

Năm Năm Sau Kéo Em Lên Giường

Contents

Năm Năm Sau Kéo Em Lên Giường	1
1. Chương 1	1
2. Chương 2	5
3. Chương 3	5
4. Chương 4	9
5. Chương 5: Chương 5	12
6. Chương 6	16
7. Chương 7	20
8. Chương 8	24
9. Chương 9: Chương 9	27
10. Chương 10	31
11. Chương 11	35
12. Chương 12	39
13. Chương 13	42
14. Chương 14	46
15. Chương 15: Chương 15(Kết Thúc)	46

Năm Năm Sau Kéo Em Lên Giường

Giới thiệu

Truyện tình cảm không ai có thể nói trước, cũng không thể phân biệt đúng sai một khi đã lâm vào th

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/nam-nam-sau-keo-em-len-giuong>

1. Chương 1

” Điền Mật, cậu còn xoay tới xoay lui tới chừng nào mới chịu ra ngoài“, cô dâu xinh đẹp, khuôn mặt nhỏ nhắn tinh xảo, nhưng vẻ mặt lại mang vẻ hung dữ, đứng trước cửa phòng, một chân không nhịn được gõ gõ

xuống mặt đất.” Cậu đã ở bên trong nửa tiếng rồi, tiệc cưới của tớ sắp trễ, trách nhiệm do cậu gánh hết đó”

” Tớ, không có ý đó....”. Bị dọa cho sợ hãi mà cô gái trong phòng ngay lập tức phải mở cửa, vội vàng giải thích

” Ừm, ánh mắt tớ quả nhiên không sai, quần áo vô cùng đẹp”. Nhìn bạn tốt mặc bộ lễ phục bó sát, lộ ra đường cong xinh đẹp, cùng với da thịt trắng nõn không tì vết, cùng là con gái, cô cũng không nhịn được chảy nước miếng

” Này, Tiểu Tuệ.....nước miếng.....”

Văn Thanh Tuệ không ngờ mình thật sự chảy nước miếng, vội vàng rút ra khăn giấy, cẩn thận lau khô miệng, để tránh phải trang điểm một lần nữa

” Tiểu Tuệ, tớ thật sự phải mặc bộ này á? Có chút không được tự nhiên cho lắm”. Chưa bao giờ mặc đồ như vậy, Điền Mật không nhịn được nghĩ phải lấy áo khoác che đi phần da thịt bị lộ ra ngoài

” Không cho phép mặc“. Cô dâu hung dữ lớn tiếng ra lệnh, thuận tay giặt lấy áo khoác của Điền Mật ném ra thật xa, xa đến nỗi để cô không thể lấy được.” Điền Mật, nếu như cậu dám mặc áo khoác, tớ sẽ để cho cậu lộ càng nhiều hơn nữa, đã hiểu chưa?”

Điền Mật Nhi gật đầu liên tục, chỉ là cô không ngờ, từ trung học đến giờ, tình cảm của hai người vẫn tốt, chưa bao giờ tách ra

Vừa nghĩ tới hôm nay người bạn tốt này sẽ lấy chồng, sẽ phải bắt đầu một cuộc sống khác trước, hốc mắt Điền Mật Nhi không nhịn được rơi lệ

” Đang yên lành, cậu khóc cái gì?” biết được bạn tốt đang nghĩ gì, Văn Thanh Tuệ cũng nhanh chóng rơm rớm nước mắt, nhưng vì không muốn ngồi thêm một canh giờ nữa trang điểm lại, cô tuyệt đối không thể không khóc

” Tiểu Tuệ, tớ sẽ rất nhớ cậu”. Không nhịn được nữa, Mật nhi liền nhào tới ôm lấy người chị em bằng hữu tốt nhất của mình

” Hừm, cậu còn dám nói, hồi trước thì đến nước Mĩ, ngay cả một cuộc điện thoại cũng không gọi về, nếu khôn phải ba tớ liên lạc với dì Liên, thì tớ chẳng biết cậu đã tỉnh, hừm, thật đáng ghét mà”

” Tớ cũng không biết tại sao vừa đến Mĩ, tất cả liền thay đổi, rõ ràng tớ còn tưởng rằng mình cả đời phải nằm trên giường, sống đời sống thực vật rồi”. Cuộc đời thật kỳ diệu, ngay cả cô cũng không thể ngờ được

” Thôi, hiện tại cậu bình thường là tốt rồi“. Nhanh chóng bước đến ôm lấy thân thể mềm nhũn của bạn tốt:” Này cậu chăm sóc da như thế nào vậy, tại sao lại trơn mượt như vậy? Cùng năm đó hoàn toàn giống nhau, khiến người ta muốn sờ mãi không thôi.” bàn tay nhỏ bé của sắc nữ, sờ mó sờ sảng trên da thịt của cô” còn nữa, ngực của cậu đã xảy ra chuyện gì? Nó ít nhất cũng cỡ D chứ?”

” Tiểu Tuệ”. Điền Mật nhi cả kinh bắt được bàn tay của sắc nữ, không để cho cô giở trò ẩn ẩn trên ngực mình

” Chỉ đùa chút thôi mà, cậu làm gì khấn trương vậy?”

” Nhưng mà vẻ mặt cậu.....giống như rất tiếc hận.....“. Câu này Mật Nhi chỉ nói trong lòng thôi.” Được rồi, đã đến giờ rồi, cậu không đi ra đón khách chứ?” họ hiện tại ở trong phòng của một khách sạn xa hoa, tiệc cưới của Văn Thanh Tuệ cùng Thuộc Chí Dương cử hành ở đây

” Không ngờ cậu cuối cùng cũng ở chung một chỗ với A Dương”. Nhớ tới đoạn tình cảm quanh co của bạn tốt, Mật Nhi khó nén vui sướng cùng với thỏa mãn

” Nếu như anh ấy không cầu hôn tớ trước mặt nhiều người như vậy, buộc tớ đồng ý lời cầu hôn, tớ còn lâu mới lấy anh ấy sớm vậy”

Mặc dù trên miệng cậu ấy nói thế nhưng Mật Nhi nhìn vào mắt cậu ấy thấy được niềm hạnh phúc ngập tràn, khiến cô vô cùng hâm mộ

” Tiểu Tuệ, cậu phải thật hạnh phúc đó”. Nắm bàn tay của bạn tốt, cô nói, trong giọng nói hoàn toàn là lời chúc phúc

” cảm ơn“. Văn Thanh Tuệ rộng rãi tiếp nhận:” Mật Nhi , cậu cũng sẽ hạnh phúc”

Điền Mật Nhi cười khê một tiếng:” Có ai lại thích tớ chứ, không thông minh, lại nhát gan không giống người bình thường”

“Mật Nhi”. Văn Thanh Tuệ rất không vui khi nghe bạn tốt nói về bản thân như vậy

” Không sao , không sao”. Điền Mật Nhi nhanh chóng cười cười, không cần cùng Thanh Tuệ phản bác, chỉ là đáy lòng cô cũng biết mình không thông minh, lại nhát gan đó đều là sự thật cô không có ý chê bai mình

” Mật Nhi, lần này trở về, ở lại đây được không? Dù sao cậu cũng đã từ chức, không cần trở về Mĩ nữa đi. Không phải cậu muốn mở một tiệm bánh ngọt sao, cậu ở lại đây tớ sẽ mở giúp cậu, có đủ mọi thứ cho cậu ăn nha”

” Thật ra tớ cũng có nghĩ đến, những năm gần đây tớ cũng có suy nghĩ này, hơn nữa tớ còn biết một người bạn, cậu ấy cũng muốn tìm người hợp tác mở một cửa hàng bánh ngọt, lần này trở về tớ cũng định cùng cậu ấy bàn bạc chuyện này”

Vừa nghĩ tới ước mơ của mình sẽ trở thành sự thật, trong mắt cô tràn ngập ngọt ngào, nở một nụ cười đáng yêu, khiến cho gương mặt cô giống như có phép thuật, tỏa ra ánh sáng vô cùng xinh đẹp

” tới nói trước nha, tớ cũng muốn làm bà chủ, tớ cũng sẽ không giúp cậu đâu, tớ chỉ biết ăn thôi”. Muốn cô giúp làm bánh ngọt, cô không thể giúp gì nha, cô nói rõ năng lực của bản thân mình thôi

” Được”. Mật Nhi gật đầu cười một cái, không hề có chút dị nghị

Hai người nhìn nhau cười, đang muốn nói thêm thì cánh cửa đột nhiên mở ra, những cô dâu phụ khác nói đuổi nhau đi vào

” Chị Tuệ, anh rể đến“. Đàm Y Nguyên mặc váy khả ái, hưng phấn dí dỏm nói:” A, Mật Nhi, chị thật đẹp đó! Chị chăm sóc da như thế nào vậy? Thật là trắng mịn nha”. Bàn tay nhỏ bé lại duỗi ra sờ sờ

Mật Nhi có chút lúng túng mở miệng:” A Dương không phải tới rồi sao? Chúng ta nhanh nhanh ra ngoài, không nên để cho bọn họ chờ lâu”. Cô không có thói quen bị người khác sờ tới sờ lui

Có chút tiếc rẻ thu tay lại. Đàm Y Nguyên cung kính chạy đến bên cô dâu bên cạnh, như một tỷ nữ trung thành, đưa tay nhỏ bé nâng nâng tà váy cưới nặng nề của Văn Thanh Tuệ lên

Điền Mật Nhi thân là cô dâu phụ chính, liền giúp Văn Thanh Tuệ sửa sang lại tà váy, phải khiến cô dâu đẹp nhất trong mắt chú rể, mặc dù bọn họ sáng nay mới gặp xong, nhưng cô muốn cho Thuộc Chí Dương nhìn thấy một Thanh Tuệ thật xinh đẹp, phải khiến cho cậu ấy càng yêu Văn Thanh Tuệ nhiều hơn,

Khi thấy chú rể nhìn cô dâu với ánh mắt kinh ngạc trong lòng cô dâng lên một chút thỏa mãn, còn một chút hâm mộ, khi nào thì cô mới có thể gặp một người đàn ông thật lòng với mình, cùng nhau tiến vào giáo đường cùng nhau sinh con đường cái đây?

Sợ là, không có khả năng

Làm phù dâu, tuyệt đối không phải là một chuyện dễ dàng, hơn nữa còn vô cùng mệt mỏi

Đi theo bạn tốt lần lượt đến từng bàn chào hỏi, có nhiều người cô không hề biết, nhưng vì lễ phép nên cô phải mỉm cười chào hỏi

Không ngờ lại có người hỏi han, muốn xin số điện thoại của cô

Cô cực kỳ kinh ngạc, không nghĩ mình được hoan nghênh như vậy, nhưng khi cảm thấy đối phương cứ nhìn chăm chăm vào ngực mình, thì ấn tượng tốt nhất thời biến mất, cô rất muốn lấy tay che ngực mình lại

” Anh Trần.....”. Cô muốn đánh gãy lời nói của anh ta, người đàn ông tự đại này thao thao bất tuyệt giới thiệu về mình, không hề để ý đến cô, cầm đầu cầm cổ tiếp tục nói

Ông trời, có phải cô nghe được anh ta muốn cùng cô sinh mấy đứa bé sau khi cưới? Là cô lạc hậu, hay thế giới này biến đổi quá nhanh? Bọn họ mới lần đầu gặp mặt, mà anh ta đã nói chuyện sinh con rồi?

Cô muốn tìm kiếm vị trí của Thanh Tuệ, nhưng lại không thấy đâu, cô gấp đến độ muốn khóc

” Tôi... “. Cô thử lần nữa mở miệng, nhưng người đàn ông trước mặt đột nhiên cầm tay cô không chịu buông:” Anh Trần, mời để.....”

” Mật Nhi thì ra em ở đây”. Lời cự tuyệt của cô bị giọng nói phía sau chặn lại, một giây sau, cô được một người giải cứu, cả người bị kéo vào lồng ngực ấm áp ở phía sau

Giọng nói này, giống như đã từng quen biết”

Cô ngẩng đầu lên nhìn người đàn ông cao hơn mình cả một cái đầu bên cạnh, cô nhanh chóng nhận ra người đàn ông đang ôm mình là ai, mà đồng thời một trận xấu hổ cùng lúng túng theo đó mà đến

” Anh là ai?” thấy đối phương thân mật ôm người phụ nữ mình vừa gặp đã yêu, anh Trần muốn duy trì phong độ tốt đẹp nhưng lại không làm được

” Tôi?” Đinh Chấn cười lên, bày ra bộ dạng quý công tử tao nhã:” Tôi, là chồng chưa cưới của Mật Nhi, Tôi họ Đinh, là Tổng biên tập nhà xuất bản Thịnh Triều, chào anh”

Chồng chưa cưới!

Cô tròn tròn mắt, không thể tin anh ta lại nói dối trắng trợn như vậy

Nhìn phản ứng của họ Trần kia, cô liền hiểu được thiện ý của lời nói láo này

Anh Trần lập tức đổi vẻ mặt từ bất mãn sang kinh ngạc, anh ta vươn tay:”thì ra tổng biên tập Thịnh Triều lại trẻ như vậy. Xin chào, tôi là độc giả trung thành, mỗi chương anh viết tôi đều xem, nhìn anh phân tích tình hình thị trường chứng khoán vô cùng tỷ mỉ, tôi bội phục avf”

” cảm ơn, tôi cũng chỉ hiểu sơ sơ mà thôi, anh quá khen rồi”. Đinh Chấn lập tức đưa tay ra bắt sau đó buông ra

” Vừa rồi thật xin lỗi, không biết cô ấy là vợ chưa cưới của anh, cô Điền thật may mắn có một người chồng chưa cưới tài hoa như vậy“. Trong mắt họ Trần vừa có tiếc hận nhưng nhanh chóng tràn đầy chúc phúc:” Được rồi, tôi mới nhìn thấy người quen, tôi không cản trở hai vị nữa”

” Đi thông thả“. Đưa mắt nhìn người vừa rời đi, Đinh Chấn cúi xuống, nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn mà anh nhớ nhung thật lâu:” Mật nhi, bao lâu rồi chúng ta không gặp? ” anh hỏi, giọng nói cực kỳ ôn hòa êm ái

Anh, giống như trong trí nhớ của cô vậy

Chóp mũi có một trận chua xót, cô cố gắng ép mình nặn ra một nụ cười nhạt, không muốn mình phải nhớ lại chuyện hai người chia tay nhiều năm qua, cũng muốn xem như chưa từng có chuyện gì xảy ra

” Tôi cũng không nhớ rõ lắm. Tóm lại đã lâu không gặp”. Cô nói thật nhẹ nhàng, nhưng nụ cười của cô có chút cứng nhắc

” Anh lại nhớ rõ ràng“. Môi khẽ nở nụ cười, anh chậm rãi cúi xuống, nói nhẹ vào tai cô, giống như đang thì thầm:” mỗi một ngày anh đều đếm”

” Anh..... “. Cô không hiểu anh nói những lời này là có ý gì, chẳng qua cảm thấy giờ phút này hai người áp sát quá gần, không giống như bạn bè đã lâu không gặp

Không được tự nhiên lui về phía sau, nhưng cánh tay của anh từ lúc nào đã vòng qua hông cô, gây trở ngại cho việc cách xa anh của cô

Con mắt cô mở to kinh hoàng, không hiểu nhìn về phía anh, chỉ thấy gương mặt anh vẫn hiện lên nụ cười nhạt như cũ, giống như ‘ Sắc lang’ không phải là anh

Cô không muốn trước công chúng cùng anh lồi lõm kéo kéo như vậy quá khó coi nên muốn nói với anh:” Như vậy thật khó coi, anh....buông tôi ra trước”. Tư thế của anh giống như muốn ôm lấy cô, mắt thấy càng ngày

càng nhiều người đến gần, bị tư thế của anh gây sự chú ý, hơn nữa hôm nay cô lại là phụ dâu, như vậy càng khiến người ta ghé mắt xem

” Buông em ra, em lập tức chạy mất, anh đoán không sai chứ?” thấy vẻ mặt chột dạ của cô, biết rằng anh đoán không sai:” Mật nhi, anh không muốn buông, anh đã chờ mong ngày này thật lâu em biết không?”

Nhịp tim đột nhiên tăng tốc, cô không muốn nghĩ tý tít trong lời nói của anh, cô sợ hãi, sợ mình nghĩ quá nhiều, chỉ là thái độ của anh vô cùng mập mờ, khiến người khác không thể không hiểu lầm

Tư thế bọn họ vô cùng thân mật, dẫn đến sự chú ý của mọi người, bao gồm đôi vợ chồng sắp cưới

” Đình Chấn?” Văn Thanh Tuệ thấy bạn tốt bị ôm, khuôn mặt xinh đẹp nhanh chóng bị nộ khí bao phủ

Cô muốn tiến lên ôm chặt bạn tốt, đẩy xa cái tên đàn ông kia ra, nhưng bị Thuộc Chí Dương ngăn cản

” Là anh gọi Đình Chấn tới phải không?” trừ anh ra, cô không nghĩ ai lại gọi anh ta tới

” Đúng“. Thuộc Chí Dương cũng không muốn giấu:” Nhiều năm như vậy, em không thấy nên cho hai người họ một cơ hội sao? Em suy nghĩ một chút, sao Mật Nhi như vậy không có bạn trai, chẳng lẽ không phải cô ấy không quên được Đình Chấn nên mới không có bạn trai sao?”

Văn Thanh Tuệ hơi khựng lại, thật ra cô cũng cảm thấy, trong lòng bạn tốt vẫn còn người đàn ông kia, nhưng những chuyện mà người đàn ông kia đã làm cô không thể quên được

” Em mặc kệ, tóm lại em không muốn anh ta quẩn lầy Mật Nhi, bây giờ anh đuổi anh ta đi, em mang Mật Nhi đi”. Cô tức giận nói

2. Chương 2

./images/chars/if.gif./images/chars/ee.gif./images/chars/ows.gif./images/chars/aa.gif./images/chars/as.gif./images/char

3. Chương 3

Mùa xuân của cậu cũng đến rồi sao?

” Tớ...tớ”. Lại một lần nữa lắp bắp, nói xong cũng không nói được, đều chỉ đứng từ xa nhìn lên người ta, hiện tại lại phải nhận không thích người ta, có phải là nói láo hay không?

” Không cần nói, tớ hiểu được”. Văn Thanh Tuệ lấy tay vỗ vỗ vai cô, nếu bạn tốt lần đầu thừa nhận thích một người, cô là bạn tốt dĩ nhiên không thể ngồi một chỗ

” Mật nhi, cậu yên tâm, tớ nhất định vì hạnh phúc của cậu mà liều mình, tớ sẽ tìm Thuộc Chí Dương hỗ trợ”. Thuộc Chí Dương là bạn thanh mai trúc mã của cô, cũng là tiền đạo của đội bóng rổ

” Không cần, Tiểu Tuệ không cần nói cho cậu ấy biết”. Lần này Diêm Mật rất nhanh từ chối, khuôn mặt tròn tròn nhỏ nhắn có chút đáng thương cầu xin:” thật sự không cần....”

” Nếu Đình Chấn không thích cô, không phải cô sẽ thành trò cười trong miệng của người khác rồi sao? Mà còn, Đình Chấn sẽ không có khả năng thích người như cô....”

Hơi hơi cúi đầu nhìn dáng người hơn hơn đầy đặn(béo), ngay lập tức , một hồi nước dâng lên trong mắt cô

” Mật nhi...”. Bạn tốt lại vì vóc dáng mà thương tâm, Văn Thanh Tuệ bất đắc dĩ khẽ gọi tên cô

” Mật nhi ngốc, nếu anh ta thật sự thích cậu, sẽ không để ý đến dáng người cậu là gầy hay béo, hướng chỉ cậu tròn tròn rất đáng yêu nha! Ngay cả người miệng độc như Thuộc Chí Dương cũng nói cậu đáng yêu, cậu còn lo lắng cái gì?”

” Thuộc Chí Dương cùng cậu lớn lên từ nhỏ , đương nhiên là sẽ nói giúp cậu, với lại tớ không biết Đinh Chấn có thích tớ không“. Điền Mật nhi lắc đầu :” tóm lại cậu không cần nói cho cậu ta biết chuyện này, bằng không thì tớ sẽ chẳng bao giờ để ý đến cậu nữa” cô giả bộ tức giận uy hiếp

” Mật nhi, cậu thật ngốc”. Bị lời nói của bạn phản bác, cô cuối cùng chỉ bất đắc dĩ thở dài, cầu trời có thể thiên vị một chút, người bạn thiện lượng lại tự ti này của cô

Điền Mật nhi cười khổ, cô không ngốc, cô chỉ cần có cơ hội nhìn lén anh là được rồi

Cô không dám mơ mộng Đinh Chấn sẽ thích cô, cho nên, cô chỉ cần có thể đứng ở một góc xa nhìn anh là được rồi

Cô chỉ mong được như vậy thôi!

” Tiểu Tuệ, cậu kéo tớ đi đâu vậy?” mới tan học, cô đã bị Văn Thanh Tuệ kéo đi, sách vở cùng đồ dùng nhanh chóng bị nhét vào ba lô, thấy vậy cô đau lòng vô cùng

” Cho cậu một cơ hội quan minh chính đại gặp người trong lòng của mình”. Văn Thanh Tuệ không để ý đến bạn tốt không kịp thở, bộ dạng sắp té xỉu, kéo thẳng đến... Phòng nghỉ đội bóng rổ

Nguyên nhân chính là đội bóng rổ thường chiến thắng trong những cuộc thi lớn, khiến tên của trường trong ngành thể thao vô cùng vang dội, đến nỗi hiệu trưởng Long Tâm cực kỳ vui mừng, đặc biệt thưởng một gian phòng nghỉ ngơi cho đội bóng rổ, hi vọng bọn họ có thể thay ông, à không, là thay trường học làm rạng rỡ

” Đó không phải là, đó không phải là....”. Xa xa nhìn thấy phòng nghỉ ngơi của đội bóng rổ, Điền Mật nhi muốn ngăn cản bước đi của bạn tốt, nhưng tiếc rằng chẳng những không thể ngăn cản bước chân của cậu ấy, ngược lại khiến mình mất đi trọng tâm, ngã xuống phía trước

” Oa, a....”. Hai cánh tay vẫy vẫy , cố gắng động như chú chim non, muốn trụ lại không để mình bị té, chỉ tiếc là cô không phải chim nhỏ, động tác này không cứu được cô, ngược lại càng làm cô nhanh chóng té xuống

Cho là cô sẽ nhanh chóng thân mật với đất, chuẩn bị đón nhận nỗi đau đón mang lại thì một cánh tay nhanh chóng ôm cô, đỡ cô tránh được một trận đau

” Không sao”. Giọng nói dễ nghe ở đỉnh đầu của cô vang lên, dịu dàng an ủi cô, cánh tay vẫn còn ôm lấy cô Nghe giọng nói, Điền Mật vội vàng ngẩng đầu lên , kinh ngạc nhìn chằm chằm nam sinh cao lớn

” Đứng được chứ?” anh lần nữa mỉm cười yếu ớt, lễ độ hỏi thăm

Phục hồi lại tinh thần cô mới phát hiện mình đang ở trong ngực người ta, cô loạn xạ gật đầu, đứng vững lại, ngăn cản mình tiếp tục dựa vào ngực anh, nhưng không cách nào ngăn cản một trận nóng ran xông lên gương mặt mình

Ông trời, mặt của cô nhất định đỏ như trái cà chua

Điền Mật nhi ngượng ngùng cúi thấp đầu, nhanh chóng lùi ra phía sau về phía Văn Thanh Tuệ, không ngờ cậu ấy lại bị Thuộc Chí Dương kéo đi, hại cô không biết phải đối mặt với anh và một đồng nam sinh ở phía sau

” A Chấn, trông gương mặt cậu dữ tợn như vậy, hại em gái nhỏ không dám ngẩng đầu nhìn cậu”. Một đồng nam sinh trêu trêu ghẹo ghẹo, khiến cả đồng nam sinh cười lớn

Điền Mật nhi rất muốn thay anh giải thích, nhưng lại sợ mình càng nói càng sai, không thể làm gì khác hơn là ngẩng đầu nhìn anh

” Được rồi, được rồi, bạn tốt của em da mặt so với giấy lau còn mỏng hơn, không chịu nổi các vị đại gia chế nhạo”. May mắn tạm thời thoát khỏi Thuộc Chí Dương, Văn Thanh Tuệ nhanh chóng thay cô giải vây

” Được rồi, tiểu Tuệ đã lên tiếng, chúng ta không giám đùa nữa”. Các nam sinh hi hi ha ha nói qua

”Coi như các anh thức thối”. Văn Thanh Tuệ giờ cao cằm nhỏ, một bộ dạng dương dương tự đắc nói, sau đó, cô từ dáng vẻ cười he he chuyển sang bộ mặt lạnh lùng nhìn đội trưởng đội bóng rổ, nói:” Vu Thiệu Dịch, người ta thay anh tìm người tới, còn không nhanh bước lên cảm tạ đại ân đại đức của em?”

Vu Thiệu Dịch héch lên cặp môi mỏng, cặp mắt nhìn chằm chằm thân thể nhỏ bé tròn tròn :” chính là cô ấy?” giọng nói lạnh nhạt từ trong môi mỏng thốt lên

” Đúng đúng đúng đúng, chính là cô ấy“. Dem bạn tốt đẩy tới trước mặt, Văn Thanh Tuệ cười ha ha nói:” Cô ấy gọi là Điền Mật, mặc dù mới học lớp 10, là gan tương đối nhỏ, chỉ lớn hơn con kiến chút xíu, nhưng am hiểu giặt quần áo, ghi chép thì vô cùng tốt, đảm bảo mọi người hài lòng, không hài lòng có thể trả lại hàng sẽ không hao phí của anh quá nhiều thời gian”. Cô lưu loát nói

Cái...cái gì? Cô lúc nào thì muốn làm quản lý đội bóng rổ? Điền Mật nhi kinh ngạc liếc nhìn bạn tốt, lúc này mới biết mình đã bị bán đi!

Một đám nam sinh nghe xong cũng sửng sốt, đối với lời nói của cô vô cùng bá phục, quả nhiên là nhân tài Marketing tương lai, bọn họ thụ giáo, thụ giáo rồi!

Một đồng nam sinh, việc nhà đều có người làm, trừ việc chơi bóng rổ, cùng học tập, mười ngón tay không hề dính chút nước, muốn bọn họ tự giặt quần áo, so với việc chạy quanh sân thể dục 30 vòng còn nghiêm trọng hơn

Nhưng mỗi lần tập thể dục cần có quần áo sạch sẽ, bắt buộc dĩ họ mới cần tìm một nữ quản lý đội bóng, theo giúp việc

” Quản lý đội bóng rổ không phải người giúp việc sao? Còn có, em làm chứng bạn ấy không hề giống những nữ sinh khác, suốt ngày chạy theo các anh, cái gì cũng không lam”. Bởi vì lá gan của Mật nhi vô cùng nhỏ, sẽ không có chuyện cậu ấy theo đuổi nam sinh

” Được, vậy thì là cô ấy đi”. Thấy được đáp án quan trọng, Vu Thiệu Dịch nhanh chóng đồng ý.

Bởi vì gần đây có mấy người tự đề cử mình làm quản lý đội bóng rổ, nhưng tất cả đều giống như lời Văn Thanh Tuệ nói, chỉ biết theo đuổi các cầu thủ, không hề làm tốt nhiệm vụ của mình

Giao dịch thành công! Văn Thanh Tệ cười ha ha một tiếng, chỉ thiếu khom người lại nói:” cảm ơn, lần sau gặp lại”

Xoay người đem Mật nhi đẩy về phía trước, cô giơ tay nâng lên cái đầu đang cúi thấp của bạn tốt:” đến đây, ọi người nhìn rõ cậu, cậu chính là quản lý của mọi người, về sau đối xử với cậu ấy thật tốt, như em vừa nói. Mật nhi lá gan rất nhỏ, chỉ so với con kiến lớn hơn một chút thôi, các anh ngàn vạn lần không được bắt nạt cậu ấy”

Cô bị bán! Cô thật sự bị bán!

Ý thức đến kịp thời, cô cùng một đám người mắt to trừng mắt nhỏ một lúc lâu, cộng thêm ánh mắt vừa khích lệ vừa khùng bố của Văn Thanh Tuệ, cô đầu hàng, cánh tay nhỏ bé giơ giơ lên:” Xin...xin chào mọi người, em là Điền Mật nhi” không quên cà lăm

” Ai nha nha nha nha, cô bé, cô bé.....rất tròn nha” không biết tên mặt trắng nào, trực tiếp chỉ vào khuôn mặt cô nói lên

Điền Mật nhi bi thương nhìn về phía người nam sinh kia, cô biết mình rất tròn, nhưng anh ta có cần lớn tiếng chỉ về phía cô nói tròn vậy chứ?

Hơn nữa.... Đinh Chấn vẫn còn trước mặt, hơi có khó chịu , cô chỉ muốn chạy trốn

” Đừng để ý tới A Cần, cậu ta là người không có đầu óc”. Ngay lúc cô muốn chạy trốn, một đôi tay lại đặt lên vai cô, áp chế sự thúc giục muốn trốn đi của cô

” A Chấn, cậu đừng nhân cơ hội ăn đậu hũ của cô ấy”. Bị nói là người không có não Đỗ Hi Cần không phục đùa cợt, một tay đẩy bàn tay to đang đặt trên vai Mật nhi ra

Trực giác nói cho cô biết anh là vì cô nên bị đùa cợt, Điền Mật nhi cắn cắn môi, lên tiếng nói ra muốn thay anh giải thích:” anh ấy....anh ấy không phải”

” cậu ấy không phải vô ý? Cho nên tớ nói cậu ấy là cố ý nha! A Chấn, cậu nghe chưa, hình tượng của cậu giảm sút rồi nhé”. Hoàn toàn là muốn đổ tội cho người khác, Đỗ Hi Cần tự biên tự diễn, không nhìn đến sắc mặt của ai cả

” Em không phải....” . Thấy ý tứ của mình bị người ta xuyên tạc, hốc mắt cô nhanh chóng đỏ lên

” Chết tiệt, Đỗ Hi Cần, anh muốn chết sao?’. Mắt nhìn thấy bạn tốt bị trêu chọc, Văn Thanh Tuệ lập tức giơ tay đánh cho nam sinh đàn độn này một cái, cô vừa mới nói không cần trêu đùa Mật nhi, vậy mà tên nhóc này dám phạm vào :” được, ta đây cho người chết sáng khoái”. Thật đáng đánh đòn

Bị đánh một cái Đỗ Hi Cần đáng thương xoa xoa chỗ đau, hướng thanh mai trúc mã nói:” A Dương, tớ đồng tình với cậu, cùng một người đã man như vậy cùng nhau lớn lên từ nhỏ,nếu đổi lại là tớ, tớ có thể đi đầu thai rồi”

” Được lắm, người không cần chờ đi đầu thai, hiện tại ta sẽ giúp người nhanh chóng đầu thai ”. Tiếp tục đánh hấn. Vừa đánh vừa trừng mắt nhìn hấn

” Hu hu Hu hu.... Mấy người ghen tỵ với khuôn mặt đáng yêu, cùng ngây thơ nên không ai ngăn cản cô ấy cả”. Cậu ta bắt đầu diễn kịch, sau đó hướng về phía phòng nghỉ chạy mất

Thấy không có chuyện gì nữa.... Đội trưởng đội bóng gật đầu, chào hỏi cô, sau đó cũng hướng về phòng nghỉ, thay quần áo bắt đầu luyện tập

Sau trận đấu vừa rồi, bọn họ chỉ thắng đối thủ với số điểm thấp, điều này làm huấn luyện viên rất tức giận, nói ra lời phán xét, nếu lần này bọn họ không thắng đối thủ với tỉ số cách biệt, ông sẽ cho bọn họ sống không bằng chết

Huấn luyện viên của bọn họ có cá tính vô cùng tàn bạo, nói được làm được, nếu trận này bọn họ không thắng đối thủ với điểm số cách biệt, ông ấy sẽ cho bọn họ sống không bằng chết

Tất cả mọi người đều tản đi hết, Điền Mật hơi cúi thấp đầu, nhỏ giọng nói với Đinh Chấn:” cái đó.... Vừa rồi thật xin lỗi, em không biết anh ta sẽ nói vậy, em thật sự không có ý đó, thật đó!”

” Không sao, A Cần chỉ là độc miệng , em đừng để ý!” Đinh Chấn hướng cô mỉm cười, không nói gì nữa đi theo mọi người đến phòng nghỉ ngơi

Anh quả nhiên không nhớ cô, cô có hơi thất vọng nhìn bóng lưng anh , thở dài

Cũng đúng, cô chỉ là người nhỏ bé, anh làm sao mà nhớ? Chỉ là, những ngày tiếp theo, cô sẽ được thấy anh thường xuyên, lòng của cô vô cùng mong đợi!

Có lẽ quản lý đội bóng rõ là một việc tốt! Có lẽ cô nên cảm ơn Tiểu Tuệ

Đôi môi hồng của cô khẽ nở một nụ cười ngọt ngào, cô mong đợi những ngày tiếp theo!

Làm quản lý đội bóng rõ, thật đúng là phải có một sức khỏe phi thường

Nhìn một đồng lớn , nhỏ quần áo vừa chua vừa hôi, Điền Mật nhi lại một lần nữa than nhẹ

Thật ra thì trước đây, quần áo chơi bóng của các cầu thủ, tất cả đều được họ tự mang về nhà giặt, nhưng nào biết được quần áo của họ khi đem ra phơi đều bị người hâm mộ trộm mất. Từ lâu rồi, nhà trường đều có quần áo mới cho đội viên, nhưng sau đó , hiệu trưởng không chịu được nữa, liền hạ lệnh, các đội viên tự mình giặt và bảo quản quần áo của mình, lấy công việc tiết kiệm đặt lên hàng đầu.

Những ngày sau đó, mấy vị nam sinh kia làm sao có nhiều thời gian tự giặt quần áo của mình, nên đã mua một chiếc máy giặt, và người quản lý cô đây, có nhiệm vụ đi thu thập quần áo của bọn họ cho vào máy giặt đem giặt , sau đó vác một đồng quần áo lớn ra sân sau vườn trường phơi cho khô

Thật vất vả mới đợi mọi người tắm xong, đem một đồng quần áo bẩn đi giặt, cô xách theo đồng quần áo lớn, hướng lầu 2 đi đến

4. Chương 4

Hôm nay ánh mặt trời chói chang như vậy, bây giờ đã là buổi chiều, chắc chắn quần áo cũng khô được nhỉ?

Từ nhỏ cô đã thích phụ mẹ việc nhà, cho nên giặt quần áo, nấu cơm, mấy việc nhỏ như vậy, căn bản là không làm khó được cô, nhưng đáng người cô nhỏ nhắn, khiêng một đồng quần áo còn ướt như vậy cũng khá là nặng, lại đi dưới ánh mặt trời chói chang, còn chưa leo lên cầu thang, cô đã sớm nhếch nhác, mồ hôi đổ đầm đìa rồi

Mồ hôi từng hạt, từng hạt nhỏ xuống, cô lại không rảnh để lau, không thể làm gì khác là bĩu môi, đem mấy hạt mồ hôi này thổi đi, nhưng mà khi thổi lại khiến cô có cảm giác nhột nhột

Thật vất vả mới đi đến cầu thang, nhưng nghĩ tới việc mình phải khiêng đồng quần áo này leo lên tầng 6, nhưng mà không chỉ đi một chuyến, mà là 3, 4 chuyến, nghĩ đến đó chân của cô đột nhiên cảm thấy không có lực nữa

Đối mặt với tình hình như thế này, cô nên cảm ơn Thanh Tuệ hay là oán cậu ấy đây?? Thôi thôi, coi như cô tập thể dục đi, miễn cho thịt trên người ngày một tăng, đến lúc đó thì càng giống heo mất

”Oa”. Rõ quần áo nặng trĩu trên tay đột nhiên hướng lên trời mà bay, dọa cô trợn mắt há mồm nhìn, khiến cô giật mình quay người lại

A”. Lần này thì cô thét ra tiếng chói tai

”Làm sao vậy, bộ dạng anh đáng sợ lắm sao? Khiến em vừa nhìn thấy anh đã hét chói tai”. Đôi bàn tay dễ dàng cầm lấy sọt quần áo của cô, Đinh Chấn cười hỏi tiểu quản lý đáng yêu này

Không nghĩ tới, sáng sớm thứ 7, cô lại có thể gặp được người mà mình thầm mến, hu hu hu... Tiểu Tuệ, cảm ơn cậu

”Mật nhi?”. Thấy cô ngây ngốc, ngơ ngác, Đinh Chấn gọi cô một tiếng

Anh gọi cô là Mật nhi, anh gọi cô là Mật nhi, anh gọi cô là Mật nhi!

Trong đầu cô ong ong, chỉ còn lại mấy chữ” anh gọi cô là Mật nhi”

”Em không phải là bị cảm nắng rồi chứ?” phản ứng của cô vô cùng chậm chạp, khuôn mặt nhỏ nhắn lại đỏ như trái cà chua, đó chính là biểu hiện của cảm nắng

Lúc này, cô rốt cuộc cũng nghe được vấn đề mà anh hỏi, vội vã lắc đầu:” không có, không có, em không có bị cảm nắng”

”Được rồi, lau mồ hôi đi”. Anh từ trong túi lấy ra một chiếc khăn tay, mỉm cười ầm ập, không có vì sự khác thường của cô mà giảm bớt chút nào

Tiếp nhận khăn tay, cô mới giật mình nhớ ra bộ dạng của mình lúc này, lập tức dùng khăn tay, dùng lực xoa xoa, đem mồ hôi trên mặt lau hết đi:” Ồ, cảm ơn anh, khăn tay em sẽ rửa sạch trả lại anh”. Sau một lúc khá lâu, cô mới chậm rãi nói lời cảm ơn

”Không cần cảm ơn, ngược lại anh phải cảm ơn em, sáng sớm đã giúp mọi người giặt quần áo, em muốn mang lên sân thượng phơi sao?” . Anh chỉ tay vào đồng quần áo

”Đúng vậy, em muốn mang lên đó phơi cho khô”

”vậy thì đi thôi”. Anh cầm rổ, nhanh chóng lên cầu thang

Anh đang giúp cô!

Ý thức được việc anh làm, cô vội vàng theo phía sau anh:” Ồ, sao hôm nay anh lại trở về trường học?”

”Mật nhi, em là quản lý đội bóng, em quên hôm nay chúng ta trở về luyện tập sao?” anh quay đầu nhìn cô, cô có thể thấy trong mắt anh có ý cười chế nhạo

” A“. Cô thật sự đã quên, do cuối tuần này cô quá bận rộn, bận rộn nên quên rằng hôm nay mọi người trở về luyện tập, để chuẩn bị cho trận đấu tuần sau:” nguy rồi, nguy rồi, em chưa chuẩn bị trà đá(nguyên văn là cỏ xanh trà, ta thấy dịch trà đá có vẻ hợp lý hơn í nhỉ) , cùng điểm tâm rồi

Có một lần cô tâm huyết dâng trào, nấu nước trà đá cùng một ít bánh quy ọi người cùng huấn luyện viên đang luyện tập ăn thử, ai biết mọi người sau khi ăn khen ngợi không ngừng , từ đó về sau cô thân là quản lý đội bóng nên có trách nhiệm khi mọi người luyện tập sẽ chuẩn bị đồ uống cùng điểm tâm, chi phí sẽ do huấn luyện viên chi trả

“Mật nhi, bình tĩnh một chút”. Đinh Chấn quay đầu lại nhìn, tiểu quản lý giống như một con thỏ nhỏ đang sợ hãi, cô quả nhiên vô cùng đáng yêu, khiến mọi người trong đội đều thường xuyên muốn trêu chọc cô:” Quên một hai lần thì không sao, nếu có người nói, em liền đe dọa về sau sẽ không chuẩn bị cho bọn họ là được”

Cô chớp chớp mắt:” như vậy có được không ?”

Đám người kia nếu có ăn thì thiên hạ thái bình, không được ăn liền như những nam sinh vô gian đạo , có được không chứ?

” Tin tưởng anh”

” Được“. Nếu anh đã nói như vậy sao cô có thể không nói chứ? Cô lại cảm thấy mình như bị phồng, vội vàng cúi đầu, không muốn anh nhìn thấy khuôn mặt đỏ như trái cà của mình:” A, anh không đi luyện tập sao? Vì sao lại không thay quần áo?”. Anh vẫn mặc quần áo tiện lợi(í chỉ đồ thoải mái dễ dàng hay sao í =), cô không khỏi nghi ngờ hỏi

Mặc dù nói vậy, anh chỉ mặc áo sơ mi đơn giản cùng quần bò, nhưng anh vẫn rất đẹp trai, đây chính là do dáng cao ráo đi? Lớp 11 anh đã cao 178 cm, so với cô cũng cao hơn 25 cm rồi

” Mật nhi, 10 giờ mới bắt đầu luyện tập, anh quay về sớm hơn một chút mà”. Than nhẹ một tiếng Đinh Chấn chậm rãi nói

” Ồ...”. Sờ sờ chớp mũi, cô có phần chột dạ cúi đầu, cô thật sự không xứng làm quản lý, cái gì cũng mơ hồ nha

Vốn là leo 6 lầu, nhưng không biết có phải có anh làm bạn hay không mà nhanh chóng đã tới nơi rồi

Cầm lấy gậy trúc, cô thành thực đem quần áo ướt từng cái một phơi lên, động tác vô cùng thần tốc, khiến Đinh Chấn vô cùng bội phục, nhớ đến ngay cả một việc nhỏ nhặt trong nhà an cũng làm không xong, khiến mẹ cũng không đành lòng để anh làm

Mà cô bé nhỏ nhắn này, lại có thể làm tốt mọi chuyện, thật khiến anh không thể không thán phục:” Mật nhi, sau này nhất định em sẽ là người vợ đảm đang”

” A! Đau đau đau....” không nghĩ tới anh đột nhiên nói ra câu này, khiến cô vô cùng lúng túng cùng khăn trương, lập tức buông cây gậy trúc làm nó rơi xuống đập vào chân cô

Đinh Chấn nhin xuống nụ cười bên môi, cô không biết cô bây giờ, với tư thế ôm chân nhảy loạn, có bao nhiêu buồn cười

Anh giống như bị lây thói quen của mọi người, thích đùa giỡn cô rồi

” Em không sao chứ?” thấy con mắt cô bắt đầu hồng hồng, mọi ý cười đều biến mất , thay vào đó là sự lo lắng:” cởi giày ra, để anh xem xem”

” Em không sao“. Cô lắc đầu, chỉ là từ nhỏ đến lớn cô rất sợ đau, bị thương một chút xiu cũng cảm thấy rất đau, đau một xiu cũng khiến cô la lớn:” Không cần cởi giày, em thật sự không sao, thật đấy!”

” Em rất sợ đau sao?” thấy cô liên tục bảo đảm, còn lấy chân dậm dậm xuống đất, chứng minh cho anh xem , anh mới tin, sau đó mới nói ra nghi vấn

Bị sào phơi đồ rớt trúng, chắc chắn cũng đau, nhưng không đến nỗi phải rơi nước mắt, chứng tỏ cô có dây thần kinh vô cùng nhạy cảm

" Ách.....". Cô khó mà nói, nhìn biểu hiện của cô, anh cũng biết được đáp án

" Anh hiểu mà". Anh xoay người, bắt chước động tác của cô, đem quần áo phơi lên gây trúc

Cô phải xin ông trời phù hộ, khiến anh không thích trêu chọc cô, nếu không , anh sẽ lợi dụng những dây thần kinh nhạy cảm này, đến lúc đó cũng đừng trách anh

Bỗng nhiên cô thấy rung cả mình, nhưng cô không kịp nghĩ ngợi, bởi vì tư thế anh phơi quần áo ,thật sự rất kỳ quái,,.....

Ngày ngày trôi qua, chớp mắt, Điền Mật nhi đã làm quản lý đội bóng rổ được gần 3 tháng , cũng tương đương với ba tháng làm người giúp việc, nói thật công việc giống như nữ giúp việc , nhưng cô lại vô cùng yêu thích cả đội bóng rổ, trừ bỏ đôi khi trêu chọc cô, bọn họ đều vô cùng tốt

" Bánh bao, bánh bao, bánh quy của tôi đâu?" thích nhất là việc trêu chọc cô, Đỗ Hi Cần vừa nhìn thấy cô, liền vội vàng vàng xông lên phía trước đòi điểm tâm

" Không cần nói tôi là bánh bao.....". Cô yếu ớt phản kháng, nhưng mà đối phương lại không quan tâm đến

" Có quan hệ mà? Cô tròn tròn, lại trắng, cùng một chiếc bánh bao không khác gì nha". Cậu ta nhìn trái, nhìn phải, ngó đông, ngó tây, rốt cuộc cũng hình dung ra chiếc bánh bao để miêu tả cô là hợp lý

" Tôi mới không phải là bánh bao! Cô cũng chỉ muốn trắng,nhưng không muốn tròn tròn.... Đúng là mặt cô từ trước đến nay đều như vậy, mặc kệ cô làm mọi cách, hai má cô cũng không giảm xuống chút thịt nào:" A Cần, từ nay tôi sẽ không cho anh ăn bánh quy". Yếu ớt uy hiếp có tính chất đe dọa được thốt lên

" Cái gì, bánh bao, cô không cho tôi ăn bánh quy?" không ngờ chỉ đùa một chút , lại nghe được tiếng hét chói tai của cậu ta, dọa moi người một phen

" Được đó, Mật nhi, em đừng phát bánh quy cho A Cần". Bởi vì như vậy bọn họ lại được ăn nhiều hơn một chút nên ai ai cũng gơ tay tán thành

" Điền bánh bao, cô dám!" ngón tay dài dùng lực nhéo nhéo lên má trắng nõn của cô, lúc này cô mới hiểu được:" có ăn thì thiên hạ thái bình, không được ăn thì biến thành địa ngục"

" Đau.....". Ngay khi nước mắt cô chuẩn bị rơi ra, một giọng nam cùng lúc vang lên , giải cứu khuôn mặt nhỏ nhắn của cô

" A Cần,cậu lại ăn hiếp Mật nhi rồi hả?" . Đinh Chấn đem cánh tay đẩy cánh tay của cậu ta ra, đem Mật nhi bảo hộ phía sau

A A a... Tình cảnh này vô cùng giống như bạch mã hoàng tử, cứu công chúa, anh vô cùng đẹp trai, đẹp trai muốn chết đi được!

Điền Mật nhi trốn ở sau lưng anh, lén lút nhớ lại

Từ khi cô làm quản lý đội bóng rổ, trừ việc có thêm một đồng bạn, cô còn có thể cùng anh gần gũi, không giống như người yêu thân mật ,nhưng như vậy là cô rất vui rồi.

Cô nhớ lại trước đây, khi cô làm một đồng bánh quy xốp giòn, cô tính lén lút đặt trong ngăn tủ của anh, nhưng lá gan của cô vô cùng nhỏ, không bao giờ dám đến gần tủ chứa đồ của anh, nếu đến gần cũng nhanh chóng chạy mất, cuối cùng đồng bánh quy đó đều để cho Thanh Tuệ ăn sạch sẽ

Bây giờ, cô có thể quang minh chính đại đem bánh quy đưa cho anh ăn, nhìn thấy anh cầm bánh quy của cô ăn, tim cô nhanh chóng loạn nhịp, đây chính là hạnh phúc đi!

cô biết anh thích ăn bánh bích quy có nhân, không thích điểm tâm ngọt, mà nhân lại phải là chocolate đắng, những việc này cô đều ghi nhớ trong nhật ký, có thời gian cô sẽ lấy ra xem, sau đó ở một bên cười ngây ngô

" A Chấn, tớ cùng Bánh bao liếc mắt đưa tình, đang bồi dưỡng tình cảm, cậu ngăn cản cái gì, có ý gì?" đúng là miệng chó không thể mọc ngà voi, chỉ có Đỗ Hi Cần mới nói được những lời như thế

Điền Mật kinh ngạc nhìn cậu ta, ngón tay nhỏ bé trắng nõn run run chỉ vào cậu ta:" anh anh anh.... Đỗ Hi Cần, anh.....". Thích cô, là cô nghe lầm sao?

Không chỉ cô kinh ngạc mà ngay cả Đinh Chấn cũng kinh ngạc

” Tôi tôi tôi ... Điền Bánh bao, cô nghĩ đi đâu vậy? Ý tôi là không trêu chọc cô cảm thấy vô cùng nhàm chán, cô đừng có suy nghĩ lệch lạc“. Đối tượng mà cậu thích làm sao có thể là bánh bao được chứ, Đỗ Hi Cần tức giận giải thích, thấy cô nhẹ nhàng thở phào nhẹ nhõm, một bộ dạng” cảm ơn trời đất”, khiến cậu vô cùng tức giận

” này bánh bao, bộ dạng của cô là sao, biểu tình gì đây? Bị tôi thích sẽ chết sao?”. Vén vén tay áo lên, cậu ta có bộ dạng chuẩn bị hung hăng ăn hiếp cô.

” Không có, không có, được Đỗ đại gia thích là phúc đức ba đời của tôi, chắc kiếp trước tôi làm phúc không ngừng, phổ độ chúng sinh nên kiếp này mới được anh thích”. Cô lắc lắc đầu, ở phía sau Đinh Chấn nói nhamr

” Ngày mai tôi muốn ăn một đĩa bánh ngọt, nếu không ngoan ngoãn mag đến , cô nhất định sẽ bị chết thật khó coi“””””. Nhìn bộ dạng sợ hãi của cô, Đỗ Hi Cần lại bày ra một dạng hung dữ, cái biểu hiện này nhất định sẽ làm cho bánh bao đáp ứng

” Vâng vâng vâng, ngày mai nhất định đem bánh ngọt đến cho đại gia” . Cô lập tức đồng ý, không dám chối từ

” A Cần, vừa rồi huấn luyện viên tìm cậu, cậu tốt nhất nên đi xem có chuyện gì không”. Bị biến thành lá chắn, Đinh Chấn bắt ngờ mở miệng

” Cái gì, chuyện quan trọng như vậy sao bây giờ cậu mới nói, chết rồi, chết rồi!” mới vừa rồi khuôn mặt của cậu ta còn biểu hiện hung dữ , vừa nghe đến huấn luyện viên thoát một cái đã chạy như bay đến chỗ huấn luyện viên

Nhìn cậu ta chạy đi xa, cô mới chậm rãi từ sau lưng anh đi ra

Quả nhiên là một vật trị một vật, vừa rồi còn hung hãn vừa nghe thấy tên huấn luyện viên cậu ta như chuột thấy mèo chạy tán loạn

” đáng đời!”. Cô nhất gan chỉ có thể cười nhạo sau lưng cậu ta, vui sướng khi cậu ta gặp họa, khuôn mặt trắng trắng tròn tròn nở nụ cười có phần gian xảo

” Mặt không đau rồi hả?”

Mãi khi người bên cạnh đặt câu hỏi, cô mới quay đầu, khuôn mặt nhỏ nhắn lại đỏ lên, anh không nghe thấy cô nói gì đi? Không có nghe câu cô nói” đáng đời” đi? Không có đi, không có đi?

” Ừm, mặt vẫn hơi hồng hồng, cậu ta thật sự ra tay không nhẹ,rất đau sao?” anh khẽ vuốt vuốt đôi má phấm hồng của cô

5. Chương 5: Chương 5

Anh rốt cuộc cũng hiểu tại sao A Cần lại thích trêu chọc cô như vậy, chỉ vì mặt của cô ngoại trừ trắng mịn mà khi sờ vào thật là mềm mại, khiến người ta yêu thích không thôi

Trùng lớn đôi mắt, so với thường ngày còn lớn hơn xú, khoan nhưng cái này không phải trọng điểm, trọng điểm là, Đinh Chấn anh ấy,...anh ấy đang sờ mặt cô! Cô không dám tin, chỉ có thể ngây ngốc đứng yên tại chỗ.

” Làm sao vậy? sao lại ngây ra ?” ý cười hiện lên trên khuôn mặt anh, Đinh Chấn quay lại sờ sờ đầu cô, gọi linh hồn cô quay trở về.

” Không không không.....”. Không nên suy nghĩ bậy bạ, không nên suy nghĩ bậy bạ, anh nhất định không có ý tứ gì khác, chỉ là đơn thuần quan tâm cô vì cô là quản lý đội bóng thôi, Điền Mật nhi lắc đầu, nói với chính mình.

” Mật nhi, ngày mai đem bánh ngọt socola , anh cũng có phần sao?” . Rõ ràng là anh không thích ăn bánh socola quá ngọt , nhưng anh vẫn mở miệng hỏi

Cô nghi ngờ nhìn anh, anh không phải không thích ăn socola ngọt sao?

Nhưng cô vẫn gật đầu:” Dĩ nhiên rồi, mọi người ai ai cũng có phần”. Nếu không sẽ khiến mọi người ai oán nha

” mọi người đều có phần”. Không biết vì sao, khi nghe những lời này, lại nhớ đến câu nói của A Cần ” bởi đường tình cảm”, nghe thật chói tai, Đinh Chấn cúi đầu nhìn gương mặt vô tội trắng nõn kia, kích thích anh vươn tay ra , nắm lấy má cô

Điền Mật nhi ngượng nhìn anh, hoảng sợ:” Anh.....”

Vì sao? Vì sao cả anh cũng thích nhéo mặt cô? Chẳng lẽ mặt cô giống như lời A Cần nói sao, giống chiếc bánh bao sao?

Sau một lúc lâu, Đinh Chấn buông tay ra:” Ngại quá, vừa rồi nghĩ vẩn vơ, có dùng sức mạnh không, có đau không?”. Trong giọng nói anh có chút áy náy

Cô sao có thể trách anh được? Anh là đối tượng mà cô yêu thích và sùng bái Đinh Chấn mà!

” Không có, không có, em không có đau!”. Tuy là đôi má có chút đau đau, nhưng cô vẫn nói dối

” Phải không?” anh hạ tầm mắt, che dấu đi ánh sáng vừa mới hiện lên trong mắt:” Chúng ta ngày mai gặp, anh sẽ chờ em mang bánh ngọt , Mật nhi”

” Được được, ngày mai gặp“. Vẫy tay hướng phía anh chào tạm biệt, cô vui vẻ nói, lại hạ quyết tâm khi về nhà sẽ càng thêm chú trọng làm bánh ngọt này”

Điền Mật mang theo một cái hộp lớn, một cái hộp nhỏ, tam trạng của cô hôm nay vô cùng tốt, hướng về phía phòng nghỉ của đội bóng đi đến

Đêm qua cô chuẩn bị bánh ngọt ngán đến chết cho A Cần, cô suy nghĩ rất lâu cuối cùng quyết định làm thêm một cái hộp nho nhỏ, làm bánh ngọt riêng cho anh

Bởi vì, anh thích loại socola đắng

Suy nghĩ đến lúc anh nhận bánh ngọt cô cố ý làm cho riêng anh ăn, giống như là bạn trai đang ăn bánh ngọt tình yêu mà bạn gái làm, cô không nhận được mà đỏ mặt, trái tim cũng đập thình thịch

A, thật là xấu hổ, tại sao cô lại có thể nghĩ như vậy hả? Nhưng mà tâm tình của cô vô cùng tốt, cô thật sự chờ mong Đinh Chấn sẽ ăn những cái bánh ngọt này, sau đó khen ngợi tay nghề của cô tốt, cô vừa đi vừa nghĩ, bước chân cũng nhanh chóng tăng lên

” Đứng lại”. Một giọng nói từ đâu vang lên khi cô vừa đi qua một ngã rẽ

Lúc đầu cô đứng lại, nhưng mà không dám quay đầu lại, bởi vì hôm nay là thứ 7, bình thường không có ai lại đến trường vào lúc này, mà những thành viên trong đội bóng rổ cũng không về sớm như vậy, mà giọng nói này lại là của nữ, cho nên sẽ không phải là đám người kia

Cho nên..... Sẽ không phải là ma chứ?

Nhớ lại lần trước Tiểu Tuệ nói trong trường có ma, da đầu cô không khỏi tê dại, muốn giả vờ không nghe tiếp tục đi về phía trước

Nhưng mà, tay cô lại bị.....ách ách.....là bị kéo lại, cô không đi được.....

” Tôi gọi cô đứng lại, cô không nghe phải không?” cùng với giọng nói ở bên tai cô vang lên hơn nữa lại có hơi nóng

Lần này, cô nhẹ nhàng thở ra, thần kinh phòng bị cũng hạ xuống, thiếu chút nữa thì cô đã chết đứng tại chỗ rồi

Ngẩng đầu lên nhìn, là một cô gái vô cùng xinh! Gương mặt vô cùng xinh xắn khiến cô không thể không khen ngợi, chỉ là, cặp mắt xinh đẹp kia nếu không tròng lớn như vậy , lời nói dữ như vậy cô sẽ rất vui mừng vì mình đã gặp mỹ nữ

" Xin hỏi, có chuyện gì sao?". Cô khẳng định , mỹ nữ xinh đẹp này tính tình tuyệt đối sẽ không ngọt ngào như bề ngoài

" Cô là Điền Mật nhi, quản lý đội bóng rổ?". Mỹ nữ vẻ mặt vẫn như cũ không vui, giọng nói vẫn như cũ sắc mùi vô cùng

" Cô làm điều gì sai sao? Hay hôm nay rời khỏi nhà mà quên cúng vái?"

Chậm rãi nuốt nước miếng một cái, cô run run trả lời:" Đúng vậy , xin hỏi cô là?"

" Tôi là Lâm Y Vân, năm hai, lớp 3"

Oa? Năm 2, lớp 3? Không phải là học cùng lớp với Đinh Chấn?

" Chào Lâm học tỷ, xin hỏi có gì chỉ giáo ạ?" nếu chị ấy tốt bụng thì nhanh chóng thả cô đi, cô chỉ là một tiểu quản lý nho nhỏ mà thôi

" Giúp tôi mang bức thư này đưa cho Vu Thiếu Dịch". Lâm Y Vân từ trong túi áo lấy ra một bức thư, màu hồng hồng, màu này đại diện cho tình yêu, như vậy đây là một bức thư tình

Cô vô cùng choáng váng, chị ấy vì chuyện này mà giống như lưu manh chặn đường của cô?

" Học tỷ, đội trưởng không phải học chung lớp với chị sao?" cô nghi ngờ hỏi, sao lại không đích thân giao cho anh ấy?

Ngoài dự đoán của cô, mỹ nữ bỗng nhiên đỏ mặt

Chị ấy không phải đang thẹn thùng?

" Cô lo nhiều chuyện như vậy làm gì? Kêu cô giao thì cô giao đi, hỏi nhiều như vậy làm gì, cô muốn bị ăn đòn đúng không?". Bị ánh mắt cô nhìn làm cho xấu hổ, Lâm Y Vân thẹn quá hóa giận, hung dữ đến cạnh cô, lấy chiều cao hơn cô một cái đầu dọa cô làm theo

" Học tỷ, bình tĩnh,em giao em giao, em thay chị chuyển cho đội trưởng". Là người vô cùng nhút nhát, nhìn mỹ nữ biến thành quỷ dạ xoa cô đương nhiên đồng ý

" Được được, sau khi xong chuyện tôi sẽ báo đáp cô". Từ quỷ dạ xoa hung hăng, trong nháy mắt lại trở về với bộ dạng lạnh lùng:" nhưng mà...."

" nhưng mà?" cô nghe được lo lắng hỏi lại

" Nếu cô không chuyển thành công, cô cẩn thận cho tôi,tôi nói cho cô biết, tôi là cao thủ Judo, chỉ cần vung nhẹ một cái, cô cũng bị thương nặng biết không?" bàn tay nhẹ nhàng vỗ vỗ khuôn mặt cô, nhẹ nhàng tăng:" sức thuyết phục"

" Đã biết! Đã biết!" mồ hôi lạnh của cô tuôn ra như suối

" Rất tốt, rất tốt bây giờ cô có thể đi". Tâm tình của mỹ nhân tốt hẳn lên, nên nhanh chóng thả cô đi

Tạ chủ long ân!

Điền Mật nhi không dám đứng yên tại chỗ một giây nào nữa, cô lập tức quay người bỏ chạy, giống như có mấy con thú dữ ở phía sau cô đang bám theo , chạy một lúc lâu, xác định học tỷ không đi theo mình nữa, cô dừng lại , cúi đầu nhìn lá thư cầm trong tay

Mặc dù học tỷ uy hiếp cô, nhưng cô lại rất hâm mộ chị ấy, ít nhất, tỷ ấy còn dám viết thư tỏ tình với người mình thích, không giống cô, chỉ có cam đảm đứng ở xa nhìn anh, thỉnh thoảng làm một ít bánh ngọt, lấy cớ để ọi người cùng nhau ăn

Thôi được, vì cam đảm của học tỷ, cô quyết định đưa thư giúp chị ấy

Cẩn thận đem bức thư bỏ trong túi áo, cô tiếp tục đi về phía phòng nghỉ đội bóng

Khi cô thở hồng hộc chạy đến phòng nghỉ của đội bóng, còn chưa kịp bỏ bao lớn bao nhỏ xuống đất, thỉnh thoảng một cánh tay đặt lên vai cô, hại cô sợ tới mức nhảy lên, và thêm vào đó là một tiếng hét khủng khiếp

” Mật nhi, là tôi”. Hiển nhiên là bị tiếng hét chói tai của cô làm cho giật mình, khiến anh ta phải lên tiếng để ngừng tiếng hét chói tai của cô lại

Cô đỏ vành mắt, đáng thương xoay người lại, ngẩng đầu nhìn người hại cô sợ đến mức muốn rút nước mắt:” đội trưởng anh làm em sợ muốn chết”

“Thật xin lỗi, anh nhìn thấy sắc mặt em không được tốt, muốn hỏi em đã xảy ra chuyện gì, không nghĩ tới lại dọa em như vậy”. Vu Thiếu Dịch sắc mặt cũng không được tốt lắm vội vàng giải thích

Quả nhiên giống như lời Văn Thanh Tuệ nói, tiểu quản lý này có lá gan vô cùng nhỏ

” Không sao, không sao“. Cô cắn cắn môi, nhớ đến bức thư trong túi, đầu tiên cô buông mấy hộp giấy xuống, sau đó thở sâu, run rẩy khẽ gọi: Đội...đội trưởng....”

Vu Thiếu Dịch nhíu mày, tình cảnh này, hai gò má của cô ấy hồng hồng, bộ dáng muốn nói lại thôi, khiến anh tưởng tượng đến cảnh.... Hơn nữa cô ấy thật sự lấy trong túi ra một bức thư ” có vẻ như” là thư tình gì đó

” đây là....”

” Đây là mục đích cô gia nhập đội bóng rổ?” Vu Thiếu Dịch mặt lạnh đi, không nghĩ tới anh nhìn sai người rồi, cho rằng tiểu quản lý so với những cô gái khác hoàn toàn khác, không ngờ tâm cơ của cô ấy cao thâm hơn!

” A, cái này không phải của em, đây là của một học tỷ muốn em đưa cho anh”. Không nghĩ tới sẽ bị đội trưởng hiểu lầm, cô nhanh chóng giải thích

” Cái gì học tỷ?”. Đôi mi của anh nhăn lại không có thả lỏng chút nào

” Là....ách....đội trưởng, không bằng anh tự xem đi?” cô nhỏ giọng đề nghị

” Ném nó”. Vu Thiếu Dịch cũng không thèm nhìn bức thư kia, anh chóng nói

” Không được!”. Thấy anh lạnh lùng như vậy, trong lòng cô không khỏi tức giận, cô dám ngay trước mặt anh cự tuyệt:” Đội trưởng, anh nhất định phải nhận nó”

” Vì sao?” không dự đoán được người nhát gan như cô lại có phản ứng như vậy, anh rất hứng thú muốn nghe lý do, nếu đổi lại là những người khác anh đã sớm quay đầu đi mất

” Đối với một cô gái mà nói, phải tích lũy rất nhiều dũng khí , đến khi cái dũng khí ấy đầy đủ, cô ấy mới dám tỏ tình cùng người ta.”

” Hiển nhiên là tất cả nữ sinh đều như nhau”. Nhớ tới những cô gái nhiệt tình trong đám fan của anh, Vu Thiếu Dịch chỉ cảm thấy chán

” Ít nhất em có thể thấy học tỷ không giống như vậy. Anh có thể không đáp ứng lời tỏ tình của chị ấy, nhưng không có nghĩa là anh ném đi tâm tư của chị ấy, cho nên, anh nhất định phải nhận phong thư này”. Đem bức thư màu hồng nhạt đến trước mặt anh, cô vô cùng nghiêm túc nói

Vu Thiếu Dịch nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn một lúc lâu:” Mật nhi , chỉ có lần này không có lần thứ 2”. Anh nhận lá thư này

” em đảm bảo sẽ không có lần sau” cô mỉm cười cực kỳ thỏa mãn, giống như vừa mới được ban ân huệ xong

” Nếu như dũng khí này em đem đặt lên người A Chấn, anh nghĩ em và cậu ấy bây giờ có thể là một đôi ngày ngày nắm tay nhau rồi”

Đôi mắt cô tròn tròn thật lớn, cô cho rằng cô che dấu rất khá, trừ bỏ Văn Thanh Tuệ, không có ai biết chuyện cô thích Đinh hấn, thì ra đội trưởng đã sớm biết

” Như vậy, Đinh Chấn có biết không?”. Cô bỗng nhiên hỏi

” Yên tâm, tên nhóc kia còn chưa biết”. Đinh Chấn về mặt tình cảm dường như rất ngu ngơ

” Em...em...em....”

” Em không cần phải giải thích lý do với anh, anh chỉ muốn nhắc lại em một câu, nếu như lần sau em còn thay nữ sinh nào đưa thư tình, thì lập tức rời khỏi đội bóng, rõ chưa?”. Gương mặt tuần tú lạnh lùng nói
Cô lập tức gật đầu, không dám đi chọc một khối băng như đội trưởng nữa

” Này, A Chấn, tới đây nhìn“. Hạ giọng nói nhỏ, Đỗ Hi Cần hướng bạn tốt ngoắc tay, muốn cậu ta cùng xem hiện tượng lạ với mình:” là bánh bao cùng đội trưởng”

Nghe thấy Mật nhi cùng nam sinh khác ở một chỗ, anh theo bản năng nhăn đôi mày, cùng Đỗ Hi Cần nhìn vào cửa sổ phòng nghỉ, nhưng vì mở điều hòa, tất cả cửa sổ đều đóng nên không nghe được người bên trong đang nói chuyện gì

” A....bánh bao đưa một bức thư tình cho đội trưởng nha, thì ra bánh bao thích đội trưởng”

Đình Chấn nhìn bức thư màu hồng nhạt , bỗng nhiên cảm thấy một trận tức giận không biết từ đâu đến
Điền Mật nhi thích Vu Thiếu Dịch?

” Chắc chắn, đội trưởng nhận thư nha, đội trưởng chưa bao giờ nhận thư của ai, A Chấn như vậy có phải là đội trưởng cũng thích bánh bao không?” không biết người bên cạnh đang giận dữ, Đỗ Hi Cần tiếp tục thao thao baats tuyệt:” đáng tiếc là chưa bao giờ thấy biểu hiện của đội trưởng vậy, lại còn cười ngây ngô như vậy?”

Vì sao? Bạn tốt yêu mến một người, anh nên cảm thấy vui mừng cho cậu ấy mới đúng chứ, nhưng vì sao, vì sao anh lại tức giận như vậy? Giống như mình bị đoạt mất một cái gì đó vậy?

Đình Chấn không để ý đến những câu hỏi của Đỗ Hi Cần, cầm đầu cầm cổ nhanh chóng đi khỏi phòng nghỉ, một mình đến sân bóng luyện tập

” A, bánh bao làm sao lại như vậy? Nếu lá thư này không phải của cô ấy, chắc là chuyển nhầm đi? Ừm, rất có khả năng, bánh bao có lá gan nhỏ như vậy là sao có thể thích đội trưởng lạnh băng được, không sợ bị đông thành đá sao? Cậu nói.....A Chấn tên kia?”. Tự nói một lúc mới phát hiện mình tự nói một mình, cậu ta rất cuộc im lặng, vẻ mặt ủy khuất đi tìm bạn tốt.

6. Chương 6

Gần đây A Chấn trở nên vô cùng kỳ lạ? Sẽ không phải là....yêu ai rồi chứ?

Hừm hừm, cậu nhất định phải ép hỏi cho ra lẽ

Nhảy lên ,ném bóng, đáng tiếc bóng lại không vào rổ, đụng vào thành rổ bắn ra ngoài

Hai chân lần nữa đập đập mặt đất, nhìn trái bóng lăn ra ngoài, anh chốc chốc lại mất hồn

Thời gian luyện bóng đã sớm kết thúc, phần lớn đội viên đã sớm về nhà, chỉ còn một số, đang thu dọn đồ đạc, sẽ nhanh chóng đi , chỉ còn lại một mình anh tiếp tục ở lại luyện tập

Nhìn thấy cảnh cô đưa thư cho Vu Thiếu Dịch , trong đầu anh lúc nào cũng hiện lên cảnh này, cho dù xua đuổi như thế nào cũng không được, cả một buổi chiều, không chỉ đồng đội mà ngay cả anh cũng biết anh không yên lòng

Tên nhóc A Cần kia vẫn luôn ép hỏi anh có phải yêu ai rồi không, anh cười trừ chỉ nhàn nhạt trả lời cho cậu ta một câu:” Không có...”, anh chỉ là, thấy cảnh kia thì có hơi bất ngờ thôi , anh không nghĩ mình sẽ vì một chuyện nhỏ như vậy mà trở nên thất thường, nhưng nó lại hiện lên trước mắt khiến anh không thể nào phủ nhận

Cô bé tròn tròn, Điền Mật nhi lại có thể khiến anh để ý đến cô, luôn quan sát cô, luôn nghe cô nói chuyện, anh không thích ăn bánh ngọt, nhưng bánh ngọt cô làm lại cực kỳ hợp khẩu vị của anh

Nhưng cô lại thích Vu Thiếu Dịch

Anh biết Vu Thiếu Dịch không phải là người có thể thích một ai, một khi cậu ấy yêu, sẽ không muốn chia sẻ tình cảm của người mình yêu với bất kì người nào khác, Vu Thiếu Dịch chính là một người đàn ông keo kiệt như vậy

Điền Mật nhi thuộc về Vu Thiếu Dịch sao?

Một cơn giận lại lần nữa kéo tới, anh nhìn không được cầm lấy quả bóng, nhảy lên ném rỏ, nhưng một lần nữa quả bóng đựng phải thành rỏ, bay ra ngoài

” Kỹ thuật lên rỏ thật lùì rồi“. Đứng ở phía sau anh thật lâu Vu Thiếu Dịch không nhìn được nữa mở miệng đùa cợt:”Sao?”. Vừa nhìn thấy mặt của bạn tốt, lần đầu tiên anh nảy ra ý nghĩ đánh cho cậu ấy một trận

” Tới đây cùng đấu“. Anh không muốn đánh nhau để nguôi giận, cho nên chọn cách giải quyết trực tiếp, đó chính là thi đấu, toàn thân anh đang ò hét muốn anh cùng bạn tốt cùng lớn với nhau từ nhỏ đến giờ cùng phân cao thấp

” Thật khó có được cơ hội cậu mở miệng muốn thi đấu với tớ“. Cầm một tá bóng, xoay nó trên ngón tay, Vu Thiếu Dịch cười lạnh hỏi:” Ghen?“. Đinh Chấn ngăn ra:” Ghen, ai ghen, vì ai ghen?”. Không đầu không đuôi nói ra cái này, khiến anh thật không hiểu nổi

” Cậu biết không, hôm nay Mật Nhi đưa thư tình cho tớ“. Đường như cố ý, Vu Thiếu Dịch không nói thật, quyết tâm muốn cho bạn tốt hiểu lầm

Đinh Chấn xoay mặt chộp lấy trái bóng, đập đập vài cái xuống đất:” Cho nên?”. Cậu ta đang giấu võ giương oai với anh sao?

” Mật nhi rất đáng yêu, cậu nghĩ mình nên đồng ý đi“. Bạn Anh giỏi nhất chính là che giấu cảm xúc của mình, vì một cô bé nhất gan lại phá lệ, anh nên kinh ngạc vì sức ảnh hưởng của cô, hay là mị lực của tình yêu?

Đinh Chấn không trả lời, anh đương nhiên biết Mật nhi có bao nhiêu đáng yêu, hơn nữa cô luôn luôn cười, hơn nữa nụ cười lại vô cùng ngọt ngào, khiến người ta vừa nhìn đã thấy vui, hơn nữa trên người cô luôn có mùi thơm của bánh ngọt, nhưng Vu Thiếu Dịch nói cho anh cái này để làm gì?

” Chỉ tiếc là tớ không thích người nhất gan như vậy, nếu ở chung tớ sẽ không chịu nổi“. Vu Thiếu Dịch không thích mấy cô gái yếu đuối, lại càng ghét mấy cô gái dối trá giả vờ yếu đuối

” Cô ấy không hề nhất gan“. Anh phản bác, anh không thích nghe người khác chê cô nư vậy:” Cô ấy chỉ là quá mức để ý đến nhận xét của người khác“

” A Chấn cậu thích Mật nhi?“

” Đương nhiên thích, cô ấy giống như em gái của tớ vậy“

” Vậy mà còn không thông suốt“. Vu Thiếu Dịch chỉ có thể ngửa mặt lên trời nói, còn tưởng rằng tên nhóc này đã nghĩ thông, ai biết rằng cậu ta vẫn chậm chạp không nghĩ ra , nó rõ như ban ngày vậy mà

Cha Đinh Chấn phong lưu thành tính, bên người có vô số phụ nữ đếm hoài không hết, tại sao con của ông ta lại chậm chạp như vậy? Đây là ông trời trừng phạt ông Đinh sao?

” Cái gì? Vu Thiếu Dịch, cậu muốn nói gì?“. Bị cậu ta cố làm ra vẻ huyền bí, cùng với chuyện Mật nhi thích cậu ta, làm cho Đinh Chấn phiền não không thôi, gầm thét ra tiếng

Chỉ là người bị quát không hề kinh ngạc hoặc sợ hãi, ngược lại còn nở một nụ cười quỷ dị hướng anh đùa giỡn:” A Chấn, rất lâu không thấy cậu mất khống chế như vậy“

Anh là bạn tốt của cậu ấy, anh đã nhắc nhở như vậy mà cậu ấy vẫn không thông suốt, anh cũng bất lực rồi“” Cậu tại sao lại tức giận?”. Sau khi qua cơn tức giận Đinh Chấn cũng kinh ngạc không thôi

Anh tại sao lại tức giận?

” Ở đây có mà suy nghĩ, tớ về trước đây“. Cầm lấy túi đeo lên lưng, Vu Thiếu Dịch phất phất tay, ném cho Đinh Chấn một câu rồi đi

Suy nghĩ thật kỹ? Vu Thiếu Dịch khốn khiếp nói như vậy là xong sao, nếu như anh biết tại sao anh lại tức giận như vậy thì anh đã không khó chịu như thế này?

Buồn bực trong lòng, anh cũng không muốn luyện tập, anh đem trái bóng rổ bỏ vào trong phòng chứa đồ, sau đó trở lại phòng nghỉ của cầu thủ, bây giờ đã trễ, nhưng anh không ngờ trong phòng nghỉ còn có người, hơn nữa còn là cô nhóc khiến anh buồn bực cả buổi chiều

” A , Đinh Chấn”. Nhìn thấy anh đi vào phòng nghỉ , cô không nhận được đồ bình cả mặt

Nhìn thấy cô, lại nhớ lại cảnh buổi chiều cô đưa thư tình cho Vu Thiếu Dịch, cơn buồn bực của anh bộc phát lên, khiến cho anh phải xoay mặt đi

Động tác của anh khiến cho cô ngẩn người:” Đinh Chấn, anh không thoải mái sao?”. Nếu không sao thấy anh là lạ?

” Không có”. Nhàn nhạt đáp lại lời cô, anh cầm quần áo, đi vào phòng thay đồ

Tại sao? Tại sao anh lại không cười với cô như cũ? Tại sao gương mặt anh lại trở nên lạnh nhạt như vậy, chẳng lẽ cô đã làm sai điều gì? Điền Mật nhi ngơ ngác đứng tại chỗ, không hiểu tại sao thái độ của anh lại trở nên như vậy

Một ý nghĩa nho nhỏ xuất hiện lên trong đầu cô, chẳng lẽ.... Chẳng lẽ anh biết cô thích anh, cho nên mới như vậy?

Nhưng.... Đội trưởng nói anh vẫn chưa biết mà, vậy sẽ không phải đội trưởng đã nói cho anh biết rồi chứ?

Đội trưởng và anh là bạn tốt, cho nên, đội trưởng nói cho anh biết , cho nên anh biết rồi sao?

Là như vậy phải không?

” làm sao em còn chưa về nhà?”. Thay quần áo xong, Đinh Chấn vừa bước ra khỏi phòng thay đồ, liền nhìn thấy cô đứng ngơ ngác tại chỗ, không khỏi lên tiếng hỏi

” Đinh.... Đinh Chấn.... Đội trưởng anh ấy....”. Cô muốn hỏi, nhưng lại không thể thốt lên, nếu như đội trưởng chưa nói cho anh biết, vậy không phải là cô sẽ trực tiếp tỏ tình với anh sao? Cô không dám mạo hiểm như vậy

Cô thất sự quý trọng khoảng thời gian này được ở bên cạnh anh, không pahir nắp phía sau mấy giá sách, nhìn lên anh từ xa

Nghe được cô nhắc đến Vu Thiếu Dịch, chân mày anh không khỏi nhíu lại, cô muốn nói gì về Vu Thiếu Dịch, chẳng lẽ muốn hỏi anh rằng cậu ta nghĩ như thế nào ư?

Nhớ tới lời nói cự tuyệt của Vu Thiếu Dịch, nếu Mật nhi biết, cô sẽ rất đau lòng? Nhưng nếu không nói cho cô biết, cô vẫn sẽ thích cậu ta sao?

Trong lòng đấu tranh, không có cách nào quyết định là có nên hay không nên nói cho cô biết, khiến biểu hiện trên gương mặt anh càng trở nên lạnh lùng

Trên gương mặt anh biểu hiện lạnh lùng khiến trái tim cô không khỏi run lên, cô chưa từng thấy dáng vẻ này của anh, dù là trên sân bóng rổ bị cầu thủ đối phương cố ý phạm lỗi, anh cũng chỉ cười trừ, chưa từng lộ ra vẻ mặt giận dữ hay lạnh lùng như vậy

Bây giờ cô đã nhìn thấy được vẻ mặt này của anh, tại sao anh lại phải lộ ra vẻ mặt như thế?

” Đinh Chấn, anh thật không có không thoải mái sao?”. Cô cẩn thận hỏi

Nghe giọng nói này của cô, khiến anh bất ngờ khi mình lại lộ ra vẻ mặt lạnh lùng như vậy với cô, anh vội vàng nở một nụ cười cứng ngắc:” Anh không sao, thật đấy”

Có cái gì không đúng, rất không đúng, anh lại có thái độ mất tự nhiên như vậy, trong lòng cô hoảng hốt, còn chưa kịp suy nghĩ gì hết đã vội thốt ra:” Đội trưởng có phải nói cho anh biết, em thích....”. Câu sau chưa kịp nói ra, cô liền khựng lại

Không được, không được, trước khi chưa biết rõ ràng, cô tuyệt đối không thể thừa nhận, tuyệt đối không nhận!

Thích?

Cô vẫn âm ừ, muốn nói lại thôi, cô muốn hỏi Vu Thiếu Dịch có thích cô không? cô quan tâm đến Vu Thiếu Dịch như vậy sao?

Buồn bực trong lòng ngày một dâng cao, anh cố nở ra nụ cười yếu ớt nhưng nó nhanh chóng biến mất:” Em muốn hỏi cái gì? Vu Thiếu Dịch đã nói cho anh nghe toàn bộ rồi, em muốn biết cái gì?”. Lời nói chưa kịp suy nghĩ đã nhanh chóng bật ra

Đủ rồi, anh không muốn cô tiếp tục mong đợi nữa, nếu bây giờ anh không trực tiếp nói cho cô biết, đợi đến thời điểm cô yêu sâu đậm, cô sẽ càng thêm đau lòng thôi

Anh thật sự không muốn nhìn thấy cô khóc, càng không muốn cô vì Vu Thiếu Dịch mà đau lòng, chỉ là nếu không nói cho cô, về sau cô sẽ khóc nhiều hơn

Cho nên, cô hỏi đi! Anh sẽ đem lời nói của Vu Thiếu Dịch nói hết cho cô nghe, để cho cô biết và chỉ khóc một lần thôi, cô sẽ đau một lần thôi, sau này cô sẽ không vì Vu Thiếu Dịch mà rơi nước mắt nữa

Điền Mật nhi ngây ngốc, không ngờ Vu Thiếu Dịch lại không biết đó là bí mật mà cô đã giấu suốt 3 năm đại học không ngờ anh ta lại nói hết, nghĩ đến đây mặt của cô không khỏi đỏ bừng

Chỉ trong nháy mắt, cô quyết định, nếu anh đã biết chuyện cô thích anh, cô cũng muốn biết anh như thế nào, có thích cô không?

Vì vậy, lấy hết dũng khí, dũng khí 16 năm của cô, cô cố gắng ép buộc mình mở miệng:” Vậy.. vậy... Thích....sao?... Chỉ là câu hỏi rồi rắc nhưng có những câu quan trọng đi, chỉ có thiếu hai chữ” anh“, cùng ” em” mà thôi

Cô quá xấu hổ, đúng là, cô không hề dám hỏi cái vấn đề khiến người khác khó xử như vậy, cô vẫn là không làm được, nhưng mà, anh sẽ hiểu, đúng không?

Cô vừa khấn trương lại vừa xấu hổ cúi đầu, không dám nhìn phản ứng của anh, nhưng trong lòng lại len lén chờ đợi anh, sẽ trả lời câu hỏi này của cô

” Không thích”. Đinh Chấn nhanh chóng nói ra

Vẫn luôn hiểu làm đối tượng mà Mật nhi thích là bạn tốt, nên anh nói ra câu trả lời mà Vu Thiếu Dịch nói

Nhưng Mật nhi lại nghe đây chính là câu trả lời của anh, trái tim cô vô cùng đau khi nghe lời này, nước mắt bắt đầu xuất hiện trong mắt cô

Không thích!

2 chữ này như mũi tên sắc nhọn xuyên qua tim cô

” Mình biết ngay mà, làm sao có thể thích mình? Mình bình thường như vậy, làm sao có thể, làm sao có thể.....?”. Cô lùi về phía sau, miệng lầm bầm nói nhỏ, nước mắt cũng từng viên, từng viên một rơi xuống

” Mật nhi.....?”. Nhìn bộ dạng đau lòng của cô khiến anh cực kỳ đau lòng, anh muốn bước đến an ủi cô, nhưng động tác của cô lại nhanh hơn

Cô nặn ra nụ cười, cô từ từ nói:” Trong nhà em còn có việcem về trước đây”. Cô nắm lấy túi đeo lên lưng, không cho anh có cơ hội phản ứng, cô chạy ra khỏi phòng nghỉ

Anh không kịp phản ứng, anh chỉ có thể nhìn chằm chằm bóng lưng của cô, anh nghĩ muốn đuổi theo cô, nhưng cặp mắt đầm lệ lúc cô rời đi lại khiến bước chân anh dừng lại, cô không muốn anh nhìn thấy cô khóc, cho nên mới chạy nhanh như vậy?

Cũng đúng thôi, anh không phải là Vu Thiếu Dịch, cho nên anh cũng không có cách nào an ủi cô đi!

Tự nói với bản thân, anh ngồi trên ghế sofa lấy hai tay che kín mắt của mình, thở dài một tiếng, anh lần đầu gặt một cô gái mà lại thấy bất lực, cũng là lần đầu tiên anh thay Vu Thiếu Dịch cự tuyệt một người con gái, nhưng trong lòng anh lại vô cùng áy náy

Chỉ là, cô sẽ hiểu rõ chứ? Cậu ta không đáng giá để cô đau lòng như vậy, cô sẽ tìm được một người khác tốt hơn cậu ta đúng không?

Một lần nữa thở dài, sau một lúc lâu, anh buông tay xuống, lại thấy cô còn để một hộp bánh ngọt ở trên bàn

Anh mở hộp ra, là một miếng bánh ngọt socola xinh xắn, miếng bánh ngọt vừa vặn ột người dùng, là cô cố ý làm cho Vu Thiếu Dịch sao?

Mang theo một chút ghen tỵ, anh cầm cái nĩa lên hung hăng lấy miếng bánh ngọt cho vào miệng, đón nhận mùi vị của socola phát ngấy, nhưng nhanh chóng gạt mình

Bởi vì mọi người đều biết, Vu Thiếu Dịch thích nhất là anh bánh cực ngọt, ngọt đến người ta phát ngán, mà mỗi ngày vì mọi người chuẩn bị bánh ngọt cô chắc chắn biết khẩu vị của mỗi người

Anh vẫn còn nhớ, khi cô biết Vu Thiếu Dịch thích ăn bánh ngọt ngán ngấy thì trên khuôn mặt nhỏ nhắn khê nghiêm nghị, vô cùng đáng yêu, khiến người ta muốn nheo má cô, nếu anh nhớ không lầm, trong đội bóng rổ này, mùi vị socola này chỉ có một người thích ăn.....đó là anh

7. Chương 7

Chậm rãi nếm món bánh ngọt , hương vị vô cùng ngon khiến anh vô cùng vui mừng

Bánh ngọt này là Mật nhi vì anh mà làm

Có quá nhiều chi tiết trong quá khứ nếu anh cẩn thận suy nghĩ một chút mọi thứ sẽ trở nên rõ ràng

Cô cố ý làm bánh ngọt cho anh ăn, phần bánh ngọt của anh vĩnh viễn khác với những thành viên khác trong đội, khi anh cùng cô đối mặt, khuôn mặt trắng trắng của cô có thêm một phần hồng hồng, nhưng khi đối mặt với Vu Thiếu Dịch thì là khuôn mặt hoảng sợ.. Cô thích anh, không phải là Vu Thiếu Dịch!

Một cảm giác vui sướng tràn ngập trong anh, anh không khỏi cười vui vẻ, tuy anh không biết loại cảm giác này biểu thị cho cái gì , chỉ biết là anh rất vui mừng, rất vui mừng, chỉ muốn khoe khoang niềm vui này với Vu Thiếu Dịch

Người trong lòng cô là anh!

Nở nụ cười ngây ngốc, anh đem tất cả bánh ngọt còn dư bỏ vào miệng ăn, theo cách nói của Đỗ Hi Cần trước đây, khổ nhất là người không biết ăn sô cô la, nhưng khi ăn vào miệng, thì lại thấy nó ngọt ngào

Vui vẻ ăn hết bánh ngọt, anh dọn dẹp lại mặt bàn, tránh cho ngày mai cô đến, lại muốn trừng trị anh vì đã làm loạn phòng nghỉ

Điền Mật nhi không đến!

Một tuần liền, Điền Mật nhi không đến!

Không có Mật nhi ở đội bóng, trong toàn đội bao phủ một bầu không khí u ám, nhất là khiến người ta không thể tưởng tượng nổi, trước đây Đinh Chấn lúc nào trên khuôn mặt cũng nở nụ cười, nhưng mấy hôm nay anh không hề cười mà còn im lặng khiến ọi người phát sợ

Vu Thiếu Dịch nhìn bạn tốt uất ức, không khỏi nở một nụ cười, xem ra là đã nghĩ thông suốt , chỉ tiếc là nữ chính một tuần lễ cũng không đến. Nếu không sẽ có chuyện hai để xem rồi

” A Dương, Văn Thanh Tuệ hôm nay cũng không tới sao?”. Ngẩng đầu lên, nhìn đồng đội đang ủ rũ của mình, Đinh Chấn hỏi

” Tổ làm sao mà biết, cả tuần nay cô ấy không xuất hiện rồi”. Thuộc Chí Dương bị anh chọc trúng chỗ đau, lạnh giọng trả lời

Không chỉ có đội trưởng, mà cả Đinh Chấn cũng đắm vào chỗ đau của anh cả một tuần lễ! Mỗi ngày đều hỏi Văn Thanh Tuệ ở đâu, nếu không phải biết tính cách của A Chấn, anh cũng nghi ngờ liệu A Chấn có phải thích Văn Thanh Tuệ rồi không

” Người cậu ấy tìm là Mật nhi, không phải Văn Thanh Tuệ”. Để tránh ọi người hiểu lầm, thân là đội trưởng Vu Thiếu Dịch thay bạn tốt giải thích

Nhưng mà mỗi ngày giải thích, tại sao mỗi ngày Đinh Chấn đều tới hỏi Văn Thanh Tuệ ở đâu, bởi vì hai người ấy suốt ngày dính vào nhau, khiến Thuộc Chí Dương cũng phải ghen tỵ

” Nhưng mà Đinh Chấn thích Điền Mật à?”

” Đúng“. Vu Thiếu Dịch nhỏ giọng trả lời, cậu ta vô tình nói ra vấn đề:” chỉ là tên nhóc kia chậm tiêu, còn không biết mình thích người ta”

” A a a a, chậm tiêu đến mức độ này ư?”. Thuộc Chí Dương không khỏi đưa ánh mắt đáng thương nhìn về phía Đinh Chấn, nhưng anh lại càng đáng thương cho Điền Mật, quá đáng thương

Đinh Chấn phiền não ngồi ở trong phòng nghỉ, trong suốt một tuần lễ, anh giống như chồng đang mong ngóng vợ về, mong đợi Mật nhi đến, ngay cả bóng rổ cũng không luyện tập, thậm chí huấn luyện viên Đại Hùng tới bắt anh luyện tập cũng vô ích

Điền Mật nhi không đến đây, anh căn bản không thể tập trung tinh thần

Một tuần lễ, cô không đến cả trường học, gọi điện thoại đến di động của cô, điện thoại tắt máy, đến nhà cô tìm người, nhưng không có ai ở nhà, ngay cả người có thể biết Mật nhi ở đâu.....Văn Thanh Tuệ cũng không đến trường học, anh tìm đủ mọi biện pháp để tìm cô, nhưng vô dụng, anh vẫn không tìm được cô

Một bầu không khí nặng nề bao phủ, bỗng nhiên, có một giọng nói nức nở nghẹn ngào vang lên:” Thuộc..... Thuộc Chí Dương.....”. Người nào đó bị vứt bỏ cả một tuần qua, khi nghe giọng nói quen thuộc nhanh chóng chạy ra, đem thân thể mềm mại muốn ôm vào lòng, sắc mặt cậu tái đi, nhưng mà chưa kịp phản ứng, một cánh tay của Văn Thanh Tuệ bị người khác giật lấy

” Mật nhi ở đâu?“. Đinh Chấn không nhìn giọt nước mắt trên mặt Văn Thanh Tuệ, anh chỉ biết tìm thấy Văn Thanh Tuệ thì đồng nghĩa với việc biết cô ở đâu:” Nói cho tôi biết, Mật nhi bây giờ ở đâu?”

” A Chấn, cậu đừng như vậy”. Không ngờ Điền Mật nhi mất tích khiến cho Đinh Chấn chịu đả kích lớn đến như vậy, Vu Thiếu Dịch vội vàng dè dặt vai của Đinh Chấn muốn cậu ấy bình tĩnh một chút

Vừa nghe đến tên bạn tốt, nước mắt Văn Thanh Tuệ càng rơi nhiều hơn, cô vùi sâu khuôn mặt vào trước ngực Thuộc Chí Dương, nước mắt chảy ra không ngừng

Đáy lòng dâng lên một nỗi sợ hãi, Đinh Chấn muốn chạy lại hỏi cho rõ ràng, lại bị Vu Thiếu Dịch kiềm chế:” Buông tớ ra”. Anh xoay người lại dấm cho Vu Thiếu Dịch một cái

” A Chấn”. Vu Thiếu Dịch bị đánh một đấm, nhưng không hề buông tay,, nhanh chóng dấm lại một cái để cho đau đớn đem lý trí của cậu ta trở về

Thấy thế, Thuộc Chí Dương biết hiện tại nếu bạn gái anh cứ khóc mà không nói ra chỗ của Điền Mật nhi, thì anh sợ Đinh Chấn nổi khùng lên ra tay đánh cô:” Tiểu Tuệ ngoan đừng khóc“. Anh nâng mặt cô lên, nhỏ giọng hỏi:” Nói ọi người biết, Mật nhi bây giờ ở đâu?”

Văn Thanh Tuệ cũng cảm thấy không khí ở đây trở nên căng thẳng cô nuốt vào cổ tiếng nức nở, nghẹn ngào nói:” Mật nhi.... Mật nhi bị tai nạn xe, bác sĩ nói, Mật nhi bị chấn thương não, sẽ trở thành người sống đời sống thực vật.....”. Nghe tin này giống như sét đánh ngang tai, khiến đầu óc mọi người ong ong, nhất là Đinh Chấn

Trái tim anh giống như đang bị người ta bóp nghẹn, Đinh Chấn đầu đến mức không thể thở, chỉ có thể khó khăn hỏi:” Mật nhi ở trong bệnh viện phải không?” anh muốn gặp cô

” Không có, cô ấy được chuyển đến Mỹ, mẹ Mật nhi không tin Mật nhi trở thành người thực vật, nên đã thu xếp cho cậu ấy đến Mỹ làm trị liệu, hôm nay cậu ấy đi Mỹ rồi”. Đinh Chấn không thể tin, trừng to đôi mắt, ngay cả một cơ hội gặp cũng không được sao?

” A Chấn?”. Vu Thiếu Dịch lo lắng gọi bạn tốt

” Khi nào. Khi nào thì cô ấy bị tai nạn xe?”. Cổ họng anh khô khốc dường như không thể nói lên lời, anh hỏi Văn Thanh Tuệ

” Buổi tối thứ 6 tuần trước.....”. Buổi tối thứ 6 tuần trước! Hôm ấy anh để cô chạy đi!

Máu toàn thân trên người anh giống như bị rút đi hết, trên khuôn mặt cũng không còn chút máu nào

Nếu anh đuổi theo, nếu anh không để cô một mình đi khỏi, nếu anh không hiểu lầm cô thích Vu Thiếu Dịch, nếu anh không nói ra câu nói tàn nhẫn đó..... Mật nhi sẽ không gặp tai nạn xe cộ

Là anh gây ra! Tất cả đều do anh gây ra!

Nhìn phản ứng khác thường của Đinh Chấn, khiến Văn Thanh Tuệ ngừng khóc, cô hồi phục sự thông minh nhanh nhẹn như ngày thường

” Đinh Chấn, anh biết chuyện gì xảy ra đúng không?”. Cô lạnh lùng hỏi

Đinh Chấn ngẩng đầu nhìn về phía cô, là anh hại Mật nhi..... Vu Thiếu Dịch liếc mắt ra hiệu cho Thuộc Chí Dương ý bảo cậu mang Văn Thanh Tuệ đi, nhưng mà, Văn Thanh Tuệ là người sao có thể dễ dàng bỏ qua như vậy, cô thình lình xông lên, nắm lấy áo Đinh Chấn, hung hăng hỏi:” rốt cuộc là anh đã làm chuyện gì?”

Đinh Chấn nói, đem mọi chuyện buổi tối hôm đó nói ra toàn bộ

Văn Thanh Tuệ sau khi nghe xong, không nói hai lời liền đánh cho anh vài đấm:” Đinh Chấn, anh là tên khốn khiếp, người trong lòng Mật nhi thích là anh! Là anh hại Mật nhi bị tai nạn xe cộ, là anh hại cậu ấy biến thành người sống đời sống thực vật”

Anh đều biết, nhưng đã quá muộn..... Đinh Chấn không hề phản kháng, anh chịu đựng tất cả những cú đánh của Văn Thanh Tuệ cũng như những lời trách móc, đúng tất cả đều là lỗi của anh, cô ấy nói không sai, là anh đã hại Mật nhi

Nếu như có thể, anh nguyện ý chịu đựng tất cả, nguyện ý đánh đổi tính mạng của mình nếu được trở về tối hôm đó, nếu như thế anh tuyệt đối sẽ không để cho cô đi..... Tuyệt đối sẽ không!

Anh bị Văn Thanh Tuệ đấm móc một cái, ngã trên mặt đất, sau đó, Văn Thanh Tuệ bị người nào mang đi, lúc nào trong phòng nhĩ chỉ còn lại anh và Vu Thiếu Dịch, anh hoàn toàn không biết

Trong tim anh, chỉ có đau lòng cùng hối hận

” A Chấn, đó là ngoài ý muốn, không ai ngờ tới là sẽ xảy ra chuyện như vậy”. Vu Thiếu Dịch để anh ngồi đó một lúc lâu rồi mới nói

” Không, đây là lỗi của tớ, nếu như không phải là tớ.....”

” A Chấn, không phải là lỗi của cậu“. Vu Thiếu Dịch cắt đứt lời nói của anh:” Mật nhi sẽ không muốn thấy người mình thích lại trở nên như vậy”

” Mật nhi.....”. Mật nhi..... Của anh? Tại sao cậu ta lại nói, Mật nhi là của anh?

Vấn đề mà Vu Thiếu Dịch hỏi hôm ấy, thình lình hiện ra trong đầu anh

Anh vì cái gì mà tức giận? Anh vì Mật nhi đưa thư tình cho Vu Thiếu Dịch mà tức giận

Vấn đề phiền lòng anh đã lâu ,rốt cuộc đã có đáp án, thì ra là, anh đã thích cô từ bao giờ mà không biết

Chỉ nên, khi mọi người cũng có bánh cô làm, anh sẽ giận dữ

Cho nên, khi cô đưa thư cho Vu Thiếu Dịch, anh mất đi tỉnh táo, mà tức giận

” Tớ thích..... Mật nhi“. Anh khàn khàn nói, trên gò má có cảm giác ươn ướt:” Thiếu Dịch, tớ thích Mật nhi.....”

Vu Thiếu Dịch thở nhẹ:” Đúng, cậu thích Mật nhi”. Vu Thiếu Dịch muốn bạn tốt thông suốt, nhưng cũng không muốn bạn tốt dưới tình huống này mà thông suốt

Tại sao ông trời lại trở trêu như vậy, để cho đến bây giờ cậu ấy mới biết được sự thật? Nếu như anh biết sớm một chút, có phải Mật nhi của anh sẽ không bị tai nạn xe cộ, sẽ không giống hiện tại mà không thể động đậy, chỉ có thể nằm im trên giường

Đình Chấn nhìn chằm chằm mặt đất, thật lâu không biết làm sao.

Đó là hồi ức vô cùng đau đớn, anh đã quên rồi cuộc mình có bao nhiêu đêm, bị hồi ức làm cho giật mình tỉnh lại, sau đó không thể nào đi vào giấc ngủ nữa, mà phải chờ đợi trời sáng

Mật nhi vừa mới đi Mỹ, mấy ngày đó, anh lúc nào cũng thức đến sáng, dù cho ba mẹ và bạn bè khuyên như thế nào cũng vô dụng

Anh tự trừng phạt bản thân, trừng phạt bản thân mình ngu ngốc, trừng phạt bản thân mình đã làm cô bị thương, càng trừng phạt bản thân vì đã hại cô..... Một cô gái xinh xắn đáng yêu, lại vì anh mà trở nên như vậy

Anh cũng không biết rốt cuộc là vì áy náy hay là vì hối hận vì đã hiểu lầm cô, anh cũng không biết rõ, cũng chẳng cần biết làm gì

Cho đến khi, Thuộc Chí Dương không thể chịu đựng được nữa, biết được một ít tin tức của Điền Mật nhi trên người Văn Tuệ, còn có một tấm ảnh liền đưa cho anh

Nhìn tấm ảnh, người trong hình dù sắc mặt tái nhợt, nhưng lần tai nạn này cũng không ảnh hưởng nhiều đến cô, trên gương mặt nhỏ bé nở nụ cười yếu ớt, khiến nước mắt mà anh kìm nén lại một lần nữa trào ra

Cô đã tỉnh, không giống lời bác sĩ nói là cô trở thành người thực vật, anh mừng rỡ như điên, anh rất muốn gặp cô, rất muốn đến bên cô

Nhờ vào sự hỗ trợ của Vu Thiệu Dịch, trong thời gian ngắn nhất anh đến Mỹ, đáng vẻ phong trần mệt mỏi đứng ở trước phòng bệnh, nhưng đến cửa phòng bệnh anh lại do dự, anh không đủ dũng khí để mở cánh cửa này

Anh đứng bên ngoài thật lâu, thật lâu, cho đến khi, Mẹ của Mật nhi, Điền Dụ Liên, phát hiện ra cậu thanh niên vẽ mặt tiêu tụy

Vừa hồi lý do, bà vô cùng cảm động cậu thanh niên này đến tận đây tìm gặp con mình, nhưng cũng không thể tha thứ cho cậu thanh niên này người đã hại con gái yêu của mình, thiếu chút nữa trở thành người sống thực vật, cho nên bà không cho phép Đình Chấn gặp mặt Mật nhi

” Con biết, là do con nên Mật nhi mới phải nằm trên giường bệnh, nhưng con hi vọng cô hiểu, còn đối với Mật nhi không phải là vì áy náy mà vì con thích Mật nhi, con thực sự thích cô ấy”. Đối với mẹ của người con gái mình thích, Đình Chấn ở trước mặt bà nói ra tình cảm của mình

Trước khi đến Mỹ, anh tự chất vấn nguyên nhân tại sao mình lại đến Mỹ, cuối cùng anh cũng biết đáp án, đó là anh thích Mật nhi, cực kỳ thích, cực kỳ thích cô, thích đến mức nếu không có cô, anh không biết phải làm sao

Khuôn mặt của cậu ta còn trẻ nhưng biểu hiện trên khuôn mặt nghiêm túc cùng sự kiên định, bà đã từng thấy, đó chính là người ba đã qua đời vì bệnh của Mật nhi, chồng của bà, bà không thể không thừa nhận, ngay trước bậc trưởng bối nói thích con gái của họ phải có can đảm vô cùng

Can đảm của của cậu thanh niên này, bà thật đồng ý, con gái có thể có được một người bạn trai như vậy, sẽ thật hạnh phúc, nhưng, tuổi trẻ rất dễ bị mê hoặc bởi những cô gái trẻ đẹp, bà không thể xác định, Đình Chấn có thể giống như chồng bà đến chết cũng chỉ yêu một người không

” Đình Chấn, cậu tuổi còn nhỏ, có thể là nhất thời yêu thích Mật nhi, cũng có thể vì áy náy, mặc kệ do đâu, tôi cũng không thể khiến Mật nhi chịu tổn thương lần nữa”

Anh im lặng nghe lời bà nói, sau một lúc lâu, mới dùng giọng nói trầm ồm tha thiết nói:” Xin cô hãy tin tưởng con, con đối với Mật nhi, tuyệt đối không phải là yêu thích, có lẽ cũng có chút áy náy, dù sao con cũng là nguyên nhân khiến Mật nhi bị thương, nhưng đó cũng không phải là nguyên nhân chính con ngăn

dặm xa xôi đến đây, con đến đây, là bởi vì con thích cô ấy, chính là thích, con tuyệt đối sẽ không vì thời gian mà thay đổi”

8. Chương 8

Có lẽ là do nguyên nhân có một người cha phong lưu, vì vậy từ nhỏ Đinh Chấn không dễ dàng thân thiết với người khác, khó có thể nhớ là từ lúc nào, có lẽ là lúc mẹ anh muốn ly hôn với cha anh, có lẽ là từ lúc ấy, anh liền có thói quen nở nụ cười che dấu đi cảm xúc thật của mình, nhìn qua có vẻ như anh rất thân thiết, nhưng thật ra anh đều không quan tâm đến họ

Điền Mật nhi là người đầu tiên có thể bước vào tim anh, cô là người đặc biệt, đối với Đinh Chấn mà nói thì cô tồn tại càng thêm quan trọng

Cho dù cha mẹ nào khi nghe những lời nói đó, cũng sẽ bị dao động, bà suýt chút nữa thì bị cậu ta thuyết phục, nhưng bà vẫn lo lắng, sợ cậu ta tuổi còn nhỏ, không biết cái gì gọi là yêu thật lòng, vì vậy, bà muốn cho cậu ta một thử thách

” Đinh Chấn, xin cậu tha thứ vì hiện tại tôi không thể tin tưởng cậu, tôi rất cảm kích cậu vì đã đến đây thăm Mật nhi, nhưng bây giờ tôi không thể để cho Mật nhi gặp cậu được”. Đinh Chấn im lặng chờ bà nói hết câu

” Đinh Chấn nếu như cậu thật lòng thích Mật nhi, nếu tình cảm của cậu đối với Mật nhi không thay đổi, như vậy thì cậu đi về đi, đợi đến khi Mật nhi trở về, cậu có thể theo đuổi Mật nhi một lần nữa, đến lúc đó tôi tuyệt đối sẽ không ngăn cản cậu”. Bà đã tính kỹ, sẽ để cho Mật nhi ở Mĩ 5 năm

Thời gian 5 năm, đủ để khảo nghiệm tình cảm của cậu ta

Nếu cậu ta có thể chờ, nếu cậu ta thích thật lòng, cũng như lời cậu ta nói, sẽ không vì thời gian mà thay đổi, nếu cậu ta không thể đợi, chuyện hôm nay cậu ta tới đây, bà sẽ giữ bí mật vĩnh viễn với con gái

Bà muốn bảo vệ con gái thật tốt, bà là mẹ, nên muốn loại bỏ tất cả những gì có thể tổn thương con

” Con đồng ý chờ”. Điền Dụ Liên nhìn anh không nói gì thêm

Chờ hay không chờ, không phải chỉ là lời nói suông, mà là do thời gian kiểm chứng

Bà sẽ luôn bảo vệ con gái, nhưng mà, trong lòng bà lại hi vọng, Đinh Chấn có thể đợi được con gái bà

Là một thanh niên, đến khi cậu ta trưởng thành, nhất định có thể là cái đình, bảo vệ thật tốt con gái bà, ở trong lòng cậu ta, sẽ không để cho bất ai có thể tổn thương con bé

Bà, chỉ là một người mẹ ích kỷ mà thôi

Anh biết lần này Điền Dụ Liên mang Mật nhi trở về là để thực hiện lời cam kết

Anh cúi xuống nhìn người đang mất hồn ở dưới

Anh đợi! Cuối cùng anh cũng đợi được rồi!

Ngực anh như núi lửa muốn dâng trào tình cảm, khiến anh không thể không hôn cô, gọi hồn cô trở về, nếu anh đã chờ được, vậy thì đừng mong anh buông tay nữa

Điền Mật nhi là của anh, hoàn toàn là của anh, tất cả của cô đều là của anh, anh không cho phép những người khác mơ ước

Nụ hôn nóng bỏng khiến cô sắp không hít thở nổi, khiến cô từ trong trí nhớ trở về với hiện tại, cô vẫn có ý nghĩ muốn giãy giụa, nhưng cổ tay của cô bị anh hung hăng nắm chặt, anh cố kiềm nén sức lực để không làm đau cô, nhưng vẫn khiến cô không thể thoát khỏi

Cô không cách nào chối bỏ, qua nhiều năm như vậy cô vẫn nhớ anh

Cô nhớ anh, cho dù thời gian hai người bên nhau không nhiều lắm, nhưng cô luôn khắc sâu hình dáng của anh , nhớ bộ dạng anh trong thư viện đọc sách, nhớ hình dáng anh chạy băng băng trong sân bóng, nhớ hình dáng thỏa mãn của anh khi ăn bánh ngọt cô tự tay làm, cô không thể ngừng nhớ về anh

Có người từng nói qua, tình đầu thật khó quên, cô cũng vậy , lần đầu tiên thâm yêu một người, khiến cô lại càng không thể quên

Áo ngực thành linh bị cởi ra, cô kinh ngạc mở miệng muốn la lên, đúng lúc này anh lấy lưỡi của mình chạm vào lưỡi cô, khiến cho cô không thể la lên, môi lưỡi cùng nhau dây dưa không rõ

Làm mất đi tác dụng bảo vệ của áo ngực , nhanh chóng gỡ ra và ném nó lên mặt đất, bàn tay anh xoa nhẹ lên bộ ngực mềm mại của cô, một bàn tay không cách nào nắm hết bộ ngực đầy đặn kia khiến cho anh thở dài thành tiếng:” Mật nhi của anh, em thật đẹp, thật mê người”. Cô kinh ngạc thở gấp ra tiếng , cảm giác anh bắt đầu xoa nắn bộ ngực của mình, cảm giác chân thực truyền đến, cô muốn vịn vịn thân thể, vẫn có ước muốn chạy khỏi anh

” Còn muốn chạy trốn sao? . Bàn tay anh sờ khắp nửa người trên sau đó di chuyển xuống chiếc mông đang vênh cao của cô, sau đó dùng lực một chút, muốn cô có thể cảm nhận được cây gậy nóng bỏng anh:” Dưới tình huống này anh làm sao có thể cho em đi đây? Đúng không, Mật nhi?” cô khó tin nhìn chằm chằm anh, không thể tin được đối mặt với thân hình mập của cô anh lại nổi lên phản ứng lớn như vậy

” Anh.....anh rõ ràng có thể thấy,, em.... Em rất mập.....“. Cô run rẩy nói, nhưng không ngờ tới hành động tiếp theo của anh là mò lên trên eo mềm mại của cô, xấu xa mà bóp:” A”

” Em không mập, cực kỳ vừa vặn , anh cực kỳ thích”. Trong tay anh là da thịt trơn nhẵn, mềm mại, lại mang theo mùi hương ngọt ngào của cô, quả thực khiến anh yêu thích không thể buông tay, anh chỉ muốn coi cô thành món điểm tâm, một ngụm, một ngụm ăn vào trong bụng

Mặt cô càng ngày càng đỏ, nhưng trong lòng không nhin được mà mừng rỡ, anh thích thân thể cô

Đỉnh Chấn thoáng nâng eo cô lên, để cho nam tính có thể thâm nhập giữa hai chân cô, từng chút một chiếm cứ không rời

Thân thể cô phản ứng cứng ngắc, động cũng không dám động

” Mật nhi ngoan, cho anh có được không?”. Anh cắn cắn môi cô, sau đó nhẹ nhàng thổi khí vào tai cô, khe liếm liếm cùng nói nhỏ

Cô hoàn toàn không thể suy nghĩ, cô quá khấn trương, trong đầu hoàn toàn trống rỗng, đầu óc cô như biến thành một hồ nước

Cô không gạt đầu cũng không lắc đầu, mang theo vẻ mặt không biết làm sao, cô không biết rằng vẻ mặt này của cô thật đáng yêu, khiến Đỉnh Chấn lại có phản ứng mạnh mẽ hơn, nhẹ nhàng húc phải nam vào đùi cô, sau đó dừng lại ở trước nụ hoa

Cô run rẩy dựa vào người anh, không thể trốn thoát cũng không muốn trốn, giờ phút này cử chỉ vô cùng thân mật , khiến cho cô xấu hổ nhắm mắt lại, cảm giác nhạy biến nói cho cô biết giữa hai chân cô dần dần ướt

Người trong ngực không hề phản kháng, Đỉnh Chấn càng thêm xúc động ,ôm lấy thân thể của cô, buộc cô phải tách hai chân ra, vòng lên eo của anh, cái tư thế dạng chân này, khiến cô không thể chống đỡ chỉ có thể lấy hai tay ôm chặt anh

.....

Bị đi vào khiến cô vô cùng đau, cô thở dốc ra tiếng, cô lắc lắc eo, muốn né tránh cảm giác này, nhưng cô giãy giụa lại khiến anh lầm tưởng là nghênh đón anh, anh động ngón tay, muốn vào sâu hơn, thân thể nhạy cảm, không chịu được sự xoa bóp của anh, cô liền nhanh chóng đạt cao trào, nằm ở dưới thân thể anh

Anh không lập tức rút đầu ngón tay ra, mà ở trong đó hưởng thụ thủy triều, cảm giác ướt đầm kia có thể nói cho anh biết khi anh thật sự tiến vào có bao nhiêu vui thích

” Mật nhi, em có khỏe không?”, để cho cô nghỉ ngơi một chút, anh mới từ từ rút ngón tay ra, nhìn thân thể mẫn cảm của cô chỉ vì một động tác nhỏ của anh mà run rẩy một cái

Cô mở mắt nhìn khuôn mặt tuần tú tươi cười, sau đó mới chậm rãi suy nghĩ xem hai người đã làm gì ” A!” cô vội vã nghiêng người, co lại ôm lấy thân thể, tránh đi cảnh xuân bi phơi bày

” Mật nhi, anh chẳng những thấy hết mà còn hôn qua, bây giờ còn che gì chứ?”. Mối anh từ từ dán lên lưng cô, khẽ hôn , liếm

Trước đây luôn nghĩ da cô giống hệt con nít, bây giờ anh càng tin , hơn nữa còn yêu thích không buông tay, cô rất thẹn thùng, xoay mặt đi đáng thương cầu xin tha“” Không nên nhìn em như vậy.....”. Mặc dù anh nói thích thịt trên người cô, nhưng cô không có thói quen phơi bày thân thể, hơn nữa quần lót nhỏ, vô cùng ướt át vẫn mặc trên người

Cô không nghĩ, mình sẽ ướt đến như vậy, nếu như không phải cô còn mặc quần lót nhỏ, cô sẽ đem ga giường làm ướt

Nghĩ đến đây, cô càng xấu hổ, thân thể lại càng co lại chặt hơn

” Thật đáng yêu”. Anh thở dài nói, thỉnh thoảng cô đến phòng tắm

” Làm gì vậy? Thả em xuống.....”

” Mật nhi ngoan, chúng ta tắm rửa trước” anh lấy giọng dụ dỗ con nít nói với cô, không hề để ý đến sự giãy giụa của cô

Tắm, hai người không mặc đồ cùng tắm!

” Không, không, không.....không thể”. Đôi tay cô bắt lấy khung cửa trước phòng tắm”

Ánh sáng mờ mờ có thể che đi da thịt của cô, nếu như đi vào phòng tắm, nơi này đèn rất sáng, sẽ đem tất cả thịt của cô phơi bày ra ngoài

” tại sao không thể? Mật nhi, anh và em đều cần tắm, trên người chúng ta toàn mồ hôi, hơn nữa, giữa hai chân của em bây giờ còn ướt, em không cảm thấy khó chịu sao?”. Giọng nói anh tươi cười, có thể thấy anh vô cùng thích bộ dạng thẹn thùng này của cô

Cô dĩ nhiên cảm thấy khó chịu, nhưng lại không cho phép mình buông tay ra, để tránh bị anh ôm vào:” Không thể! Bởi vì.... Bởi vì mẹ nói, cô gái ngoan không được về nhà muộn, em hiện tại phải về nhà nha!”. Cô sợ hãi đến mức phải lấy mẹ làm lá chắn

Anh dừng lại không lôi kéo cô nữa, lại còn gật đầu, đồng ý với cô:” Cũng đúng, cô gái ngoan không nên về nhà trễ”

Cô vui mừng:” Đúng cho nên em.....”. Cô vừa buông khung cửa quay mặt lại nói chuyện cùng anh

” Chỉ là, Mật nhi“. Anh nhanh chóng ôm cô lên, kéo cô vào phòng tắm, cũng lấy chân đóng cửa lại:” Anh tin tưởng em sẽ vì anh, đồng ý làm cô gái hư một đêm”. Cô thật vì anh, mà trở thành cô gái hư

Nằm ở trên giường, thân hình uyển chuyển phối hợp cùng anh, nhô lên hạ xuống, hoàn toàn bày ra tư thế xinh đẹp nhất, nghênh đón những đợt tấn công dồn dập của anh

Mới vừa ở trong phòng tắm, anh đúng là tắm cho cô, trong quá trình cô xấu hổ đến mức không dám mở mắt, chỉ có thể tùy ý anh ở trên người cô lau lau, chà chà

Nhưng sao anh có thể nhịn được cơ chứ, nhìn người phụ nữ mình yêu mến đang trần truồng , da thịt trắng nõn lộ ra, anh hôn hôn , sờ sờ lại còn cố ý để lại những dấu hôn chói mắt

.....

Trong phòng họp im ắng không hề có một tiếng động, yên tĩnh đến mức cây kim rơi xuống cũng có thể nghe thấy

Trên bàn hội nghị, ngồi là các phóng viên, biên tập, chủ biên, chỗ ngồi cao nhất, người ra quyết định chính, người mà ngày thường chỉ cần nói một tiếng là nhóm nhân viên ngay cả hít thở cũng không dám, bọn họ không dám quấy rầy đến quyết định xuất bản của tổng biên tập

Tổng biên tập của bọn họ, Đinh Chấn, rõ ràng là tuổi còn trẻ hơn so với mấy chủ bút, hơn nữa lúc nào cũng nở nụ cười yếu ớt, giống như là người vô cùng thiện lương, vậy mà bọn họ đối với Đinh Chấn lại vô cùng kính sợ, co cẳng giác sợ hãi như chuột thấy mèo

Những năm gần đây, bọn họ có vài người chừng kiến Đinh Chấn từ một vị trí nhỏ nhỏ là biên tập viên, chỉ trong một thời gian ngắn đã leo lên đến vị trí tổng biên tập, nhờ anh có thể đem nhà xuất bản "Thịnh Hướng" đang xuống dốc, ngày càng phát triển, hơn nữa mỗi lần Thịnh Hướng phát hành sách báo, số lượng tiêu thụ ngày một tăng lên, khiến những người mới ban đầu còn coi nhẹ anh, mà rút mắt ra nhìn

"Ở đây". Bỗng dưng, giọng nói đặng im lặng vang lên, các vị chủ bút (biên tập) vểnh tai lên, sợ mình nghe lọt những cải thiện cùng phân phó

Trong màn hình khổng lồ, Đinh Chấn chỉ tay vào một chuyên mục: "Đem bản thảo này đổi lại, bản này phân tích thị trường không tương tện, hơn nữa quan điểm còn cực đoan, không phân tích trọng tâm, nếu như đây, nhất định độc giả sẽ chỉ trích chúng ta". Nhân nhạ nói mấy câu, khiến mấy chủ bút muốn giải thích phải im miệng, ngay cả phản bác cũng không có

Anh để bản thảo xuống: "Gọi bộ phận in ấn, bắt đầu in ấn, chỉ là nói cho bên in ấn kia, nói cho bọn họ biết, nếu như thời gian này, chúng ta còn phát hiện bên in ấn in sai, hoặc lỗi, chúng ta sẽ đổi người"

Phụ trách quản lý in ấn ngẩng đầu lên: "Chúng ta đã hợp tác với họ hơn 10 năm, nếu như đổi.....". Vội vàng nói, nhưng nhìn khuôn mặt đang tươi cười kia, ông cảm thấy chột dạ, sau đó im lặng

"Cũng là vì đã hợp tác 10 năm, nên bọn họ biết chúng ta không thể trì hoãn việc xuất bản, hơn nữa, nếu như in 10 bản, có 3 bản có lỗi, có vấn đề, như vậy nói lên những máy in của họ đã lỗi thời, mà không biết cải thiện"

"Được, tôi sẽ đến thương lượng với bọn họ". Lén lút lau mồ hôi lạnh chảy ra mà nói

9. Chương 9: Chương 9

Edit: YenPhiTu

Thật ra thì quản lý rất cảm tạ Đinh Chấn không có lập tức hủy hợp tác công ty in ấn nhiều năm này, bởi vì công ty in ấn này là của nhà mẹ vợ ông mở. Mặc dù chuyện này không có nhiều người biết, nhưng hiển nhiên Đinh Chấn đã biết đến.

"Nếu như không có những chuyện gì khác, hội nghị hôm nay đến đây kết thúc." Âm thanh đợi đã lâu rốt cuộc vang lên, các chủ bút cùng mọi người không kịp chờ đợi, nhanh hướng cửa trở về phòng ban của mình, chuẩn bị cùng các đồng nghiệp ăn mừng bọn họ lại qua được một cửa ải này.

Thân là thư ký của Đinh Chấn – thư ký Trần, ở lúc Đinh Chấn chuẩn bị rời phòng họp thì bà gọi anh dừng lại.

Đinh Chấn nhìn người phụ nữ trên năm mươi tuổi trước mắt, trên mặt cười yếu ớt, chỉ là đã đoán được tại sao đối phương lại kêu anh dừng lại, "Dì, con bảo đảm, con lần sau sẽ không mất hồn như vậy ở trong hội nghị." Đối mặt với người dì mình yêu thương, Đinh Chấn dùng chất giọng thành khẩn bảo đảm.

Thư ký Trần là do anh đi lên từ vị trí Tổng biên tập sau đó đoạt lấy từ mẹ anh, có một người đáng tin cậy ở bên giúp đỡ, đã giúp anh giải quyết không biết bao vấn đề

Thư ký Trần có chút bất đắc dĩ nhìn anh, nếu anh đã nói như vậy, bà cũng không có gì để trách mắng anh, lắc đầu một cái đang muốn rời đi, nhưng lúc này, Đinh Chấn lại kêu bà lại

"Dì, dì có bạn mở cửa hàng bán bánh ngọt sao?"

Cửa hàng bánh ngọt? Thư ký Trần nhú mày, "Có thì có, nhưng tại sao lại hỏi như vậy?"

Xưa nay anh đều không thích ăn bánh ngọt, đột nhiên lại hỏi mình vấn đề này, hơn nữa trên mặt còn có một chút không tự nhiên, khiến bà cảm thấy có chút tò mò

Biết rõ không nên hỏi, vừa hỏi sẽ bị người khác biết nguyên nhân tại sao anh hỏi cái này, nhưng là, vừa nghĩ tới sáng sớm gần đây người bên gối đều dậy sớm chuẩn bị mở tiệm, hai anh ngủ một mình liền không nhận được, “Bọn họ có phải hay không mỗi buổi sáng tỉnh mơ đều dậy chuẩn bị mấy món bánh ngọt trong ngày?”

Ý cười nổi lên trong mắt thư ký Trần, bà đại khái cũng đoán được nguyên nhân tại sao anh lại hỏi cái vấn đề này, đứa nhỏ này, sẽ không ở trước mặt bà hoặc mẹ anh lộ ra nét mặt không được tự nhiên, nhưng lại không nhận được mà hỏi cái này

Bà nhớ lại gần đây bạn gái của cậu hình như mở một cửa hàng bánh ngọt, chắc là bạn gái của hắn dành ít thời gian quan tâm nên cậu cảm thấy không công bằng.

“Đi.” Nghe một chút, giọng điệu này có cảm giác thất bại cùng lúng túng, từ sau khi mẹ cùng cha cậu chính thức ly dị, đứa nhỏ này vẫn luôn vô tình, lãnh khốc như vậy, giống như hoàn toàn không chịu bất kỳ ảnh hưởng gì

Nhưng nhìn anh lớn lên thư ký Trần biết cậu chỉ là giả vờ mình không chú ý đến mà thôi, cố gắng đè nén, điều này làm bà cùng với mẹ anh cảm thấy vô cùng đau lòng, chỉ là họ cũng không giúp được gì cho anh, cũng không thay đổi được anh, cho đến mấy năm trước xảy ra một chuyện, họ lần đầu thấy anh mất khống chế.

Lần đó họ nhìn thấy nước mắt của anh, điều này làm họ khiếp sợ, kinh ngạc không thôi.

Lần đầu tiên anh yêu cầu đi qua Mỹ một chuyến, không có hỏi nhiều, họ để cho anh đi, sau khi anh trở về, hình như có cái gì đó đè nén anh, anh cũng không nói cho bọn họ biết.

Anh không nói, họ cũng không muốn hỏi,, cho đến gần đây, họ thỉnh thoảng thấy anh không còn bị đè nén chuyện gì nữa, nguyên nhân, là do nụ cười đáng yêu lại ngọt ngào của một cô gái.

Đó là lần đầu tiên, Đinh Chấn mang theo một người con gái tới gặp bà cùng mẹ của anh, họ lập tức liền hiểu rõ, cô bé này đối với Đinh Chấn mà nói, là vô cùng quan trọng.

Họ tò mò hỏi, lại phát hiện cô vào mấy năm trước cũng xảy ra một tai nạn ngoài ý muốn, làm cô phải đi đến nước Mỹ.

Thời gian cùng địa điểm giống nhau, còn có thái độ của Đinh Chấn đối với cô gái, họ lập tức đem những khác thường của anh những năm gần đây xâu chuỗi lại.

Họ cũng cảm kích cô gái này đã khiến cho Đinh Chấn thay đổi, họ cũng thích cô giống như mấy món bánh ngọt của cô.

Đinh Chấn bị bà cười càn nhìn càng thêm lúng túng, một giây có ý nghĩ muốn chạy trốn, anh lúc nào thì có tình trạng lúng túng như hiện tại?

Nhìn thấy anh mất tự nhiên, thư ký Trần cũng không nhận được nữa, khẽ cười lên, “A Chấn, gần đây Mật Nhi lạnh nhạt với cháu, cho nên cháu mới hỏi di vấn đề này?” Nghe được dì biết rõ còn hỏi, khuôn mặt trắng nõn của Đinh Chấn nổi lên... màu hồng

Thấy anh đỏ mặt, Trần thư ký cũng quyết định bỏ qua cho anh, “Cửa hàng bánh ngọt của Mật Nhi vừa mới khai trương, bạn là tất nhiên, cháu nhận một chút đi, đợi cửa hàng vào quỹ đạo, Mật Nhi sẽ có nhiều thời gian, đến lúc đó cháu có thể quần lấy cô ấy không phải là được rồi sao?” Cuối cùng, vẫn là không nhận được lại trên choker anh.

Đinh Chấn ho nhẹ một tiếng, thanh thanh cổ họng, sau đó mượn cớ rời đi trở lại phòng làm việc của mình, lấy điện thoại di động ra, nhìn điện thoại vẫn không có tin nhắn hoặc là cuộc gọi nhỡ nào.

“Đáng ghét!” Lúc buổi sáng anh gọi điện thoại cho cô, nhưng cô không có nhận, sau đó hắn gửi tin nhắn cho cô, nhưng cô cho đến bây giờ chưa trả lời tin nhắn hay gọi lại cho hắn.

Cô thật sự bận rộn như vậy, bận đến ngay cả tin nhắn cũng không nhắn lại cho hắn?

Ngồi ở phòng làm việc của mình ,anh căn bản là không có cách nào chuyên tâm làm việc, thật may là mới hợp xong, quan trọng nhất sách báo tài chính đã làm xong, hiện tại anh có ít nhất hai ngày tương đối rảnh rỗi

Mất lại nhìn màn hình điện thoại không có tin nhắn, anh hít thở thật sâu, rồi sau đó, cũng nhin không được nữa cầm áo khoác cùng bóp da, rời khỏi phòng làm việc. “Hôm nay cháu không trở lại, có chuyện gì thì liên lạc với cháu.” Đến trước bàn thư ký Trần đang làm việc, anh vội vã nói.

Sau lưng truyền đến một trận tiếng cười, anh biết thư ký Trần đang cười cái gì, nhưng hiện tại anh vội vàng đi gặp người yêu, cho nên bước chân chỉ có tăng nhanh chứ không có dừng lại.

Bân ! Bận tới mày tới mặt!

Từ buổi sáng mở cửa hàng đến bây giờ, Điền Mật Nhi cùng mọi người vẫn luôn làm không có dừng tay lại.

Mới vừa khai trương cửa hàng bánh ngọt , hấp dẫn không khách hàng tới thưởng thức , bọn họ chỉ là tò mò mà tới, không ngờ nhà hàng bánh ngọt nhỏ nhỏ như vậy nhưng Ngọa Hồ Tàng Long, món bánh ngọt có không thua gì đầu bếp ở nhà hàng năm sao làm, rồi rít đem món bánh ngọt po thượng bộ rơi cách(tên riêng của món bánh ngọt),hơn nữa nỗ lực đề cử,khiến khách hàng nối đuôi nhau không dứt đến quán

“Chị Mật Nhi, chị Tiểu Đường, chocolate Mộ Tư cùng dâu tây bánh ngọt sắp hết rồi!” Sinh viên làm thêm Tiểu Lâm lộ đầu vào phòng bếp, vội vã hô vào, liền nhanh chân đi ra ngoài chào hỏi khách hàng, nửa phút thời gian cũng không có lãng phí.

“Tiểu Đường, chocolate Mộ Tư xong chưa?” Vừa cố gắng làm đẹp bánh dâu ngọt cuối cùng trên tay, Điền Mật Nhi vừa hướng hỏi phía Tiểu Đường.

“Ừ, chỉ là làm xong những cái chocolate này, nguyên liệu cũng không đủ rồi.” Đường Đường vẫy phần Khả Khả lên chocolate Mộ Tư, hơi áy náy nói: “Ngày hôm qua tôi thấy nguyên liệu vẫn còn rất nhiều, cho nên sáng sớm hôm nay mới đi đặt hàng, không ngờ buôn bán tốt như vậy, nguyên liệu đều dùng hết rồi, xin lỗi, Mật Nhi.

“Không sao, nếu như nguyên liệu dùng hết rồi, chúng ta đóng cửa hàng sớm nghỉ ngơi đi, cô đã rất lâu không có nghỉ ngơi rồi.” Điền Mật Nhi nửa điểm không để ý nói.

“Thật tốt quá, em rất cuộc có thể nghỉ ngơi thật tốt một chút.” Tiểu Lâm vừa lúc đi vào cầm bánh ngọt cùng chocolate, vừa nghe đến cái tin phần chấn lòng người này, lập tức gơ hai tay cao hoan hô.

“Em nha, cầm bánh ngọt đi ra ngoài nhanh lên một chút.” Điền Mật Nhi tức giận nói, đứa bé này chưa trưởng thành, một chút biện pháp cũng không có nó.

“A đúng rồi, chị Mật Nhi, có người muốn tìm chị đó!” Tiểu Lâm chỉ chỉ bên ngoài, “Một người đàn ông đẹp trai, tuấn tú, mặc dù so sánh với em thì còn thiếu chút xíu nữa, nhưng bên ngoài mấy chị em cũng đã dùng ánh mắt chăm chú nhìn anh ta.”

“Đối với Tiểu Lâm dùng từ khoa trương cảm thấy bất đắc dĩ, nhưng, “Đẹp trai không?” Cô vừa nghĩ tới, vừa đi ra ngoài, nhìn thấy gương mặt quen thuộc, cô có chút kinh ngạc, há to mồm, khó có thể tin nhìn mắt, “ A Chấn?”

Đình Chấn nhìn thấy cô, cũng không để ý quy định “Không thể đi vào quầy”, tự mình đi vào, ôm lấy người con gái làm anh cả ngày đều khó chuyên tâm làm việc.

Vùi mặt vào cổ của cô, hít hơi thở ngọt ngào thuộc về cô, lòng phiền não một ngày rốt cuộc có thể bình tĩnh lại.

Điền Mật Nhi có chút lúng túng nhìn khách trong cửa hàng, còn có kinh ngạc không ngậm miệng lại được của Tiểu Lâm, cô đẩy Đình Chấn ra, sau đó kéo anh đang không cam không nguyện vào phía sau phòng thay quần áo.

“Sao anh lại tới đây?” Đến nơi không có ai rồi, cô mới mở miệng hỏi.

“Anh nhớ em.” Ôm cô vào trong ngực lần nữa, Chỉ có ôm thân thể mềm mại của cô, Đinh Chấn mới thực sự cảm giác cô đang ở bên cạnh mình, “Tại sao không điện thoại cho anh, còn có tin nhắn nữa?” Cảm giác ôm đủ rồi, anh mới bắt đầu chất vấn nàng.

“Anh có gọi điện thoại cùng nhắn tin cho em?” Trên khuôn mặt nhỏ nhắn, hiện lên chút áy náy, “Bởi vì làm mấy món bánh ngọt thì không có tiện nghe điện thoại, cho nên em đều có thói quen để điện thoại trong túi, không có lấy ra ngoài, anh tìm em có việc gì ư?”

Nhìn người phụ nữ trước mắt, “Chẳng lẽ chỉ có chuyện gì mới có thể tìm em? Anh nhớ em, muốn nghe giọng nói của em, lý do này chưa đủ sao?”

“Đó.....” Anh trả lời thảng thẩn, làm mặt của Điền Mật Nhi nóng lên, nóng lên, cô cho đến bây giờ không có thói quen cùng anh trả lời trực tiếp, nên nói như thế nào đây?

Hai người gặp lại nhau trong tiệc cưới của Văn Thanh Tuệ, ngay đêm hôm đó cô liền bị anh ăn sạch sành sanh, nửa điểm cũng không có dư lại, sau đêm đó, anh càng thêm bá đạo giữ hành lý của cô trong khách sạn, đem tất cả mang đến nhà của anh, cưỡng ép cô cùng chung sống với anh

Cũng đã đến mức độ này rồi, Điền Mật Nhi không cách nào giả vờ ngu, giả vờ không hiểu nữa.

Đinh Chấn thích cô, ít nhất, hàng đêm anh đều đoạt lấy cô, xem ra thân thể của cô khiến anh vô cùng yêu thích, hơn nữa, anh còn dẫn cô đến gặp mẹ cùng dì của anh

Nhớ tới hai trưởng bối hiền lành này, họ đợi cô, giống như mẹ của cô đợi cô vậy.

.

Cô không phủ nhận, những điều này làm cô cực kỳ vui mừng, trái tim còn vì anh mà không đập không ngừng, nhưng cô lại không nghĩ ra, trước kia hai người chia tay, anh còn nói cho cô biết, anh không thích cô, một chút cũng không có, nhiều năm sau gặp lại, thái độ của anh khác hẳn, giống như anh đã thích cô từ lâu lắm thậm chí, giống như anh còn rất yêu cô.

Cô thật không rõ điều này, nhưng không dám mở miệng hỏi anh, có lẽ ở sâu đáy lòng, cô vẫn có chút không tin mình lại có thể may mắn như vậy, có thể lấy được tình yêu cùng với dịu dàng của anh

Nghe được cô không phải cố ý không trả lời điện thoại cùng tin nhắn của mình, lòng của Đinh Chấn tốt lên, chỉ là gần đây cảm giác bị lạnh nhạt, khiến anh không hề tốt lên tí nào

“Em hôm nay khi nào thì có thể về nhà?” Kể từ khi cửa hàng bánh ngọt khai trương, cô vẫn luôn bận, bận đến nỗi về đến nhà sẽ trực tiếp nằm ngủ, cũng không có thời gian để mắt đến an đang chờ cô trở về, bị lạnh nhạt lâu như vậy, anh nghĩ, cũng đủ rồi đi!

“Bởi vì nguyên liệu không đủ, nên chờ một chút là có thể đi về, sáng sớm ngày mai trở lại chuẩn bị.” Cô không có giấu nghề nguyên nhân anh hỏi cái này nên anh hỏi, cô trả lời

Câu trả lời chắc chắn khiến anh thật vui mừng mà cười cong lông mày lên, như một đứa trẻ được thỏa mãn, nét mặt này của anh, khiến lòng cô đột nhiên rung động, chỉ cảm thấy anh như vậy, thật đáng yêu, chỉ là, anh cũng không muốn cô nói ra “Anh thật đáng yêu” lời như thế chứ? Cô nghĩ

“Hôm nay hai chúng ta đi hẹn hò.” Anh đột nhiên nói.

“Hẹn.... hẹn hò?” Anh bình thản nói xong, nhưng cô lại kinh ngạc khi nghe được,

“Đúng, chúng ta đi hẹn hò.” Anh nhớ trải qua mấy ngày nay, căn bản không có thời giờ nào mà chính thức đi hẹn hò lần đầu tiên, phần lớn thời gian đều ở trên giường cọ sát lẫn nhau, mặc dù anh rất thích như vậy, nhưng anh cũng muốn cùng cô có nhiều kỷ niệm hơn để cho hai người nhớ lại.

Không chỉ là lần đầu tiên, trong đầu anh đang tưởng tượng, nếu như năm đó bọn họ thật đi chung nhau, lời nói của bọn họ sẽ như thế nào.

Khuôn mặt nhỏ nhắn của cô sẽ đỏ khi hẹn hò, cùng anh uống chung một ly nước; đi dạo chợ đêm thì anh sẽ ôm cô thật chặt, bảo vệ cô không bị người khác đi đụng vào.

Vừa nghĩ tới tình cảnh này, anh không kịp chờ đợi muốn mang cô đi ngay lập tức, nhưng là, hơi cúi đầu xuống, lại nhìn thấy bộ dáng muốn nói lại thôi của cô, “Em không muốn đi sao?” Cô để cho anh không thể không nghĩ như vậy.

Điền Mật Nhi không hiểu giờ phút này mình rốt cuộc là đang nghĩ gì, thật hay là mơ.

Chỉ vì tất cả đều tốt đẹp giống như đang nằm mơ, cô thật sợ, giấc mơ càng đẹp, cô càng trầm luân, đến cuối cùng khi tỉnh lại thì cô sẽ không thể nào chịu đựng được.

Cô bình thường như vậy, cũng có thể có được một tình yêu tốt đẹp như vậy sao? Anh rất ưu tú, cái này cô vẫn biết, từ khi bắt đầu học trung học, anh đều nhận được những ánh mắt hâm mộ ở trường

Anh lớn lên đẹp trai, bây giờ còn là một Tổng biên tập tiếng tăm lừng lẫy.

Mà cô đây? Dung mạo của cô không đẹp lại hơi mập, tốt nghiệp trung học liền đi học làm bánh ngọt, năm nay còn bị một vị tiền bối đổ tội cho cô trộm khi tham gia thi đấu, làm cho cả khách sạn ở Los Angeles, không người nào dám thuê cô làm món bánh ngọt.

Cô như vậy, xứng với anh sao?

“Mật Nhi, em đang nhớ cái gì?” Người đang ở trước mắt, dùng ánh mắt lo lắng nhìn cô.

10. Chương 10

Edit: Yến Phi Tú

Điền Mật Nhi nhìn anh, cảm giác chính mình thật sự rất thích anh, so với trước kia thì càng thích hơn.

Trong khoảnh khắc đó, cô mới biết được, nguyên nhân tại sao mình từ trước tới nay không thể quen được người bạn trai nào.

“Mật Nhi, nói cho anh biết, em thật không muốn cùng anh hẹn hò sao?” Mắt cô chăm chăm nhìn anh, nhưng lại không trả lời anh, làm anh cũng nóng nảy hơn.

Anh không khỏi nghĩ lại, có phải hay không mình gần đây quá mức cường thế?

Anh biết, lúc học cấp 3 cô thích anh, là bởi vì anh tao nhã lịch sự; nhưng thực tế, anh rất cường thế, rất bá đạo, anh như vậy, chẳng lẽ cô sẽ không còn thích anh?

Đối với người phụ nữ quan trọng của anh, anh không muốn dùng gương mặt giả dối đó để yêu cô, cho nên sau khi hai người ở chung một chỗ, anh liền không chút nào che dấu một mặt chân thật của mình.

Anh tự mình phỏng đoán, sắc mặt âm trầm, nhưng anh không biết rằng: chỉ cần Điền Mật Nhi thích một người, về sau sẽ một lòng chung thủy, cho dù người đó so với tưởng tượng của cô không giống nhau, nhưng chỉ cần trong lòng người đó có cô, thật lòng yêu cô, cô cũng sẽ bao dung cho tất cả những khuyết điểm của đối phương.

Huống chi, anh đối với cô dù bá đạo, nhưng vẫn rất dịu dàng, chỉ là, hiện tại anh dịu dàng như vậy khiến cô cảm thấy họ không còn khoảng cách, để cho cô có cảm giác họ thân mật hơn, bởi vì chỉ khi đối mặt với cô thì anh mới có sự bá đạo cùng dịu dàng như vậy.

Đối với anh mà nói, cô rất đặc biệt, không có người nào so sánh được, trái tim rung động mãnh liệt, cảm động không dứt lập tức đem cô vùi lại trong ngực, cái vấn đề xứng hay không xứng không còn quan trọng nữa, ý nghĩ đó biến mất không còn một mảnh.

“A Chấn.” Cô dùng giọng nói ngọt ngào, khẽ gọi tên anh.

Anh nhìn cô, chờ cô.

“Em muốn đi công viên chơi, muốn đi cưỡi ngựa gỗ xoay tròn cùng ngồi đu quay, có được không anh?” Cô dịu dàng nói, nhớ tới hai trò chơi này, những người tình nhân đang trong giai đoạn tình yêu nồng nhiệt thường hay chơi, còn hay xuất hiện trong các tiểu thuyết ngôn tình, khiến cô càng muốn chơi những trò này.

Nhìn nụ cười đáng yêu của cô, cảm giác hình như anh nghĩ quá nhiều rồi, ngay sau đó anh cũng dần dần an tâm.

“Còn chơi trò chơi của con nít, em không sợ bị người ta chê cười sao?” Anh dùng chóp mũi cao thẳng của mình cọ vào gò má mềm mại của cô, hành động trêu chọc của anh làm cô cười khẽ từng tiếng.

“Cho nên anh phải theo em cùng nhau chơi đùa, cùng nhau bị người ta chê cười.” Mắt của cô bởi vì nụ cười mà cong hơn, ma mị, nhưng vô cùng ngọt ngào, đáng yêu, làm Đinh Chấn trấn động một trận.

Cảm giác không thể tưởng tượng nổi, anh rõ ràng thấy mình rất thích cô, nhưng cô luôn có cách để cho anh càng ngày càng thích cô, nếu tiếp tục như vậy nữa, thích sẽ biến thành yêu, cho nên đây là mục đích cuối cùng của cô hay sao?

Anh suy đoán, nhưng tuyệt đối sẽ không kháng cự, ngược lại anh rất hoan nghênh, mong chờ cô xuất ra nhiều biện pháp hơn, để làm tình càng ngày càng thêm yêu cô.

“A, A Chấn, trên chóp mũi anh đều dính bột mì rồi.” Thì ra là mặt cô dính toàn bột mì, mà anh dùng chóp mũi trêu chọc cô, làm bột trên mặt cô dính hết vào trên mặt anh.

“Thật?” Anh hướng cái gương trên tường nhìn vào khuôn mặt buồn cười của mình, nhìn lại người con gái trong ngực đang cười đến không khép miệng được, anh nở nụ cười xấu xa, cúi mặt xuống hôn lên môi đang cười của cô, nhiệt tình hôn, che lại những tiếng cười làm anh ngứa ngáy, khó chịu,

Dám chê cười anh?

Luyện tập nhiều hơn nữa đi!

Anh nghĩ, đầu lưỡi anh thăm dò càng sâu, hôn cô như muốn hòa tan cô vào trong ngực mình, cô chỉ có thể phụ thuộc vào anh, bên cạnh anh.

“A Chấn..... Không cần ở nơi này.....” Đè nén thở dốc, lời cự tuyệt của cô lại như lời mời cùng nỉ non.

Bọn họ vừa cùng nhau lên Ma Thiên Luân, nhìn bóng đêm xinh đẹp cùng với thành phố sáng đèn nổi bật về đêm, y hệt một bức tranh vẽ sắc đẹp, cô chỉ là hướng anh vui vẻ cười một tiếng mà thôi, thế nhưng đột nhiên anh tiến lên, đè cô ở trên ghế ngồi, nồng nhiệt hôn.

Cô cố gắng giằng giàng, cần khẩn anh dừng tay, mặc dù bọn họ như vậy, tuy chỉ có đám người ở sát cạnh khoang xe, nhưng cô lại không muốn bị những người khác thấy, anh cũng không chịu buông tha, hôn càng sâu hơn, thậm chí còn kéo vạt áo của cô, đưa tay vào quần áo cô, cởi ra nịt ngực của cô, hung hăng xoa tứ phía.

Cô mắc cỡ vừa sợ vừa vội, phản kháng càng mạnh hơn, hơn nữa, cô nhìn thấy có một đôi tình nhân nhìn bọn họ đang làm những gì, cũng bắt chước làm theo, giống như đang tranh tài cùng bọn họ vậy.

Cô thật muốn kêu oan, cô thật chẳng hề làm cái gì cả, càng không có tâm cơ cùng bọn họ so đo, cô chỉ là bị ép!

Chỉ là, anh quá quen với những điểm mẫn cảm trên người cô, khiến cô rất nhanh xụi lơ trong ngực anh, mặc cho anh ở Ma Thiên Luân đối với cô làm ra những chuyện mắc cỡ kia làm cô khó có thể mở miệng nói chuyện, hai người ngồi ở khoang xe thoải mái, anh mới chậm rãi thay cô mặc quần áo chỉnh tề, còn dùng khăn quàng cô che kín một nửa khuôn mặt nhỏ nhắn đang đỏ như quả hồng của cô.

Cô tức giận, thẹn thùng, ngồi ở ghế trước không chịu nói với anh nửa câu, ngay cả khi anh nhẹ dụ dỗ lấy lòng cũng không có phản ứng, sau về đến nhà, cô một đường đi về phòng, chuẩn bị nhốt anh ở ngoài cửa từ từ mà hối hận.

Nhưng anh, Đinh Chấn, tuyệt đối không cho phép cô không để ý tới anh, anh một tay chống cửa, rồi sau đó đem cô từng bước ép về phía giường, tiếp đó chính là tiếp tục chuyện chưa hoàn thành ở Ma Thiên Luân.

Đinh Chấn cũng không biết mình vì cái gì mà trở nên điên cuồng, tối hôm nay sau khi ngồi ở Ma Thiên Luân, anh còn muốn chờ cô đến chợ đêm tiếp tục đi dạo, ăn những món ăn vặt cô thích, thậm chí anh còn hỏi đi xem gần đây có chợ đêm nào có những món ăn vặt đặc sắc không, muốn cùng cô chia sẻ.

Nhưng anh vịn lần không nghĩ tới, ở Ma Thiên Luân, cô được ánh đèn sau lưng tôn lên, làm người ta hoa mắt.

Bóng đèn sắc vàng vẩy lên gương mặt cô một tầng màu vàng kim, hơn nữa cô cười ôn nhu, đáng yêu, cùng với món điểm tâm ngọt ngon nhất rất giống nhau, hại anh không cách nào phải theo trêu chọc, hại lý trí anh hoàn toàn biến mất ở Ma Thiên Luân mà đối với cô làm ra hành động càn rỡ khiến cô xấu hổ mà giận giữ.

Phía dưới của cô ngọt ngào làm sao, để cho anh kim lòng không được muốn nhiều hơn, hôn sâu hơn.

“Không cần.... A Chấn....” Anh chôn mặt ở giữa hai chân cô, lấy lòng cô, Điền Mật Nhi có cảm giác mình mắc cơ đến sắp bốc cháy, cô nghĩ muốn đẩy anh ra, không cho anh lại làm chuyện này nữa, thế nhưng anh hiểu rất rõ làm như thế nào cô sẽ có phản ứng, như thế nào đối với cô, cô sẽ ngày càng trầm luân.

So với anh, cô càng hiểu thân thể của mình.

Thân thể của cô là do anh mở ra, cho nên anh quá rõ ràng khi sờ chỗ nào của cô, cô sẽ mềm nhũn eo, hôn cô chỗ nào, cô sẽ thở gấp không ngừng.

.....

Cái miệng nhỏ nhắn đỏ tươi liên tiếp phát ra tiếng, chính cô cũng không cách nào phân biệt tiếng khóc, cô duỗi thẳng thân thể, cảm giác có vô số dòng điện chạy khắp thân thể cô, làm cô hưng phấn kích thích.

Huyết chặt của cô bó chặt, co rút lại, đem của anh đè ép tại chỗ, cố đè ép cho đến khi anh vẫn còn đang ở trong tham lam rút ra, thân thể này càng ngày càng mị người.

Cảm giác mình thiếu chút nữa bị cô hút khô, Đinh Chấn thở gấp ra tiền, điều chỉnh lại thể lực chính mình, lui về sau nằm ngang trên chiếc giường mềm mại, đem người phụ nữ kéo đến trên người mình.

Hai thân thể trần truồng đầy mồ hôi tiếp tục quấn lấy nhau, hưởng thụ dư vị thân mật sau khi kịch liệt hoan ái.

Đinh Chấn ôm cô vẫn còn ở trên người thở hổn hển không ngừng, có cô ở trong ngực, không có chuyện nào có thể so sánh bằng, giống như có được toàn thể giới, cho dù lúc anh được ngồi vào vị trí tổng biên tập, cũng không thỏa mãn như lúc này

Thật là muốn cứ như vậy vĩnh viễn đem cô ôm ở trong cánh tay, để cho cô không thể rời xa anh.

Vành tai và tóc mai chạm vào nhau, một màn hoan ái kịch liệt nữa sắp bắt đầu, nhưng điện thoại của anh tùy ý đặt trên đầu giường vang lên nhạc chuông.

Anh không muốn nhận, có cái gì quan trọng hơn so với cùng người yêu nhỏ hoan ái triền miên? Huống chi, người phụ nữ trong ngực càng ngày càng đáng yêu, càng ngày càng làm anh không dời mắt sang chỗ khác được.

Nhưng tiếng chuông này cứ vang mãi, chỉ có người thân cận mới vậy, anh bắt đầu dī tạm thời buông người con gái mềm mại trong ngực ra nhận điện thoại.

“Anh Đinh, Tiểu Nhiên không thấy!” Anh còn chưa mở lời, đầu bên kia điện thoại liền lập tức truyền đến giọng nói nóng nảy của em gái nhà bên, Lệ Tri Nhu.

Lệ Tri Nhu cùng Lệ Tri Nhiên là hai em gái nhà bên cạnh, cũng là hai con gái nuôi của mẹ anh thương yêu nhất, cha mẹ sau khi ly hôn vẫn ở bên cạnh mẹ của anh, cùng bọn họ quen biết đã hơn hai mươi năm. Đinh Chấn cơ hồ là từ nhỏ nhìn họ lớn lên, đối với các cô là tình cảm anh em.

Đột nhiên nghe nói Lệ Tri Nhiên mất tích, Đinh Chấn không khỏi nhăn mày lại, thẳng người, ngồi dậy, “Em nói, Tiểu Nhiên thế nào?” Giọng điệu của anh nóng nảy, làm Điền Mật Nhi đang uể oải không nhịn được quay đầu lại, nhìn về phía anh, nhưng anh quá mức chuyên chú vào điện thoại nên không phát hiện cô đang nhìn anh.

“Em cũng không biết chuyện gì xảy ra, bắt đầu từ buổi tối hôm qua, em ấy cũng chưa trở về, em đi tìm mẹ nuôi, nhưng mẹ nuôi lại nói Tiểu Nhiên không có qua tìm bà, Anh Đinh, Tiểu Nhiên sẽ không nói tiếng nào

mà mất tích cả ngày, anh nói Tiểu Nhiên em ấy có thể hay không..... có thể hay không.....” Suy đoán lung tung làm Lệ Tri Nhu không khỏi ô ô.

Chân mày Đinh Chấn nhíu chặt hơn.

Đúng như Lệ Tri Nhu nói, Lệ Tri Nhiên khéo léo, luôn làm việc rất đúng mực, ra cửa cũng nói trước, sẽ không làm ra chuyện đột nhiên mất tích dọa mọi người, cho nên cả đêm không về nhất định là có chuyện, nhưng bọn họ không cách nào biết được vì nguyên nhân gì mà cô mất tích.

“Em trước đừng nghĩ lung tung, đừng vội, bây giờ anh lập tức chạy tới.” Sau khi trấn an Lệ Tri Nhu, anh cúp điện thoại, lật người xuống giường, đi tới phòng tắm.

Điền Mật Nhi nằm ở trên giường, nghe được âm thanh anh tắm gội, sau đó cửa phòng tắm bị kéo ra, anh đi tới tủ treo quần áo lấy từng y phục mặc vào.

Bất luận là nóng nẩy vừa rồi, gấp gáp hiện tại, cô đều chưa từng thấy anh như vậy.

Mặc xong, xoay người lại cầm điện thoại anh rút cuộc phát hiện cô còn chưa ngủ, cô nhìn hần cười yếu ớt trong mi mắt.

Anh tiến lên, ở trên trán cô in một nụ hôn nhẹ, anh muốn giải thích với cô nhưng thời gian quá gấp, anh nhanh một chút cùng mẹ đến nơi đó, chắc hẳn, vì chuyện Lệ Tri Nhiên mất tích, nhất định hiện tại mẹ cùng Lệ Tri Nhu đang gấp gáp không biết làm sao.

“Xin lỗi, Mật Nhi, anh có chút việc gấp muốn ra ngoài, không cần chờ anh, em cứ ngủ trước đi!” Anh vội vã nói xong, liền xoay người rời đi.

Khi anh xoay người thì Điền Mật Nhi đưa tay nhỏ bé ra, muốn nắm chắc ống tay áo của anh, hỏi anh rốt cuộc xảy ra chuyện gì, “Tiểu Nhiên” trong miệng hẳn rốt cuộc là ai, nhưng là, đầu ngón tay của cô ngay cả đụng cũng không đụng tới ống tay áo của anh, chỉ có thể trở mắt nhìn anh, vội vội vàng vàng rời đi, cô khe khẽ cảnh môi, một mình ở trên giường, cảm giác cực kỳ khó chịu.

Nhưng cô lựa chọn tin anh.

Anh nói có chuyện.

Cô tin tưởng anh sau khi trở lại sẽ giải thích cho cô “Tiểu Nhiên” là ai mà anh vội vàng như vậy.

Mật Nhi vuốt vuốt gối, cô nghĩ muốn ngủ, nhưng ý nghĩ này đã không cánh mà bay, không tìm về được nữa, chỉ có thể mở to mắt chờ anh trở lại, đáng tiếc, cô chờ cả một đêm, anh cũng chưa trở lại.

Trên thực tế, anh đã đi ba ngày, sau ba ngày anh mới trở về.

Khi anh trở về, nhìn rất mệt mỏi, giống như mấy ngày vừa qua không có ngủ.

Còn chưa ngồi vào chỗ của mình, anh đã ôm cô, nói với cô một tiếng thật xin lỗi, anh giải thích anh ở đâu ba ngày nay, vì chuyện gì mà không trở về.

Thì ra là em gái nhà bên cạnh mất tích hai ngày, sau khi trở về, gương mặt cô ấy tái nhợt, rồi lại không chịu nói chuyện gì đã xảy ra, bộ dạng của cô dọa mọi người, mà anh, bởi vì vội vàng tìm cô ấy khắp nơi, cho nên mới không có thời gian gọi điện thoại cho cô.

Cô lập tức tin anh.

Cô đã nói, Đinh Chấn sẽ không lừa gạt cô.

Vì vậy, khi anh ôm cô, cô cười lên rồi.

Sự việc kia dần dần bị quên lãng, mà hạnh phúc cũng từng ngày từng ngày.

Công việc cửa hàng bánh ngọt cũng đã đi vào quỹ đạo, khách hàng cũng ổn định lại, hơn nữa Đinh Chấn đối với cô càng ngày càng tốt, cũng càng ngày càng thương cô

Mỗi một ngày, cô đều mang tâm tình hạnh phúc, vui vẻ đến cửa hàng, mặc cho Tiểu Lâm chế nào cô, cô cũng không ngại, thấy vậy người độc thân Tiểu Lâm, không nhịn được chua xót nói: “Đàn ông đối với phụ

nữ tốt như vậy, nhất định là anh ta đã làm chuyện gì có lỗi với cô ấy, nghĩ tận lực đền bù sai lầm, cho nên em nói chị Mật Nhi, chị là phải cẩn thận với người đàn ông tốt như vậy, không được để anh ta lừa chị bắt cả hai tay, cùng người phụ nữ khác lên lên lui tới!” Cô xem thường, bởi vì cô thật tin tưởng Đinh Chấn, anh tuyệt đối không phải là cái loại đàn ông sẽ bắt cả hai tay, Đường Đường nghe chuyện này thật hoang đường, lấy một tờ giấy lau mặt nhỏ nhắn, Tiểu Lâm sợ bị ngắt lỗ tai liên tục nói xin lỗi, thiếu chút nữa là quỳ xuống đất cầu xin tha thứ.

11. Chương 11

Đem những lời Tiểu Lâm nói nói lại với anh, mà anh sau khi nghe xong, lại rất nghiêm túc, rất trịnh trọng hướng cô gật đầu cam kết, anh không phải là dạng đàn ông bội chộp

Cô cảm động cực kỳ, nên không đem những lời Tiểu Lâm nói thành chuyện gì to tát cả

Hàng đêm cùng anh triền miên, khiến người ta trầm luân, sáng sớm mỗi ngày, khi cô làm xong bữa sáng cho anh rồi nhanh chóng đi làm

Hơn nữa gần đây không biết vì sao, mỗi sáng khi cô thức dậy đều cảm thấy buồn nôn, có cảm giác muốn ói, khi đó cô mới nhớ, kinh nguyệt của mình đã đến chậm một tuần rồi, mà mấy ngày nay, anh không hề có biện pháp tránh thai gì, mà cô cũng không uống thuốc tránh thai

Cô đã từng nghe mấy người phụ nữ có thai nói, họ mỗi buổi sáng thức dậy đều thấy buồn nôn, có cảm giác muốn ói, cô cho là mình mang thai, nhưng mà chưa biết có đúng hay không, cô lại không muốn nói cho anh, để anh có một bất ngờ nho nhỏ, cho nên cô nói dối anh lên đến phòng khám kiểm tra

Ba ngày sau mới có kết quả, nhưng cô hưng phấn đến mức buổi tối không thể ngủ được, đồng thời muốn giữ bí mật, khi anh hỏi cô đã cố nhịn không muốn tiết lộ bí mật với anh

Thật vất vả mới đến ngày nhận kết quả, cô không chờ được định đến sớm, mặc dù chưa có đến giờ nhận kết quả nhưng bác sĩ tốt bụng đưa kết quả cho cô

Chỉ là, kết quả không giống cô mong đợi

Cô không có thai, cô chỉ là do áp lực quá lớn, hơn nữa do mệt mỏi nên kinh nguyệt đến muộn

Có chút buồn bực trong lòng, cô an ủi mình, cô và anh còn trẻ, nên còn rất nhiều thời gian để sinh bảo bối, cô không nên nóng lòng như vậy, cảm giác đã tốt hơn nhiều, cô ngẩng đầu lên, chuẩn bị về nhà tiếp tục làm bánh ngọt

Nhưng cô không biết được, khi mình vừa ngẩng đầu lên, lại nhìn thấy một cảnh mà không muốn nhìn nhất Cô nhìn thấy Đinh Chấn, ôm một người phụ nữ, đến phòng khám này

Cô ngây ngốc, hoàn toàn không thể tin

Ở đây là khoa phụ sản, bọn họ tới đây làm gì, mà anh lại vô cùng cẩn thận che chở cho người phụ nữ kia, không muốn người trên đường đụng vào cô ấy, chăm sóc như vậy, bảo vệ như vậy, chứng tỏ điều gì, cô sẽ không ngốc đến mức không hiểu

Cô gái kia mang thai, mà ba của đứa bé, chính là Đinh Chấn?

Lần trước Tiểu Lâm nói chuyện hoang đường, đột nhiên hiện lên trong đầu cô, khiến cho cô vô cùng khó chịu, giống như có gì đó nhọn đâm vào lòng cô, thật là đau, đau đến mức cô không thể hô hấp, nước mắt không nhìn được mà rơi xuống, một giọt một giọt nhanh chóng chảy xuống khuôn mặt đang tái nhợt

Cô chỉ là một người bình thường, loại chuyện cầu huyết(nguyên văn nhá) sao lại xảy ra trên người cô? Cô sao có thể có chuyện buồn cười này?

Cô ghen hòng chỉ có thể nhìn Đinh Chấn ôm cô gái kia lên xe, rồi sau đó rời đi, hoàn toàn không phát hiện ra cô, thật ra thì cô giống một pho tượng, ở phía đối diện bọn họ

Điền Mật nhi không biết mình đã đứng ở đó bao lâu, chân của cô cảm thấy tê cứng, cũng không còn sức, nhưng mà nước mắt cô không thể ngừng rơi được

Có người tốt bụng đưa cho cô khăn giấy lau, người xa lạ như vậy mà còn quan tâm đến cô, khiến cho nước mắt cô càng rơi nhiều hơn, cô làm sao lại như thế này chứ?

Lấy di động trong túi ra, cô nhấn số quen thuộc, sau khi vang lên mấy tiếng, đầu bên kia lập tức bắt máy

Cô còn chưa kịp nói gì, lại nghe được giọng nói của anh:” Tiểu Nhiên, chờ một chút, anh nghe điện thoại trước đã”. Giọng nói anh trấn an cô ấy, khiến nước mắt cô càng rơi nhiều hơn

Tiểu Nhiên mà anh nói là em gái kế bên nhà

Tại sao em gái hàng xóm mang thai, anh lại theo cô ấy đến phòng khám gặp bác sĩ, mà không phải là bạn trai hoặc chồng của cô ấy đi cùng? Dẫn một người phụ nữ có thai đến phòng khám không phải chỉ có ba của đứa bé hay sao?

Hay là nói, thật ra thì Tiểu Nhiên không phải em gái hàng xóm, mà chính là người phụ nữ của anh? Thân phận em gái hàng xóm chỉ là để lừa cô mà thôi?

Mới vừa nhìn thoáng qua, Tiểu Nhiên nhỏ nhắn, yếu ớt, có dáng vẻ diễm đạm đáng yêu, làm cho người ta thấy đã là thích, đây chính là loại phụ nữ đàn ông phần lớn đều thích, cùng với một người mập như cô, dáng vẻ không đẹp thật đúng là khác biệt vô cùng

Vì vậy, đây là người mà Đinh Chấn thích?

Vì vậy, anh gần đây đối xử với cô giống như lời Tiểu Lâm nói, là do áy náy, xuất phát từ đền bù?

” Này, Mật nhi?”. Giọng anh vang lên, dịu dàng gọi tên cô

Anh cũng không phải dùng giọng nói dịu dàng kêu cái người tên” Tiểu Nhiên ” như vậy chứ? Cô không thể không suy đoán như vậy, hiện tại trong đầu cô, đều ngập tràn hình ảnh vừa rồi, khiến cô vô cùng đả kích

Cổ họng xuống giọng nói nức nở, cô muốn mình tỉnh táo hỏi anh:” A Chấn, bây giờ anh đang ở đâu?”

Nhớ tới mình cũng không nói cho cô biết hôm nay cùng Tiểu Nhiên

Đến phòng khám thai, hơn nữa sau khi anh đưa Tiểu Nhiên về nhà sẽ lập tức đến nhà xuất bản, cho nên Đinh Chấn không nghĩ ngợi nhanh chóng trả lời:” Anh đang ở nhà xuất bản, có chuyện gì sao?”

” Không sao, hẹn gặp lại”. Cô chậm rãi cúp điện thoại, trong miệng lại không nhận được bật ra tiếng nức nở nghẹn ngào

Anh, lại gạt cô, còn dối gạt cô

Cô thật ngốc, ngốc đến mức mong đợi anh nói thật với cô

Run rẩy ấn một số điện thoại khác, ngay khi đầu dây bên kia bắt máy cô không nhận được nói:” Tiểu Tuệ, cứu tớ, cứu tớ với”. Tới cứu cô với, cô sắp không chịu được nữa rồi

Không sợ mất mặt mũi gì hết cô ở ngay bên đường, khóc nức nở, nước mắt không nhận xuống được nữa cứ thế mà rơi ra

” Cho nên cậu khóc, cầu cứu tớ, mà không phải tiến lên hung hăng cho người đàn ông bắt cả hai tay và con hồ ly tinh kia mấy cái bạt tay? Điền Mật, sao cậu lại không có tiền đồ như vậy?”. Văn Thanh Tuệ nghe xong, không nhận được hung hăng chất vấn bạn tốt

Khuôn mặt nhỏ nhắn trắng noãn, còn đang khóc, khiến cho người ta không thể nào nhận được

Chỉ là, Văn Thanh Tuệ bị cô dọa cho sợ hãi,, vừa nghe điện thoại của cô, liền nghe thấy một câu” Van cầu cậu, cứu tớ với”. Nghe cậu này, dù trái tim cô có khỏe mạnh đến mấy cũng run lên, sợ đến xanh mặt, tim muốn bệnh

Vội vội vàng vàng chạy tới, chỉ thấy bạn tốt của mình, không hề giữ hình tượng trong mắt người khác chút nào, đứng ở bên đường khóc vô cùng thê thảm „đáng thương, vốn là cho rằng bạn tốt bị sao, mang Mật nhi đến chỗ chị họ ở, hỏi rõ ràng , mới biết chuyện khiến cô muốn tức điên lên này

Hay cho Đinh Chấn, năm ấy đã hại Mật nhi bị tai nạn xe cộ, không ngờ lần này lại hại Mật nhi đau lòng như vậy, hơn nữa còn dám bắt cả hai tay, thậm chí còn có con với người phụ nữ khác

” Tớ muốn giết chết Thuộc Chí Dương! Nếu không phải tại anh ta đồng lõa, Mật nhi sẽ không gặp lại Đinh Chấn vô sỉ, Mật nhi cũng không phải đau lòng như vậy!”. Văn Thanh Tuệ giận đến mức hai hàng lông mày chau lại, chỉ muốn nhào tới phòng làm việc của chồng, đem anh bóp chết cho hả giận

” Tiểu Tuệ, em từ từ đã, trước làm rõ ràng, có hiểu lầm gì không“. Mạc Giải Ngữ có chút bất đắc dĩ kéo ống tay áo em họ, sau đó nhìn về phía người im lặng Điền Mật nhi” Mật nhi, em tin tưởng Đinh Chấn sao?”. Cô đầu tiên sững sờ nhìn Mạc Giải Ngữ, cô tin tưởng sao? Còn có thể tin tưởng sao?

Cô rất muốn tin tưởng, nhưng cô đã nhìn thấy anh cùng với một người phụ nữ khác đi ra từ khoa phụ sản, hơn nữa anh còn nói dối lừa cô, khiến cô không thể tin nổi, cũng không thể tin được nữa!

Nghĩ đến người đàn ông mà mình yêu thương, nước mắt mới ngừng rơi, lại một lần nữa rơi xuống

” Đáng ghét! Mật Nhi cậu không cần khóc, tớ sẽ thay cậu lấy lại công bằng, tớ còn tưởng rằng Đinh Chấn thật lòng với cậu, ít nhất , chuyện năm đó cũng đủ khiến anh ta đối xử tốt với cậu, nhưng không ngờ,”

” Đợi chút, cậu vừa mới nói, năm đó là chuyện gì?”. Có gì đó ở bên trong, Điền Mật nhi nghe được lời nói của bạn tốt, có gì đó không đúng

Văn Thanh Tuệ vẽ mặt quái dị đi đến trước mặt cô:” Anh ta không nói cho cậu sao? Nếu như không phải năm đó anh ta gây ra chuyện đau lòng, khiến cậu bị tai nạn xe cộ, cậu sẽ không bị thương đến mức phải đi Mỹ trị liệu”. Tin tức này khiến cô chấn động

” Anh ấy cho là, năm đó tớ bị tai nạn, đều là do lỗi của anh ấy, là như vậy phải không, Tiểu Tuệ?”. Cô mù mờ hỏi bạn tốt,, nếu như anh thật sự là vì lý do này, mà muốn sống cùng cô, thì cô phải làm sao bây giờ?

” chẳng lẽ không phải sao?”. Văn Thanh Tuệ chần chờ một chút rồi nói, luôn cảm giác mình giống như là nói sai cái gì

Thì ra là như vậy, là vì muốn chuộc tội!

Tại sao anh đột nhiên muốn sống cùng với cô, lại còn không cảm thấy một người vừa bình thường vừa mập như cô lại xứng với anh?

Thì ra là thế, cô cuối cùng cũng biết lý do.

Điền Mật nhi khẽ cười một tiếng

Thì ra là thế, mấy ngày nay, thật sự chỉ là một giấc mơ

Giấc mơ hôm nay, cô cũng nên tỉnh lại

” Mật... Mật nhi, cậu làm sao vậy?”. Thấy bạn tốt bất ngờ cười lên, tuy cười nhưng nước mắt vẫn rơi, khiến Văn Thanh Tuệ nhăn mày, nhanh chóng nghĩ muốn tiến lên ôm lấy bạn tốt.

Mạc Giải Ngữ ngăn cô lại:” Tiểu Tuệ chúng ta ra ngoài trước, để Mật nhi im lặng một lát”. Có chuyện như vậy, làm sao có ai tỉnh táo được ?

Điền Mật nhi không biết hai người họ lúc nào thì ra ngoài, cô chỉ có thể vừa cười, vừa khóc, thương cho chính bản thân mình

Điện thoại cô vang lên, cô lấy di động ra xem, đó là Đinh Chấn gọi đến

Anh rốt cuộc cũng gọi điện thoại đến, nhưng mà, anh sẽ nói gì? Hôm nay cô đã biết hết mọi chuyện, anh còn muốn nói gì?

Tiếp tục nói dối, tiếp tục lừa dối cô để chuộc lỗi? Hay là nói ra sự thật cho cô biết, thật ra thì anh yêu người phụ nữ khác, mấy ngày qua anh đối tốt với cô là muốn chuộc lỗi

Mặc kệ là sao, cô không muốn nghe

Cô tắt điện thoại, sau đó giống con đa diểu, đem lấy chính mình co rúc ở trên giường, giống như vậy có thể bảo vệ mình, giống như sẽ không còn ai đến tổn thương cô được nữa

Đinh Chấn vô cùng sợ hãi

Bởi vì cô đột nhiên cúp máy, lại tắt điện thoại của anh, khiến anh đứng ngồi không yên, nhanh chóng đưa Tiểu Nhiên về nhà, sau đó nhanh chóng đến cửa hàng bánh ngọt. Nhưng khi đến tiệm bánh, mấy người sinh viên làm thêm đều nói hôm nay cô muốn ở nhà nghỉ ngơi, khi anh chạy về nhà cũng không thấy bóng dáng của cô?

Gọi điện thoại cho cô thì điện thoại đã tắt máy, giống như cô không muốn cho ai tìm được, khiến anh luống cuống

Bất đắc dĩ, anh mới gọi điện thoại cho Văn Thanh Tuệ, ai biết được Văn Thanh Tuệ vừa nghe anh gọi, liền tuôn là một đồng lời quả trách sau đó hung hăng cúp điện thoại

Lời của cô ấy vừa nhanh lại vừa dài nhưng anh vẫn có thể nghe ra được trọng điểm

Bắt cá hai tay?

Người phụ nữ khác?

Còn có đứa bé?

Anh rất nhanh biết chuyện gì đang xảy ra

Anh bị cô hiểu lầm, mà còn là một hiểu lầm vô cùng trầm trọng, anh làm sao có thể là ba đứa bé trong bụng Tiểu Nhiên được?

Không sợ bị Văn Thanh Tuệ chửi một lần nữa, anh nhanh chóng gọi lại cho cô ấy, nhưng mà, anh chưa kịp đem lời giải thích nói ra, Văn Thanh Tuệ đã nhanh chóng cúp điện thoại của anh, anh gọi lần nữa, nhưng mà Văn Thanh Tuệ không thèm nghe máy mà trực tiếp cúp luôn

Anh gọi cho Thuộc Chí Dương, nhưng mà Thuộc Chí Dương cũng không biết xảy ra chuyện gì, hoàn toàn không thể giúp được gì

Không tìm được vị trí của cô, khiến người luôn khôn khéo tinh táo như anh không thể tiếp tục tinh táo được nữa, anh không để ý đến mình sẽ bị mắng, trực tiếp đến nơi làm việc của Văn Thanh Tuệ, hỏi cô đang ở đâu, nhưng Văn Thanh Tuệ cũng không chịu nói, buổi tối anh đến nhà, cùng Thuộc Chí Dương hai người cùng hỏi

Anh phải tìm được cô, phải giải thích rõ ràng với cô, đây chỉ là hiểu lầm

Văn Thanh Tuệ rất cố chấp, kiên trì không chịu nói, thậm chí còn uy hiếp Thuộc Chí Dương không cho anh vào nhà, nếu không Thuộc Chí Dương sẽ bị cô đuổi ra khỏi nhà

Chuyện bất đắc dĩ như vậy, Thuộc Chí Dương chỉ có thể nói anh đến nhà chị họ của Văn Thanh Tuệ thử xem Mật nhi có ở đó không

Anh dựa vào địa chỉ, đi đến một nơi có một chút đặc sắc phòng tiểu dương, nhấn chuông cửa, anh bị tiếng chuông cửa làm cho hơi sợ hãi, nhưng anh vẫn đứng đấy chờ chủ nhà ra mở cửa

Đó là một cô gái thanh tú, trên người cô ấy khiến cho người ta có cảm giác thoải mái bất ngờ, đối với người cô gái này anh trực tiếp hỏi về Mật nhi

Không thể ngờ rằng, cô gái này trực tiếp trả lời anh:” Mật nhi hiện tại đang ở lầu hai nhà tôi, xin hỏi, anh chính là Đinh Chấn sao?”

” Là tôi“. Cô gái quan sát anh một lúc lâu mới hỏi:” Anh thật sự bắt cá hai tay, còn có đứa bé với người phụ nữ khác sao?”. Trong giọng nói của cô ấy không hề chất anh mà chỉ là tự nhiên hỏi những nghi hoặc

” không có, tất cả đều là hiểu lầm, để cho tôi gặp Mật nhi, để tôi có thể nói rõ với cô ấy“. Cô gái lắc đầu một cái:” Tôi nghĩ, bây giờ Mật nhi không muốn gặp anh, bởi vì Mật nhi không tin anh“. Đinh Chấn trợn

tròn mắt, lo lắng từ từ chuyển sang tức giận:” Cô ấy nói cô ấy không tin tôi?”. Mật nhi, lại không tin tưởng anh?

” Đúng vậy”

12. Chương 12

” Không được, tôi phải gặp cô ấy, mời cô tránh ra”. Nhịn xuống cảm giác muốn mắng cô, anh hết sức đè nén cơn giận của mình, ở trước mặt người khác anh luôn giữ vững hình tượng ôn hòa, nhưng vì giận cô nên anh đã không kiềm chế được mà giận giữ

” Anh bây giờ, cũng không thích hợp đi gặp Mật nhi”. Mạc Giải Ngữ cũng thấy trên người anh bắt đầu tức giận, cô kiên quyết không để cho hai người họ gặp mặt bây giờ

” Trước khi anh bình tĩnh lại, thì không nên gặp mặt tốt hơn, nếu bây giờ cãi nhau chỉ làm Mật nhi thêm tổn thương, anh cũng biết, hai người có hiểu lầm lớn như vậy, là do hai người chưa thẳng thắn với nhau. Nếu như anh đem mọi chuyện nói cho cô ấy biết, có lẽ hiểu lầm này cũng không xảy ra, còn nữa anh phải biết một chuyện, Mật nhi cho rằng anh là vì chuộc lỗi, nên mới tốt với cô ấy, tôi nghĩ, trước hết anh nên giải thích rõ ràng mọi chuyện với cô ấy”. Lời nói của Mạc Giải Ngữ giống như một mũi tên xuyên vào trái tim anh

Anh làm sao có thể vì chuộc lỗi, mà phải sống cùng nhau?

Tại sao, Mật nhi lại có ý nghĩa này? Chẳng lẽ là do anh biểu đạt chưa đủ, cho nên mới khiến cô hiểu lầm?

Trên mặt anh ngây ngốc, khiến cho Giải Ngữ rất đồng tình, nhưng mà bọn họ đều cần có chút thời gian riêng tư để bình tĩnh lại

Cô đóng cửa lại, đem Đinh Chấn nhốt ở ngoài cửa, rồi sau đó đi vào nhà

Đinh Chấn không hề rời đi, anh vẫn đứng ở bên ngoài

Anh biết, cô đã biết anh tới, có lẽ đang núp ở phía sau rèm cửa sổ, lén nhìn anh đi

Anh biết rất rõ, nếu như bây giờ anh đi, Mật nhi sẽ ở nơi này đi mất, khiến cho anh một lần nữa không tìm thấy cô, thậm chí cô có thể sẽ về Mỹ

Anh không thể cho cô có cơ hội chạy trốn anh lần nữa, anh đã nói, đời này anh sẽ không buông tay, chết cũng không buông!

Nếu như cô kiên trì không gặp anh, như vậy thì anh cứ đứng đây, đến khi nào cô đồng ý gặp anh, nghe anh giải thích mới thôi

Đến tận bây giờ, anh vẫn không hiểu, tại sao cô lại không tin tưởng anh, lại cho rằng anh muốn chuộc lỗi mới sống cùng cô

Anh phải khiến cho cô biết, anh là thật lòng, thật lòng yêu cô

Đúng như vậy, lần này cô mất tích, khiến anh vô cùng luống cuống thiếu chút nữa muốn nổi điên lên, vì cô, anh lần đầu tiên không đi làm ở nhà xuất bản, vì cô, anh không cách nào đeo lên mặt nạ của mình, dùng vẻ mặt chân thật nhất, đối mặt với một cô gái xa lạ, vì cô, anh cảm thấy đau khổ, đau khổ nhất là do cô đã nói cô không tin anh

Nếu như đây không phải là yêu, anh cũng không thể giải thích đây là cái gì

Anh đoán không sai, Mật Nhi chính xác là núp sau rèm cửa sổ, len lén nhìn anh, vẫn giống như năm đó, cô vẫn len lén núp ở phía sau kệ sách, nhìn anh đọc sách ôn tập, nhưng lần này, ngoại trừ ái mộ ra, còn có đau khổ nhiều hơn

Nhìn anh nước mắt cô lại chảy ra, cô không hiểu, không hiểu sao anh còn đứng đó, tại sao lại như một gã khờ đứng ở ngoài cửa, bây giờ đã là ba giờ rồi, cũng không đi lại, chỉ đứng yên ở đó như tượng đá

Anh rốt cuộc muốn làm gì?

Chẳng lẽ ,anh còn muốn tổn thương cô hơn nữa?

Cô không thể không nghĩ như vậy, nhưng anh vẫn đứng đây, khiến cô vô cùng khó xử

Cô tự nói với bản thân, không được mềm lòng, nhưng nhìn anh như vậy, cô lại không thể không lo lắng cho anh, anh có thể chịu đựng được hay không?

Cô biết, nếu một ngày cô không ra gặp anh, anh cũng sẽ không đi, anh chính là một người đàn ông như vậy

Nhưng, cô nên gặp anh sao? Cô không thể coi như không có chuyện gì xảy ra, cũng không thể dùng vẻ mặt trước đây mà đối mặt với anh

Cô tuyệt đối không muốn, chỉ cần nghĩ như vậy cô lập tức bác bỏ

Cô chỉ đứng từ xa nhìn anh, mới như vậy mà nước mắt cô đã tuôn không ngừng, nếu như cô trực tiếp đối mặt với anh vậy sẽ như thế nào?

Cô thật không ngờ, có lẽ cô nên nghe lời Giải Ngữ nói, chỉ có thể đợi mình tỉnh táo lại, sau đó mới có thể đối mặt với anh

Như mà, cô thật sự có thể tỉnh táo lại sao?

Đối mặt với người mình yêu, cô có thể không?

Nhìn qua khung cửa sổ, hai mắt cô đắm lệ nhìn về phía trước, đó là người đàn ông mà cô yêu thương, cô không biết nên phải làm thế nào mới phải

Đình Chấn đã đứng ở đó một ngày một đêm, nếu như không phải Mạc Giải Ngữ tiếp nước uống và thức ăn, cô hoài nghi liệu anh sẽ không ăn không ngủ, không nghỉ ngơi đến khi cô đồng ý gặp mặt hay không, hoặc là anh sẽ không trụ được

Cẩn chặt môi, cô nhìn người đàn ông rõ ràng là có chút tái nhợt, anh rất muốn gặp cô, muốn giải thích tất cả với cô, nhưng cô còn rất e ngại không muốn đối mặt với anh

Nhưng mà, lòng của cô, đã bắt đầu mềm rồi

Mặc kệ anh là vì chuộc lỗi hay là cái gì, ít nhất khi cô ở bên anh cũng rất vui vẻ, rất hạnh phúc

Cho nên, như vậy là đủ rồi

Cô tự nói với mình như vậy

Hôm nay, anh gặp gỡ người mình yêu đích thực, cùng cô gái kia có đứa bé, cô cũng nên rút lui, có thể thành tâm chúc phúc cho họ, sau đó rời đi mới đúng

Chẳng qua là khi cô nghĩ đến những hình ảnh đó, lòng của cô vô cùng chua xót, cô sợ lời chúc phúc còn chưa nói ra khỏi miệng, nước mắt đã rơi xuống trước rồi

Có lẽ, nói từ biệt và chúc phúc qua điện thoại có lẽ sẽ dễ dàng hơn

Vì vậy cô cầm điện thoại di động lên, nhấn con số quen thuộc, chờ anh bắt máy'

Từ vị trí này, cô có thể thấy anh lấy điện ra, thấy cô điện thoại đến, anh lập tức bắt máy, anh chỉ nghe mà không lên tiếng

" Là em". Cô là người lên tiếng trước, dù sao điện thoại cũng là cô gọi đến, cho nên việc lên tiếng trước cũng là việc nên làm

" Ừm, anh biết". Anh nói:" Chúng ta có thể gặp mặt để nói chuyện với nhau được không?". Giọng nói của anh trở nên khàn khàn, cũng là đè nén, giống như anh có rất nhiều điều muốn nói cùng cô

" Không, em không muốn gặp mặt anh". Cô lại cự tuyệt anh, chỉ vì cô không cách nào đối mặt với anh:" Em lần này gọi điện đến là muốn nói cho anh biết, anh không cần đợi nữa, như vậy sẽ khiến cho cô gái kia không vui, không phải cô ấy đang mang thai sao?". Cô đè nén âm thanh nức nở nghẹn ngào, muốn mình có thể nói hết cùng anh

” Anh chỉ muốn gặp em”.anh nói lần nữa, giọng nói như đang cố đè nén, nhưng lần này anh đã nói to hơn một chút

” Anh là ba đứa bé, tại sao lại,...”

” Đứa bé kia không phải là của anh“. Đinh Chấn chặt đứt lời nói của cô, anh không nhịn được nữa , trong giọng nói không thể che giấu tức giận cùng khổ sở:” Điền Mật , sao em không làm rõ chân tướng sự việc trước mà cứ như vậy kết tội anh? Chẳng lẽ em chưa bao giờ nghĩ rằng, em hiểu lầm anh?”

Anh như vậy, cô chưa bao giờ thấy qua, cô dừng lại một lúc, sau đó thấp giọng nói:” Em... Em thấy anh cùng cô gái kia đến khoa phụ sản....”

” Anh chỉ là đi theo cô ấy một lần thôi, một lần này, là bởi vì chị gái của cô ấy không có thời gian, cho nên anh mới đi cùng cô ấy, Điền Mật. Em chờ anh, anh bây giờ gọi điện thoại cho cô ấy, nói cô ấy giải thích rõ ràng với em!”. Anh mất đi không chế nói to lên, trước giờ anh chưa bao giờ to tiếng với cô

Cô ngây ngốc, cô lại ép anh to tiếng với mình

Đinh Chấn là người rất biết che giấu cảm xúc của bản thân, chuyện này cô đều biết, nhưng mà , bây giờ cô lại ép anh trở nên như vậy

Cô bắt đầu hoài nghi, mình có thật như lời anh nói, trách lầm anh?

Điện thoại đột nhiên báo hiệu âm thanh chờ, cô thấy anh đang ấn một số điện thoại, giống như anh nói, anh muốn gọi điện thoại cho cô gái kia, muốn giải thích mọi chuyện với cô

Nhịp tim của cô không khỏi tăng nhanh, điện thoại bên kia truyền đến giọng nói của một cô gái, anh mở chức năng cuộc gọi nhóm, để cho cô có thể nghe được cuộc nói chuyện của anh và cô gái kia

” Aloo, chị dâu Mật nhi ạ!’. Giọng nói ngọt ngào, vang lên:” Xin chào, em là Tiểu Nhiên là em gái hàng xóm của Đinh Chấn, em nghe anh Đinh nói, hình như chị hiểu lầm bọn em, cho nên em muốn nói rõ cho chị biết, em với anh Đinh tuyệt đối không có tình yêu nam nữ, đứa bé trong bụng em tuyệt đối không phải của anh Đinh, thật đó, xin chị tin tưởng chúng em!”

Nghe giọng nói của cô ấy ngày càng kích động, Điền Mật nhi không khỏi nói:” Em không cần kích động, bây giờ em không phải có một mình, phải cẩn thận một chút.”

” Được, được, được, chị dâu Mật nhi, em bình tĩnh, xin chị đừng hiểu lầm, lần này là do mẹ nuôi và chị gái em quan tâm quá mức, mọi người không yên tâm em đến phòng khám một mình, nên mới nói anh Đinh đi theo em, em không ngờ sẽ làm chị hiểu lầm như vậy, nếu em sớm biết như vậy,em sẽ không muốn anh Đinh đi cùng em!”

” Chị dâu Mật nhi, xin chị hãy tin tụi em, anh Đinh thật sự xem em là em gái, mà em luôn xem anh ấy là anh trai, chúng em thật sự không có chuyện gì, và đứa bé trong bụng em cũng vậy, chị phải tin tưởng tụi em, mẹ nuôi có thể làm chứng, nếu như anh Đinh thật sự dám bắt cá hai tay, mẹ nuôi nhất định đánh chết anh ấy, nên chị phải tin tụi em!”. Giọng nói của cô ấy vô cùng thành khẩn, tuyệt đối không giống như đang nói láo, thật ra thì cũng có khả năng anh thông đồng với cô gái kia để lừa cô

Nhưng cô có cái gì đáng để anh tốn nhiều tâm tư như vậy chứ, muốn cho cô bé này dừng nên lời nói dối này? Cô không hề có gì cả, chỉ duy nhất có cửa hàng bánh ngọt, mà anh cũng góp phần mở, mà thân thể cô sớm đã thuộc về anh

Thì ra là, cô thật sự hiểu lầm anh, hiểu lầm anh bắt cá hai tay

” Hiện tại, em đã tin chưa?”. Một giọng nói trầm thấp, khàn khàn vang lên lần nữa, mà lúc cô đang ngần ngợ thì Tiểu Nhiên đã cúp điện thoại, bây giờ chỉ còn cô và anh

” Tại sao khi em gọi điện cho anh anh lại gạt em là anh đang ở nhà xuất bản? Rõ ràng là anh đang ở chung một chỗ với Tiểu Nhiên, không phải sao?’. Nếu như không phải là câu nói dối của anh, cô cũng sẽ không hiểu lầm anh như vậy”

” Đó là bởi vì anh quên nói cho em, chuyện đi khám cùng Tiểu Nhiên, hoes nữa khi đó anh đã đưa Tiểu Nhiên về nhà, chuẩn bị đến nhà xuất bản rồi, cho nên anh nói cho em như vậy, chúng ta không có gì hết”. Cô nắm chặt điện thoại, cô không còn nghi ngờ anh nữa, vì cô tin tưởng anh

Đúng vậy, đúng như lời anh nói, cô còn chưa làm rõ ràng mọi chuyện đã vội kết án anh, thậm chí còn không cho anh có cơ hội giải thích

” Đúng.... Thật xin lỗi...”. Cô nói cả lăm, cô biết mình đã sai, biết mình hiểu lầm anh, cô không còn dũng khí để nói cùng anh nữa

” Em thật sự là có lỗi với anh, nhưng đây không phải là chuyện đầu tiên làm tổn thương anh”. Anh chậm rãi nói, thậm chí anh muốn nói cho cô biết, trái tim anh bị thương

” Em... Em...”. Cô luống cuống, nếu hiểu lầm anh không phải là chuyện quan trọng nhất, vậy thì cô không biết, mình còn làm chuyện gì tổn thương anh nữa đây?

” Mật nhi, em không tin tưởng anh, thậm chí còn cho rằng, anh là đang chuộc lỗi nên mới sống cùng em, anh nói đúng không?” anh trầm giọng nói, không khó phát hiện nỗi đau thương

” Em...“. Cô hơi khựng lại, cô nhin không được hỏi lại anh:” Chẳng lẽ không phải sao? Anh không phải cho rằng năm đó em bị tai nạn xe cộ là do anh, vì anh muốn bù đắp, cho nên mới sống cùng với em sao?”

” Điền Mật nhi, nói cho em biết, những lời này của em không chỉ làm tổn thương anh, còn bác bỏ những ngày qua, bác bỏ tình cảm mà anh dành cho em, chẳng lẽ anh không thể bởi vì yêu em, cho nên muốn sống cùng em sao? Ta không dám nói rằng để em xảy ra tai nạn xe năm đó không khiến anh hối hận, nhưng anh không bao giờ vì áy náy mà cùng một cô gái không yêu thương sống cùng nhau”. Lời của anh nói xong vừa nhanh lại vừa vội, hơn nữa trên mặt anh còn hiện lên tức giận

Anh tức giận, không có ai bị người mình yêu chất vấn như vậy , lại còn có thể coi như không có chuyện gì , lại không bị ảnh hưởng?

” Em...”. Trong lòng cô vô cùng mâu thuẫn

Một mặt cô vì lời nói của anh mà vui mừng, hưng phấn, anh nói là anh yêu cô, nên mới chung sống với cô mà không phải vì áy náy hay muốn bù đắp, mặt khác cơn giận của anh cũng khiến cô e sợ

Anh rất ít khi lộ ra bản chất thật sự , anh vẫn luôn biểu hiện là một người ôn hòa, những thứ này cô đều biết, chỉ là bây giờ cô có thể cảm nhận cơn giận của anh, hơn nữa anh lại không đứng trước mặt cô

Cho nên, anh thật sự tức giận

” Về nhà, chúng ta cùng nhau từ từ nói chuyện, em không thể nói không”. Đầu dây bên kia anh nói, giọng nói vô cùng cứng rắn không cho phép cô cự tuyệt

Mà cô, bởi vì vui mừng kích động, không dám cũng không muốn phản kháng, ngoan ngoãn theo anh về nhà

Anh cùng với cô, cùng về nhà

13. Chương 13

Khẽ cắn môi, Mật Nhi khiếp sợ nhìn về phía người đàn ông làm mặt lạnh kia, từ lúc lên xe, anh hướng tài xế tắc xi nói địa chỉ sau đó cũng không nói một câu gì với cô nữa

Cô rất muốn mở miệng nói xin lỗi, mặc dù cô biết lời xin lỗi nói bây giờ với anh, cũng không có tác dụng gì, nhưng mà, dù sao thì cô cũng hiểu lầm anh, lỗi là do cô, vì vậy cô cần nói lời xin lỗi

Vậy mà, cái người đang tức giận kia, khiến cô run như cây sậy, cái miệng nhỏ nhắn hết mím lại sau đó lại mở ra, nhưng nửa chữ cô cũng không nói ra được

Không khí trong xe quá mức ngột ngạt, khiến tài xế tắc xi đang chuyên tâm lái xe cũng cảm thấy vẻ mặt lạnh như băng của vị hành khách, nên nhanh chóng đạp chân ga, bằng một tốc độ nhanh nhất, đến địa chỉ nhà mà người đàn ông nói, cũng không dám đi đường vòng

Một đoạn đường không ngắn, nhưng tài xế đi rất nhanh liền đến nơi

Trả tiền, Đình Chấn cũng không hề nói một câu, mà nhanh chóng đi vào thang máy, lấy chìa khóa mở cửa, rồi sau đó chờ người đang đi từ từ vào

Từ từ đi vào cửa, cô như đứa bé đang đứng trước cửa chuẩn bị nhận phạt, con mắt long lanh đáng thương nhìn anh, chờ anh nói

Rõ ràng người bị hiểu lầm là anh, nhưng cô lại bày ra bộ dạng cô mới là người bị hại, Đình Chấn nghĩ, nhưng trong lòng anh lại phát hiện nhìn bộ dạng của cô lửa giận và bao uất ức cả anh nhanh chóng bị dập tắt

Đáng ghét! Anh khề chữi bản thân, chính mình không thể tin được là anh không muốn nổi giận với cô, nhìn đôi mắt long lanh đáng thương, bên trong lòng anh lại tràn ngập áy náy

Nhớ lại lời nói của Mạc Giải Ngữ, bỗng nhiên vang lên, như đang nhắc nhở anh, bọn họ rơi vào tình trạng này, chính anh cũng có một phần trách nhiệm

Nếu như anh sớm một chút, đem chuyện hiểu lầm năm đó cô thích Vu Thiếu Dịch nói cho cô biết, có lẽ cô sẽ không cho rằng anh là vì muốn đền bù nên mới sống cùng cô

Mạc Giải Ngữ nói không có sai, thiếu sót nhất của anh với cô chính là thẳng thắn

Hơn nữa khi hai người ở chung một chỗ, anh cho rằng cô sẽ hiểu được tình cảm của anh, cho nên mới không nói rõ ra rằng anh yêu cô, anh lại quên mất cô sẽ vì chuyện trước kia mà sẽ nghi ngờ anh không yêu cô

Bất đắc dĩ thở dài, anh phát hiện ra mình hoàn toàn nói thay cô mọi tội lỗi đều do anh cả, mà cô lại không hề có chút lỗi nào, anh quay lưng lại, lấy tay che mặt mình, không muốn cô nhìn thấy, biểu hiện trên mặt anh lúc này

Cử động vô tình kia của anh lại khiến cô hiểu lầm, cho là anh quay lưng lại vì không muốn nhìn thấy cô, cô không nhìn được mà rưng rưng, cô không nghĩ ngợi lập tức xông lên, ôm thật chặt anh, khuôn mặt nhỏ nhắn chôn ở sau lưng anh nghẹn ngào cầu khẩn: "Van cầu anh đừng như vậy, đừng không để ý đến em, em cũng sẽ không bao giờ hiểu lầm anh.....". Anh ngẩn người, trong tíc tắc không thể hiểu lời cô nói là sao

Sau đó, anh hiểu được, bởi vì anh lạnh nhạt, hù dọa cô cho nên cô mới đến ôm anh

Cái ôm này vô cùng khó mới có, thường ngày cô hay xấu hổ, ít khi chủ động ôm anh, đa số đều là anh chủ động, hoặc là nửa lừa gạt cô mới khiến cô chủ động ôm anh

Cô không biết rõ trong lòng anh suy nghĩ gì, chỉ thấy anh chưa có quay người lại, lại không trả lời mình, hình như còn không cử động, cô hơi luống cuống, dùng hết sức ôm anh, nước mắt lại rơi xuống, không hề suy nghĩ gì mà nói: "không muốn anh không để ý đến em, van cầu anh..... Anh muốn em làm gì, em cũng làm, chỉ cần anh đừng không quan tâm em.....".

Nghe vậy, anh xoay người, nhìn khuôn mặt nhỏ bé loang lổ nước mắt

Lòng, bởi vì nước mắt của cô, mà mềm hơn rồi

Cho dù là chuyện bị cô lạnh nhạt, cho dù cơn giận có lớn đến đâu, chỉ cần nước mắt của cô, tất cả đều bị dập tắt

Chỉ là, anh không cam lòng mình bị cô hiểu lầm như vậy, anh muốn dạy dỗ cô một chút để cho cô nhớ chuyện này và không bao giờ tái phạm nữa

"Mặt nhi, em nhớ lời này, anh muốn em làm gì, em cũng có thể làm hả?" anh để cho cô phải nhớ chuyện này!

Mà bây giờ, anh cần nghỉ ngơi, chờ khi anh nghỉ ngơi xong, anh sẽ đem hết sức lực muốn cô thực hiện lời hứa của mình

Còn chưa thức giấc, một âm thanh tim đập nhẹ nhàng vang lên bên tai cô

Cô từ từ mở mắt, nhìn người đàn ông đang ngủ say bên cạnh mình, anh còn chưa dậy, một này một đêm đứng như vậy khiến anh mất rất nhiều sức, hốc mắt màu đen trên gương mặt trắng của anh càng thêm nổi bật

Cô có chút đau lòng, đưa tay muốn vuốt mắt anh:” thật xin lỗi, em về sau sẽ không bao giờ nghi ngờ anh, còn nữa, em yêu anh, A Chấn, em thật sự rất yêu anh”. Cô nhỏ giọng nói, bày tỏ tình cảm của mình với anh, khi đối mặt với anh cô không có dũng khí để nói ra, chỉ có lúc khi anh ngủ, khi ấy cô mới có một chút dũng khí nho nhỏ để mở miệng

Cô nở một nụ cười ngọt ngào hoàn toàn không có phát hiện, khi cô nói lời yêu thì tim người đàn ông bên cạnh đột nhiên gia tốc, cho đến khi tay cô bị nắm, cô mới kinh ngạc nhìn anh mở mắt, nhìn ánh mắt trong trẻo, một chút buồn ngủ cũng không có, cô mới phát hiện, lúc này anh giả bộ ngủ

Vừa nghĩ tới lời của mình nói ra bị anh nghe được, mặt của cô nhanh chóng ửng đỏ, vừa xấu hổ, vừa lúng túng rũ mắt xuống, không dám nhìn về phía anh

Rất cuộc cũng được nghe chính miệng cô nói ra lời yêu thương với mình, anh làm sao có thể để cô như vậy:” Mặt nhi, nói lại lần nữa“. Ngón tay dài nâng gương mặt cô lên, muốn cô nhìn vào mắt anh, nhìn vào anh:” Lại một lần nữa”. Mặt của cô, càng nóng, hơn nữa không chỉ có mặt của cô mà cả thân thể cô cũng nhiễm hồng, nhìn là thấy vô cùng ngon miệng, da mặt cô thật mỏng, anh buồn cười nhìn cô

” Mặt nhi, em không phải cho rằng, sau chuyện lần này em nợ anh sao?” anh biết rõ tính tình của cô, chỉ là cô phạm lỗi, cô sẽ hết sức bù đắp lại, và sẽ không phản kháng

Anh vừa nói khiến cô dâng lên áy náy, khẽ cắn cắn môi, ngược mắt lên nhìn, anh không mang vẻ mặt lạnh lùng như ngày hôm qua mà nhìn cô nữa

Thật may là, mặc dù trên khuôn mặt anh không giống thường ngày nhẹ nhàng mà có thêm một chút xấu xa, nhưng ít nhất không phải là vẻ mặt lạnh lùng khiến cô run như cầy sấy (nguyên văn a ~)

” A Chấn...“. Cô từ từ mở miệng, cô trộm nhìn anh một cái, con mắt lại rũ xuống:” Thật xin lỗi, về sau em sẽ không bao giờ nghi ngờ anh nữa”. Câu nói này vô cùng dễ nói, cho nên anh rất nhanh phản bác lại

” Không nghi ngờ nữa hả?” ngón tay dài nâng lên khuôn mặt đang cúi thấp, anh hỏi:” tin tưởng anh không phải vì đền bù hay chuộc lỗi, mà sống cùng với em sao?”

” ừm...“. Cô chỉ không nghi ngờ anh bắt cá hai tay thôi, còn về chuyện này, nói thật ra là cô vẫn chưa tin, không phải không có lòng tin với anh, mà là đối với chính bản thân mình

” Vẫn chưa tin anh sao?”. Giọng của anh, bỗng chốc lạnh đi mấy phần

Cô kinh hoàng mở mắt, nhìn cánh tay anh, rất sợ anh sẽ hất tay cô ra:” em..... Đó là bởi vì em không có lòng tin, bởi vì năm đó anh rõ ràng nói với em , anh không thích em, em vẫn luôn luôn thắc mắc, tại sao lần này em trở về, mọi chuyện lại không giống nhau, cho nên em mới nghĩ như vậy.....”. Cô nhỏ giọng nói ra những lý do vẫn luôn làm cô lo lắng, rất chờ mong anh sẽ cho cô một câu trả lời chắc chắn

Thì ra đúng như lời Mạc Giải Ngữ nói, không đủ thẳng thắn sẽ chỉ làm cho họ có thêm nhiều hiểu lầm, cùng trở ngại, mà một khi có hiểu lầm sẽ nhanh chóng nảy sinh ra nhiều chuyện, và mọi chuyện có thể sẽ trở nên lớn hơn, thậm chí sẽ bùng phát mạnh mẽ

” Mặt nhi, là năm đó anh hiểu lầm em, cho rằng người em thích là Vu Thiếu Dịch”. Từ từ giải thích cho cô hiểu mọi chuyện hiểu lầm năm đó

” anh thấy em đưa thư tình cho cậu ấy, cho nên anh hiểu lầm“. Cô cũng nhớ chuyện mình đưa thư giùm học tỷ cho Vu Thiếu Dịch:” Thư tình không phải là của em, là học tỷ.....“. Cô chỉ bị ép buộc đưa cho Vu Thiếu Dịch

” Anh biết rồi”. Ngay hôm sau, Vu Thiếu Dịch đã nói rõ cho anh biết

” Nhưng lúc đó, em hỏi anh có thích hay không. Là hỏi anh Vu Thiếu Dịch có thích em không, nên anh mới trả lời em “không thích”, đó là đáp án của Vu Thiếu Dịch không phải là của anh”

Mặt nhi áy náy muốn hỏi” vậy đáp án của anh là sao?”. Cô vừa mong đợi vừa khẩn trương hỏi

” Em nghĩ xem, đáp án lúc đó của anh là gì, hay muốn biết đáp án của anh bây giờ ?”. Anh hỏi ngược lại cô, nhìn biểu hiện trên khuôn mặt nhỏ nhắn khiến anh có chút đau lòng

” Em..... Em muốn biết cả hai”. Cô sợ sợ nhìn anh, không biết anh có thấy cô tham lam quá không

Đinh Chấn không hề cảm thấy cô có lòng tham , mà ngược lại anh muốn nói cho cô nghe:” Khi đó anh sẽ trả lời em” không biết”

” À?” cô ngây ngốc, nhìn anh không chớp mắt

Khẽ hôn một cái lên môi cô:” Bởi vì khi ấy anh chậm tiêu, anh chỉ cho rằng tình cảm của anh với em chỉ là tình cảm anh em, mà không phải là loại tình yêu nam nữ”

” Vậy sao anh lại.....”.

” Mật nhi.....”. Anh lại hôn cô, nụ hôn ngăn chặn vấn đề mà cô muốn hỏi

” nhưng sau khi mất đi em, anh mới biết rằng, anh thích em, Mật nhi, nhưng cái này cũng không phải là đáp án của anh”

Nghe được anh nói anh thích cô, trong lòng cô vô cùng kích động, giống như có thật nhiều con bướm bướm đang bay lượn qua lại trong lòng cô, nhưng anh nói” thích”,nhưng đó không phải là đáp án, cô chần chờ, không biết có nên hỏi anh hay không

Thấy cô chần chờ, anh nhẹ nhàng hỏi:” Mật nhi, có phải em muốn biết đáp án bây giờ của anh không?”

Cô khẽ cắn môi:” Em có thể có lòng tham nhiều như vậy được sao?”. Cô lo lắng hỏi ngược lại anh

” Em không đẹp, lại mập, hơn nữa trừ việc biết làm việc nhà, và làm bánh ngọt, em cái gì cũng không biết, trình độ học vấn lại không cao, em chỉ có tốt nghiệp trung học mà thôi, còn anh cái gì cũng tốt, tuổi còn trẻ đã làm tổng biên tập của một nhà xuất bản, trình độ học vấn lại cao, tiền đồ rộng mở, như vậy em có thể có lòng tham sao? Em xứng sao?”

Anh yên lặng nghe những lời trong lòng của cô, sau khi nghe xong, anh một chút tức giận cũng không có, thậm chí còn đau lòng ôm chặt cô:” Mật nhi, mặc kệ người khác nghĩ thế nào, đối với anh mà nói, em tốt đẹp vô cùng, ngược lại anh thấy mình không xứng với em, anh đối với chuyện làm việc nhà một chút cũng không biết, ngay cả việc cho quần áo vào máy giặt anh cũng làm hỏng, rửa chén, có thể làm tất cả chén vỡ hết, đừng nói đến chuyện quét nhà, hay hút bụi anh cũng chỉ có thể làm đại”

Trong lòng cô hơi hơi gật đầu, điểm này thì hồi học cấp 3, cô đã biết,

” Nhưng em lại không như vậy, anh làm phòng bẩn, mặc kệ là nhiều hay ít, em đều có thể dọn sạch sẽ,sắp xếp ngăn nắp, em còn có thể làm món bánh ngọt thật ngon, ,mà anh trừ việc làm ở nhà xuất bản, cái gì cũng không biết, Mật nhi, em nói cho anh biết, anh xứng với em sao?”. Cô nghe xong liền sưng sọt một chút, bị anh nói như vậy, cô căn bản là xứng với anh, chuyện này không còn gì để nói

” Vậy thì, Mật nhi, em bây giờ muốn hỏi đáp án của anh là gì sao?”

Mở con mắt thật to, nhìn vào anh thật lâu, rồi sau đó, khuôn mặt nở nụ cười ngọt ngào, nụ cười rực rỡ trên khuôn mặt nhỏ nhắn trắng nõn:” A Chấn, đáp án của anh bây giờ là gì?”

Anh không lập tức trả lời, mà hôn một nụ hôn lên trán của cô, anh hôn thật nhẹ nhàng, giống như trong mắt anh cô có bao nhiêu cao quý, bao nhiêu quan trọng, khiến cho cô tràn ngập trong hạnh phúc

” Mật nhi, đáp án bây giờ của anh là.....”. Anh cố ý dừng lại, hài lòng nhìn cô nín thở lắng nghe

” Là cái gì?” cô không đợi được mà hỏi

” Mật nhi, hình như em còn chưa nói hết cái gì, đúng không?”. Anh cười nhàn nhạt, bộ dáng vừa vô tội, hiền lành, nhưng kỳ lạ là cô nhìn trong mắt anh lóe lên tia sáng ác liệt

Cô nháy mắt mấy cái, nhớ lại lúc này mình trừ nói lời xin lỗi, còn phải nói với anh 3 chữ, hai gò má đỏ ửng, lúc này anh nhắm mắt cô còn có dũng khí nói với anh, bây giờ anh mở mắt nhìn cô, khiến cô làm sao mà mở miệng nói?

” Mật nhi, nói đi, anh chờ“. Anh hiển nhiên rất thích nhìn dáng vẻ ngượng ngùng cùng khổ sở của cô:” Em nói xong, anh lập tức cho em biết đáp án, như thế nào?” như vậy mới công bằng, trao đổi đôi bên cùng có lợi

Hít một hơi thật sâu, lấy dũng khí của nhiều năm dồn lại, nói với anh:” Đinh Chấn ,em yêu anh, anh yêu em không?” nói xong cô mắc cỡ, lấy chăn đem cả người che lại, nhưng anh lại nắm tay cô, lôi cô vào trong ngực mình, để cô nằm trên ngực anh

” Anh yêu em”. Giọng anh từ từ vang lên, nói ra một câu, đủ khiến cho cô rung động

14. Chương 14

./images/smilies/icon_think.gif

15. Chương 15: Chương 15(Kết Thúc)

Mặc dù anh rất muốn giải quyết cô ngay tại chỗ trong phòng bếp, nhưng tính cách cô vốn dĩ ngượng ngùng, nếu anh thật sự làm trong phòng bếp, chắc chắn về sau cô sẽ ngại ngùng, không chuyên tâm nấu cơm, như vậy sẽ làm mình bị thương, để tránh cô bị như thế, anh chỉ có thể đề nén lại, mang cô trở về phòng

Đề nhẹ lên người của cô, nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn ở phía dưới, anh nhắc lại cho cô nghe một lần:” Không được nghi ngờ anh nữa, biết chưa?”

“Ừ”. Cô cười lên, gật đầu

Nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn kia nở nụ cười, anh từ từ tách chân cô ra

Cô vừa xấu hổ, vừa mong đợi khép mắt lại, eo khẽ nâng lên, im lặng chờ anh, cô đã chuẩn bị xong, đang chờ anh đến

Anh từ từ đẩy mạnh vào, nhìn chăm chăm nét mặt cô, mỗi một phản ứng của cô bây giờ đều là do anh dạy dỗ, khiến cô càng trở nên xinh đẹp vì anh

Động tác anh chậm chạp khiến cô có chút lo lắng mở mắt, nhìn vào mắt anh:” Nhanh..”. Cô không nhận được thúc giục anh, dẹp bỏ tất cả xấu hổ sang một bên

” Thật gấp”. Anh khàn giọng nói, nhìn khuôn mặt nhuốm màu tình dục, khuôn mặt ấy có dính một chút nước, nhìn vừa đáng thương, lại đáng yêu, khiến anh vì cô mà rung động, ánh mắt anh không cách nào rời khỏi người cô

Đem phái nam chậm rãi rút ra, rồi sau đó, khi cô chưa kịp phản ứng, thì anh lại một lần nữa lấp đầy trong cô

.....

Cô cực kỳ mệt mỏi, không hiểu tại sao anh là người dùng sức nhiều hơn, nhưng cô lại là người mệt mỏi hơn so với anh

Nhìn bộ dạng cô mệt mỏi đến mắt cũng không mở ra được, thật là thỏa mãn lòng tự tin của đàn ông, con mắt đen nhìn về phía đùi cô, anh bỗng dừng nhớ lại, nhiều lần hoan ái,anh đều không có làm biện pháp ngừa thai, đó là do anh muốn cô có con của anh, bàn tay từ từ xoa ng cô, không biết là bên trong đã có đứa con của bọn họ hay chưa?

Anh thật sự muốn có con, anh muốn có hai đứa, một bé trai và một bé gái, hai đứa con đều giống như cô, ngây thơ cùng hồn nhiên, anh nghĩ đến tương lai, cùng cô và bọn nhỏ cùng nhau đi du lịch, cảnh tượng này thật vô cùng hạnh phúc

Sau một lúc, anh khẽ cười một tiếng, anh không nên nói là hạnh phúc, mà phải nói hạnh phúc khi có cô bên cạnh

Hi vọng, hạnh phúc này, sẽ luôn ở bên cạnh anh

Cả đời!

Diễn Mật nhi cùng Đình Chấn hòa hợp như bam đầu, khiến tất cả mọi người đều vui mừng, chỉ có tiếc là có một người hình như rất không hài lòng

” Diễn Mật, sao cậu có thể tha thứ cho anh ta dễ dàng như vậy, cậu có biết cậu đã chảy bao nhiêu nước mắt vì anh ta không? Anh ta chỉ nói có mấy câu, cộng thêm gọi một cuộc điện thoại, chỉ có vậy thôi mà cậu theo anh ta trở về? Cậu hay không có nghĩa khí một chút hay không?”. Văn Thanh Tuệ tròn mắt, khuôn mặt xinh đẹp trở nên hung dữ, cái miệng nhỏ nhắn thở phì phò nhìn bạn tốt.

Diễn Mật nhi ngược đôi mắt vô tội nhìn cô:” Đó chỉ là hiểu lầm, là tở hiểu lầm, vì thế nên sau khi biết rõ mọi chuyện, tở theo anh ấy về...”. Cô hướng bạn tốt giải thích

” Cậu.... Cậu làm sao có thể mềm lòng như vậy? Dù gì thì cậu cũng phải gây cho anh ta một chút khó khăn chứ?”

” Nhưng anh ấy đứng ở bên ngoài một ngày một đêm rồi, mà bên ngoài trời rất lạnh, tở.... Tở không bỏ được chứ sao?”. Diễn Mật nhi giải thích, chỉ là Văn Thanh Tuệ có một vẻ mặt sắp ngất

” Dì Liên, Dì Liên, dì nhìn xem, Mật nhi lại bị một người đàn ông dắt mũi dẫn đi! Dì nhiều năm nuôi dạy cậu ấy phải kiên cường, độc lập như vậy, mọi thứ đều công cốc hết rồi!” nói không lại bạn tốt, Văn Thanh Tuệ vội vàng nói với mẹ bạn tốt

Diễn Dụ Liên buồn cười nhìn Văn Thanh Tuệ lớn tiếng với con gái, lại không hề trách cứ chút nào

” Mẹ.....“. Đôi mắt ướm lệ nhìn về phía mẹ, Mật nhi cho rằng mẹ sẽ giúp bạn tốt trách cô:” Con chỉ nghĩ rằng....”

” Mật nhi, mẹ biết hết rồi”. Nhìn cả trái tim của con gái đều hướng về phía cậu thanh niên kia, bà làm mẹ còn có thể nói gì nữa?

Thật ra thì lần này bà trở về, bà đều có dự cảm, con gái sẽ vĩnh viễn ở đây, không theo bà về Mỹ nữa rồi

Nhớ lại chuyện mấy năm trước đây, lại nhớ lại chuyện cậu thanh niên ngày nào cầu xin bà, muốn con gái bà, cậu ấy bây giờ đã trở thành một người đàn ông chín chắn thành thực, là người đàn ông dám làm dám chịu, bà cảm thấy thật vui mừng, hơn nữa còn nhìn thấy cậu ta, đối xử rất tốt với con bà

” Mật nhi, mẹ có một việc, mẹ nghĩ nên nói cho con biết“. Bà đem con gái xuống ngồi cạnh mình, đem mọi chuyện khi Đình Chấn đến nước Mỹ thăm con gái, và lời hứa nói cho con biết:” Cậu ấy đã giữ lời hứa, cho nên mẹ cảm thấy cậu ấy rất đáng tin, là người đàn ông con có thể gửi gắm suốt cuộc đời”

” A Chấn, anh ấy.....“. Cô tròn tròn mắt, không nghĩ ra, từng có một chuyện như vậy xảy ra, cô không thể không cảm kích

Ngay cả Văn Thanh Tuệ cũng không mắng Đình Chấn nữa

Là người có tình cảm như thế nào, mới có thể bất chấp mọi chuyện đuổi đến Mỹ, vì một câu nói của mẹ đối phương coi đó như là một lời cam kết, lặng lẽ chờ một người, nhiều năm như vậy cũng không từ bỏ?

Văn Thanh Tuệ biết rất rõ

” Mẹ nghĩ, cậu ấy chắc cũng không nói cho con biết, nên mẹ mới nói cho con biết“. Bà nhìn con gái, mỉm cười nói:” Mật nhi, con có thể tìm được người đàn ông yêu con như vậy, mẹ thật vui mừng, cũng rất yên tâm, con bé này, luôn luôn có cảm giác không sánh bằng người ta, nhưng con có bao giờ suy nghĩ, nếu một người yêu mình, sẽ để ý đến con là ai, sẽ để ý đến con làm gì, sẽ để ý đến gia đình con như thế nào sao? Sẽ không, nếu như cậu ấy thật lòng yêu con, sẽ bao dung tất cả, còn đối với cậu ấy mà nói, chỉ cần sự tin tưởng của con, con dùng toàn bộ tình cảm của mình để yêu cậu ấy, đó chính là sự đáp lại lớn nhất”. Diễn

Dị Liên nhớ lại, bà cũng không xuất thân từ gia đình tốt đẹp gì, cha bà nghiện rượu chỉ biết cả ngày ở nhà uống rượu

, khi say sẽ đánh đá, mà mẹ của bà, vì không chịu nổi một người chồng tính tình như vậy , sau khi bà ra đời không lâu, liền bỏ bà mà đi, duy chỉ có ba của Mật nhi, cũng chính là chồng bà, ông không hề để tâm đến quá khứ của bà, cũng không ngại bà có một người cha thích uống rượu, vẫn yêu bà, bảo vệ bà, thủy chung như một

Mà Đinh Chấn khiến bà nhớ lại người chồng quá cố của mình, bà tin tưởng, con gái bà sẽ có hạnh phúc

Cảm động đến mức nước mắt muốn chảy xuống, nhưng cô nhịn xuống

” Cám ơn mẹ, mẹ , cám ơn mẹ đã bảo vệ con”. Cô không nổi giận vì mẹ tùy tiện làm chủ cho cô, những gì mẹ làm, đều vì muốn tốt cho cô

” Đúng rồi, dì Liên, lần này người ở lại bao lâu?”. Bởi vì sống ở Mỹ nhiều năm, bà đã có sự nghiệp ở nước Mỹ, Văn Thanh Tuệ tò mò, vì con gái, mà dì ấy có hay không về đây định cư?

” Lần này, dì đợi đến khi Mật nhi đám cưới mới trở về, đại khái chắc 3 tháng phải không con?”. Bà nhìn về phía con gái, nhưng nào có thể đoán được, nhìn nét mặt của con gái kỳ lạ, nhìn bà..... Sau lưng là Văn Thanh Tuệ.

Văn Thanh Tuệ cười yếu ớt ra tiếng:” Khoảng ba tháng? Tớ nói này Mật nhi, cậu sắp lấy chồng sao? Vì, sao, Tớ không biết chứ?”. Cố ý kéo dài giọng nói, khiến tóc gáy cả người dựng lên

” Tớ.....tớ hôm qua mới được anh ấy cầu hôn, tớ cũng không biết tại sao mẹ lại biết?. Nhìn về mặt kính khổng lồ của bạn tốt, cô lại nhớ lại màn cầu hôn chấn động ngày hôm qua

Không có bữa tối lãng mạn dưới nến, không có âm nhạc du dương, tuyệt đối không phải là màn cầu hôn lãng mạn, nhưng cô lại không hề có cảm giác uất ức , Đinh Chấn không hề có những màn cầu hôn lãng mạn kia, nhưng chỉ cần lời hứa của anh, so với tất cả những thứ đó thì ngọt ngào hơn rất nhiều.

Anh nói, anh yêu cô, sẽ yêu cô cả đời, tuyệt đối sẽ trung thành với cô,tuyệt đối sẽ không có ai ngoài cô

Dù có nói lời ngon tiếng ngọt đến đâu, nếu gặp người đàn ông đào hoa, thì có ích lợi gì? Mặc dù anh không nói, nhưng anh sẽ dùng hành động để bày tỏ, anh yêu cô như thế nào

Cho nên, cô không do dự mà gật đầu, để anh đeo lên tay cô chiếc nhẫn này

Nhưng cô không ngờ mẹ lại biết sớm như vậy , biết rằng anh sẽ cầu hôn với cô

Cô cũng người nhìn về phía mẹ, cùng Văn Thanh Tuệ , đang chờ câu trả lời

” Đó là bởi vì mẹ và Đinh Chấn có liên lạc”. Căn bản là, từ khi con gái trở lại đây, bà cùng bà thông gia đã liên lạc nói chuyện với nhau

Cô gật đầu, thì ra là như vậy, nhưng cô không ngờ chuyện này lại khiến bạn tốt nổi giận

” Điền Mật , cậu cái người này, lại không nói cho tớ biết đầu tiên!” Văn Thanh Tuệ cực kỳ tức giận, làm ra vẻ muốn bóp cổ cô

Điền Mật nhí lập tức bỏ chạy không ỉnh bị bắt, trong miệng cũng không quên biện hộ ỉnh:” Cậu là người đầu tiên biết...”. Cô vẫn chưa nói cho ai biết

” Nếu như không phải dì Liên nói, thì bao giờ cậu mới nói cho tớ biết?”

” Tớ sẽ nhanh nói cho cậu mà!”. Cô hơi sợ chạy vòng quanh ghế salong, không để bạn tốt đang tức giận bắt được

Sau đó, cánh cửa được mở ra, cô nhìn thấy Đinh Chấn cùng Thuộc Chí Dương đi vào:” A Chấn, cứu em!”. Cô chạy về phía anh , nhanh trốn ra sau lưng anh

Đinh Chấn đầu tiên là ngăn người, sau đó thấy người phụ nữ hung hăng Văn Thanh Tuệ, nhanh chóng đem Thuộc Chí Dương đẩy ra ngoài, đem người phụ nữ của mình bảo hộ phía sau lưng

Thuộc Chí Dương bắt đắ dĩ ôm vợ mình:” Tiểu Tệ”. Anh cũng chỉ là cùng Đinh Chấn đi mua nguyên liệu về nấu bữa tối mà thôi, khi về liền thấy cô đuổi theo vợ tương lai của người ta, lại còn bày ra khuôn mặt hung dữ, mặc dù trong mắt anh, dù vợ có biểu hiện như thế nào, vẫn là xinh đẹp nhất, nhưng chỉ là bây giờ họ đang ở trong nhà người ta, như vậy cũng không tốt nha?

” Thuộc Chí Dương , anh cú ngay! Điền Mật, cậu không phải là người hèn nhất núp sau lưng đàn ông vậy chứ, ngoan ngoãn ra ngoài nhận trừng phạt”. Văn Thanh Tuệ đuổi tay, muốn kéo cô ra

” Tiểu Tuệ thật xin lỗi, tớ không phải cố ý”. Mật nhi không chịu ra ngoài, khuôn mặt nhỏ nhắn không ngừng lắc

Đinh Chấn dùng ánh mắt ra hiệu cho Thuộc Chí Dương, muốn cậu ta nhanh chóng trấn an vợ mình, Thuộc Chí Dương bắt đắ dĩ không làm được gì khác là ôm vợ đi

” Thật may là không có việc gì“. Cho dù bạn tốt chỉ là hù dọa cô thôi, nhưng cô vẫn bị dọa cho sợ:” Người ta không phải cố ý không nói cho cậu ấy, chỉ là vui mừng quá mức nên quên thôi”. Cô dùng vẻ mặt thật đáng thương nói với anh

” Anh biết mà”. Bởi vì, sau màn cầu hôn tối qua, cô sưng sốt một lúc, khi anh mạnh mẽ xâm chiếm, cô mới từ từ phục hồi tinh thần

Mặt cô đỏ lên, dưới ánh mắt của anh,c ô cũng nhớ lại kích tình tối hôm qua

” Hôm nay em may mắn, vì có mẹ ở đây”. Anh nhẹ nhàng nói ám chỉ bên tai cô

” Còn nhìn? Không sợ anh...”

Ra khỏi phòng, Điền Dụ Liên nhìn thấy một cảnh ân ái trước mắt, bà đã cảm thấy là chồng bà ở trên trời linh thiêng phù hộ cho hai mẹ con bà.

Thấy con gái hạnh phúc, bà cảm thấy thật vui mừng không gì sánh bằng

Bà lặng lẽ trở lại phòng khách, đóng cửa lại, không muốn đôi vợ chồng sắp cưới bị làm phiền!

hoàn chính văn

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/nam-nam-sau-keo-em-len-giuong>